

LÖVSKOGSINVENTERING I MARKS KOMMUN 1984

Margareta Blomgren

Charlotta Lekemo

LÄNSSTYRELSEN ÄLVSBORGS LÄN

Naturvårdsenheten

1985 :1

NATURINVENTERINGAR I ÄLVSBORGS LÄN

Naturinventeringar utförs av länsstyrelsen i syfte att erhålla ett bättre underlagsmaterial för den fortlöpande naturvårdsplaneringen.

Föreliggande arbete - Lövskogsinventering i Marks kommun - utfördes år 1984 av biologerna Margareta Blomgren och Charlotta Lekemo på uppdrag av länsstyrelsen.

Författarna är ensamma ansvariga för rapportens innehåll, varför detta ej kan åberopas som länsstyrelsens ståndpunkt.

Länsstyrelsen
Naturvårdsenheten

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1	INLEDNING
2	MATERIAL OCH METODER
2.1	Tillvägagångssätt
2.2	Förklaring till beskrivningarna
2.3	Grunder för naturvärdesbedömningen
3	RESULTAT OCH DISKUSSION
3.1	Antal tolkade bestånd
3.2	Förekomst av lövskog i kommunen
3.3	Lövskogarnas karaktär
3.4	Kortfattad beskrivning av de olika skogstyperna
3.4.1	Ekskog
3.4.2	Blandskog med ädellövinslag
3.4.3	Björkskog
3.4.4	Alskog
3.4.5	Bokskog
3.4.6	Ädellövskog
3.4.7	Blandskog av triviallöv
3.4.8	Hagmarker
3.5	Resultat av naturvärdesbedömningen
3.6	Ädellövskogslagen
3.7	Hotfaktorer mot lövskogen
4	FELKÄLLOR
5	SAMMANFATTNING
6	LITTERATURLISTA
BILAGOR	
Bilaga 1	Artlista
Bilaga 2	Beskrivning av bestånden
Bilaga 3	Fältskiktsarter i tidigare inventeringar
Bilaga 4	Karta i skala 1:50 000 (separat i ficka på 3:e pärmsidan)

1 INLEDNING

Lövskog i olika former är en vegetationstyp som är en viktig biotop för många djur och växter. Det är därför ur naturvårdssynpunkt viktigt att försöka bevara värdefull lövskog. Då behövs underlagsmaterial bestående av en lövskogsinventering. Den här inventeringen är en del av en länstäckande inventering som har som mål att kartlägga lövskogsutbredningen i länet.

Marks kommun ligger i södra delen av Älvsborgs län. Största delen av kommunen ligger i södra barrskogsregionen (ek- och granskogsregionen). Den största arealen är bevuxen med barrskogar, medan hedlövskogar förekommer på klimatiskt och näringsmässigt bättre jordar. Klibbalskog växer ofta på fuktiga marker. Ängslövskog växer endast i näringsrika slättområden. Längst åt sydväst kommer man in i södra lövskogsregionen.

Vi vill ge vår handledare Karl-Henrik Larsson ett varmt tack för all hjälp vi fått.

2 MATERIAL OCH METODER

2.1 Tillvägagångssätt

Vid inventeringen har vi börjat med att från flygbilder kartera lövskogen. Vi har använt svartvita pankromatiska flygbilder i skalan 1:30 000. Bilderna är tagna 1982-05-14 och 15. Vid bildtolkningen har vi använt ett spegelstereoskåp, Topcon, som förstorar 3 gånger. De karterade bestånden har sedan ritats in på en kopia av en topografisk planeringskarta över kommunen i skala 1:50 000. Endast lövskogsbestånd större än tre hektar har tagits med.

I fält har vi sedan kontrollerat beståndsgränserna och förtryckta fältprotokoll har fyllts i.

Vid efterarbetet har en noggrann inritning av bestånden gjorts från flygbilden, och med hjälp av erfarenheterna från fält, till kopior av ekonomiska kartblad i 1:20 000.

2.2 Förklaring till beskrivningarna

Vi har först delat in bestånden i skog, betad skog och hage.

Skogarna har vi i sin tur delat in i sju olika skogstyper:

<u>Ekskog:</u>	Minst 50 % av totala grundytan av träden i beståndet ska utgöras av ek.
<u>Bokskog:</u>	Minst 50 % av totala grundytan av träden i beståndet ska utgöras av bok.
<u>Ädellövskog:</u>	Minst 50 % sammantaget av totala grundytan av träden i beståndet ska utgöras av ädla lövträd och inte passa in under ek- eller bokskog.
<u>Blandskog med ädellövinslag:</u>	Minst 50 % av totala grundytan av träden i beståndet ska utgöras av lövträd och inslaget av ädla lövträd ska minst vara 10 %.
<u>Alskog:</u>	Minst 50 % av totala grundytan av träden i beståndet ska utgöras av klibbal och/eller gråal.

Björkskog: Minst 50 % av totala grundytan av träden i beståndet ska utgöras av björk och eventuellt ädellövinslag ska vara mindre än 10 %.

Blandskog av triviallöv: Minst 50 % av totala grundytan av träden i beståndet ska utgöras av lövträd och inte uppfylla kraven för någon annan grupp.

Betade skogar har vi delat in i samma skogstyper som ovan. När vi delat in bestånden i skog och betad skog har vi utgått från det som utgör den största delen i beståndet.

Bland hagarna har vi skiljt på ekhage, björkhage och hage med blandade lövträd. För att ett område ska kallas hage krävs att beståndet betas och har hagmarkskaraktär dvs. har ett glest trädskikt, sparsamt med buskar och föryngring, och ofta domineras av gräsarter i fältskiktet. Vidare gäller för:

Ekhage: Minst 70 % av totala grundytan av träden ska utgöras av ek.

Björkhage: Minst 70 % av totala grundytan av träden ska utgöras av björk.

Hage med blandade lövträd: Minst 70 % av totala grundytan av träden ska utgöras av lövträd.

Vi har i stort följt den indelning som tidigare använts, vid lövskogsinventeringar i länet, t.ex. av Leif Andersson. Det bör påpekas att denna indelning skiljer sig från kriterierna på ädellövskog i ädellövskogslagen. Där ska minst 70 % sammantaget utgöras av lövträd och minst 50 % av ädla lövträd.

Förutom det trädslag som dominerar har vi nämnt övriga förekommande arter i trädskiktet. För att beskriva hur stor del som utgörs av respektive art har vi använt termerna; enstaka, litet inslag, inslag, stort inslag och mycket stort inslag. Litet inslag utgörs av ungefär 5 %, inslag av 10-15 %, stort inslag 20-30 % och mycket stort inslag 35-45 % av totala grundytan i beståndet.

För att beskriva trädens grovlek har en relativ skala använts. Varje trädslag har bedömts för sig som klen, medelgrovt eller grovt. En grov ek har alltså inte samma diameter som en grov björk. Begreppet slyskog har använts för ung, mycket klen, lågvuxen skog. För att kallas träd måste höjden vara mer än fem meter. Är den lägre än fem meter använder vi benämningen föryngring. Till buskar räknas endast s.k. äkta buskar som t.ex. hassel, en, brakved och hägg.

Fältskiktet har delats in i örttyp, örtristyp och ristyp. Örttyp är synonymt med ängstyp, och ristyp med hedtyp. Vi har i fältskiktet angett dominerande arter och arter som är ovanliga, sällsynta eller karaktäristiska för en viss skogstyp. Markfuktigheten har angetts som torr, fuktig eller våt.

För att få en bild av hur orörd skogen är har vi noterat förekomst av gamla träd, lågor, torrakor, bohål och bon. Även förekomst av småbiotoper som lodytor, bäckar, strandkanter och stenblock har tagits med i beskrivningarna. Ingrepp, av människan, i naturen i form av vägar, kraftledningar och skogsvårdande åtgärder som gallring och röjning har noterats.

2.3 Grunder för naturvärdesbedömningen

Bestånd har delats in i tre olika klasser, se nedan. I beståndsbeskrivningarna har vi betecknat föreslagna samrådsområden med 1, 2-månaders områden med II och ”§ 21-områdena” med III. De kriterier vi har

tagit hänsyn till vid indelningen är: orördhet, skogskontinuitet, storlek och hur vanlig skogstypen är.

I Samrådsområde

Länsstyrelsen kan kontrollera alla markanvändningsåtgärder. 20 § naturvårdslagen tillämpas. Beslutet om inrättande av samrådsområde går att överklaga.

II 2-månadersområde

Länsstyrelsen redovisar områdena till skogsvårdsstyrelsen, varefter gäller att anmälan om slutavverkning skall inges till skogsvårdsstyrelsen för vidarebefordran till länsstyrelsen minst två månader innan avverkning. Inom dessa bestånd ska 20 § naturvårdslagen eller 21 § skogsvårdsvårdslagen tillämpas. Beslutet att två månaders anmälningstid ska gälla är ej överklagningsbart. Endast slutavverkning över 0,5 ha kan kontrolleras.

III ”§ 21.område”

Endast skogsvårdslagens generella regler om naturvårdshänsyn gäller (21 § skogsvårdslagen). Enbart skogsvårdsstyrelsen granskar avverkningsanmälningarna

Indelningen motsvarar en naturvårdsbedömning där objekten i klass I har högst naturvärde.

3 RESULTAT OCH DISKUSSION

3.1 Antal tolkade bestånd

Från flygfotona tolkade vi cirka **280 bestånd**, Efter fältkontroll och efterarbete återstod **238 bestånd** med beskrivningar. Minskningen beror dels på att bestånd har slagits ihop och fått en gemensam beskrivning, dels på att bestånd har strukits. Detta kan sin tur bero på feltolkning från flygbilderna, t.ex. att tallskog har tolkats som lövskog, eller att barrinslaget varit för stort i delar eller i hela beståndet. Bestånd har också strukits då de har bestått av slyskog lägre än fem meter, eller då beståndet har haft mycket tät granföryngring. Slutligen har det hänt att delar eller hela beståndet varit avverkat.

Resultaten redovisas i beståndsbeskrivningarna (se bilaga 2) och på kartor. De olika skogstyperna och naturvärdesbedömningen redovisas på var sin planeringskarta i skala 1:50 000 (i denna rapport sammanförda till en karta, bilaga 4). Den exakta avgränsningen av bestånden redovisas på ekonomiska kartblad i skala 1:20 000.

3.2 Förekomst av lövskog i kommunen

Generellt sett uppträder lövskog i sluttningarna utmed dalgångarna. Detta gäller främst Viskans, Häggåns, Surtans och i viss mån Storåns dalgångar. Även i sluttningarna ned mot de stora sjöarna, främst Lygnern och Östra Öresjön, växer lövskog. I östra delen av kommunen förekommer lövskogen ofta i anslutning till äldre bebyggelse. Det rör sig då ofta om hagmarker eller numera igenväxta före detta hagmarker.

En ungefärlig uppskattning visar att den sammanlagda arean av de lövskogsbestånd som ingår i denna inventering är ca 2 000 ha. Av detta är cirka hälften ädellövskog. Ädellövskogen består till allra största

delen av ekskog. Hagmarkerna upptar ca 140 ha. Av detta är ca 100 ha ekhagar. Eftersom vi bara har tagit med lövskogsbestånd större än tre ha är den totala lövskogsarealen i kommunen mycket större än ovan nämnda siffror.

3.3 Lövskogarnas karaktär

Ofta har skogarna visat sig vara heterogena och variationsrika Detta beror dels på naturliga faktorer som variation i fuktighetsförhållanden, tillgång på näringsämnen och ljusförhållanden Dels på mänskliga ingrepp som röjning, avverkning och bete av tamdjur. Alla dessa faktorer verkar differentierande på vegetationen och detta gör det svårt att i en kort beskrivning få med hur ett bestånd ser ut. Vid indelningen i olika skogstyper har vi gått efter vad som till arealen är dominerande i beståndet. Detta kan i och för sig vara svårt att avgöra ibland.

3.4 Kortfattad beskrivning av de olika skogstyperna

3.4.1 Ekskog

Ekskogen är den vanligast förekommande lövskogstypen i kommunen. **117 bestånd** som till största delen utgörs av ekskog har vi hittat. Av dessa är 12 stycken till största delen betade. De flesta ekskogarna ligger inom hedserien. Ekföryngring är vanligtvis riklig i dessa skogar. Brakved är oftast den dominerande busken med även hassel kan dominera i buskskiktet. Fältskiktet brukar vara frisk ristyp med blåbär och kruståtel som dominerande arter. Andra arter som ofta ingår i fältskiktet är ängskovall, ekorrbär och harsyra. I de västra delarna av kommunen ingår ibland kaprifol.

Av ängsekskog finns för det mesta bara mindre fragment. Dessa ligger främst nedombranter och där bestånden gränsar till åker. Ekföryngringen brukar vara sparsam. Hassel är ofta den dominerande busken.

Ett exempel på en ekskog är bestånd nr 83. Det utgörs av hedekskog i de högre belägna delarna och ängsekskog i de lägrebelägna delarna. Exempel på ängsekskog finns också i bestånd nr 6 vid Ramhulta och nr 89 söder om Grevared. I fältskiktet finns här bl.a. skogsbingel, kransrams, liten häxört och lundstjärnblomma.

3.4.2 Blandskog med ädellövinslag

Det finns **51 bestånd** som hamnar inom denna grupp. Två av dessa är till största delen betade. Skogarna inom denna grupp är ganska olika sinsemellan. Enligt definitionen kan inslaget av ädellöv vara mellan 10 – 50 % av grundytan. Ädellövinslaget består oftast av ek men i några fall rör det sig om inslag av ask. Resten av träden i beståndet är ofta björk och ibland al. Ofta finns också ett stort inslag av barrträd, främst gran, i de här bestånden. Skogarna i denna grupp tillhör för det mesta hedserien. Det är svårt att ge exempel på något typiskt bestånd i den här gruppen. Nr 19 kan ändå vara ett. Ek och björk dominerar i trädskiktet inom olika delar av beståndet. Barrinslaget är stort. Brakved är den dominerande busken och blåbär och kruståtel dominerar i fältskiktet.

3.4.3 Björkskog

I kommunen finns **26 stycken björkskogar**. Sex stycken av dessa är betade. Björkskogarna är oftast små. Rikligt med granföryngring är ganska vanligt i dessa skogar. Brakved och videarter dominerar i

buskskiktet. Fältskiktet brukar vara av frisk till fuktig ristyp. Blåbär och kruståtel respektive blåtåtel dominerar. Exempelvis på en sådan björkskog är nr 40 vid Öjersås. Undantag från detta är t.ex. nr 177 vid Kroksån och nr 209 vid Öxabäck. I dessa björkskogar är fältskiktet fuktigt och lite mer ängsartat med älgört, majbräken och hallon som dominerande arter i fältskiktet.

3.4.4 Alskog

Sju stycken alskogar finns i kommunen. Buskskiktet består ofta av hägg och brakved. Fältskiktet brukar vara av fuktig till våt örtristyp. Älgört och tuvtåtel är de dominerande arterna i fältskiktet. Ett exempel på en alskog är nr 109 vid Istorp. Lite mer speciella är bestånden nr 134 och nr 162 i Skene. Dessa bestånd ligger i raviner ned mot Viskan och dess biflöden. Här dominerar gråal tillsammans med klibbal i trädskiktet. I buskskiktet finns bl.a. hägg och röda vinbär. I fältskiktet växer t.ex. skogsbingel, ormbär och jättebalsamin.

3.4.5 Bokskog

Sju bokskogbestånd har vi funnit i kommunen. Den största är nr 124 söder om Hyssna. Bokskogarna har vanligtvis hedkaraktär. Föryngringen utgörs huvudsakligen av bok. I bestånd nr 47 vid St. Agnsjön finns dock ställvis rikligt med granföryngring.

Buskskiktet är ofta mycket sparsamt. Fältskiktet domineras vanligen av blåbär och kruståtel. Inslag kan finnas av vitsippa, harsyra och ekbräken. I några bestånd, t.ex. nr 10, är dessa örter dominerande i fältskiktet. Ett par av bokskogarna är gallrade, röjda och skötta från skogsbrukssynpunkt. Exempel på detta är bestånd nr 16 i Tostared.

3.4.6 Ädellövskog

Endast tre bestånd hamnar inom denna grupp eftersom ekskog och bokskog utgör egna grupper. I bestånd nr 5 vid Tostakulla och nr 97 vid Öxnevalla utgör ask ett stort inslag i trädskiktet. I bestånd nr 95 samdominerar bok och ek i trädskiktet. I bestånd nr 5 finns en orörd askskog i sluttningen ned mot Lygnern. I resten av beståndet växer bl.a. också ek, bok, alm och lind. Skogsbingel är vanlig i fältskiktet och på några ställen växer ramslök.

3.4.7 Blandskog av triviallöv

Tre stycken bestånd har förts till denna grupp. Björk dominerar i trädskiktet, men pga. det stora inslaget av gran och tall respektive al i ett fall, kan inte skogarna föras till gruppen björkskog. Buskskiktet domineras av brakved. Fältskiktet är av ristyp med blåtåtel och blåbär som dominerande arter.

3.4.8 Hagmarker

Bestånden med hagmark är ofta små och de flesta ligger nära gårdar. Hagmarkerna karaktäriseras främst av ett glest trädskikt. Buskar och föryngring brukar vara sparsamt förekommande. I den mån buskar förekommer, brukar det vara t.ex. nypon och hassel. I fältskiktet dominerar oftast olika gräsarter. Bland hagmarkstyperna är ekhagar vanligast. Fjorton stycken ekhagar finns med i inventeringen. Åtta stycken hagar med blandade lövträd har vi funnit. I trädskiktet finns här oftast ek och björk. I två av hagmarkerna dominerar björk i trädskiktet.

3.5 Resultat av naturvärdesbedömningen

Lövskogen är viktig för många växter och djur. Det är därför viktigt att lågor och torrakor får finnas kvar och att skogen är orörd. Eftersom så liten areal av skogsmarken utgörs av lövskog är det viktigt att den lövskog som är kvar bevaras.

Utav våra 238 bestånd är åtta stycken bedömda som tänkbara samrådsområden, 39,5 stycken som 2-månadersområden och 191,5 som ”§ 21-områden”. Det har varit en svår gränsdragning och det är inte självklart att ett område i grupp III skall höra hit och inte till grupp II.

Här följer en kort sammanfattning av vad som utmärker de olika grupperna.

I Samrådsområden:

Samrådsområdena är oftast stora och relativt orörda. Äldre grova träd förekommer. Skogen är stabil och kommer troligen även i fortsättningen att behålla sin nuvarande karaktär. Till denna grupp har vi fört områden där vi vill att man inte skall tillåta ingrepp i skogen.

II 2-månadersområden:

2-månadersområdena är ofta stora och skyddsvärda, men uppfyller inte alla krav för samrådsområde. I 2-månadersområdena kan nyttjande som t.ex. gallring tillåtas men slutavverkning skall kunna kontrolleras. De bestånd som vi föreslår som 2-månadersområden är i några fall hagmarker och i några fall bäckraviner, men de flesta är ekskogar som t.ex. bestånd nr 83, vilket utgörs av en stor sammanhängande ekskog. Detta bestånd är representativt för ekskogar i kommunen, men det är inte orört. Därför har vi föreslagit det som 2-månadersområde och inte som samrådsområde.

III ”§ 21-områden”:

Bestånden som hör till denna grupp är ofta små och människan har ofta gjort ingrepp i dessa skogar. Bestånden är ofta stadier i en pågående succession och är därför ostabila. En del bestånd är värdefulla från naturvårdssynpunkt men för små att hamna i en högre grupp. Ofta finns små skyddsvärda partier i ett för övrigt mindre intressant bestånd. Naturligtvis är alla lövbestånd värdefulla från någon synpunkt för djur och växter. Med hjälp av 21 § i skogsårdslagen kan skogsvårdsstyrelsen skydda dessa bestånd eller delar av dem.

3.6 Ädellövskogslagen

”Med ädellövsskog menas i denna lag skogsbestånd”, i denna del av landet, ”som utgörs av lövträd till minst 70 % och av ädla lövträd till minst 50 % och vars areal är minst ett halvt hektar”.

”Efter slutavverkning i skogsbestånd skall ny ädellövskog anläggas på området”. (Utdrag ur ädellövskogslagen).

Största delarna av de bestånd som vi har angivit som ädellövskogar, bokskogar och ekskogar uppfyller kriterierna för ädellövskog i ädellövskogslagen. Endast bestånd nr 32, 67 och 115 är undantag från detta. Dessa bestånd utgörs av ekskogar som har ett mycket stort inslag av barrträd.

Trots att ädellövskogslagen nu har tillkommit är det viktigt att vissa skogar får särskilt skydd så att de

kan undantas från skogsbruk. Främst gäller detta våra klass-I-objekt. Däremot får kanske en del av de bestånd som vi bedömt som tänkbara 2-månadersområden tillräckligt skydd av ädellövskogslagen.

3.7 Hotfaktorer mot lövskogen

Lövskogen hotas idag från flera olika håll. Det mest akuta hotet är avverkning och plantering med gran. I en del bestånd ser man också rikligt med spontan granföryngring. Detta gäller t.ex. i nr 75 och nr 77 i Hajom. Dessa lövskogar är troligen på väg att bli granskogar, om inget görs för att motverka detta. Ett annat hot är bebyggelse t.ex. med fritidshus. Vägbyggen är ytterligare ett hot. Många arter bland växter och djur är beroende av orörda skogar med gamla och döda träd. Lövskogen som biotop för dessa arter är även hotad av ingrepp som t.ex. gallring, röjning och lövskogsskötsel.

Hagmarkerna hotas av igenväxning när betet upphör. Exempel på ett bestånd som troligen varit hagmark är nr 58 söder om Horred. Där finns ett glest skikt av medelgrova ekar men med föryngring och buskar. Av de bestånd som vi har klassat som hagmarker finns ett som vi bedömer vara hotat av igenväxning inom någon snar framtid. Det är bestånd nr 96 vid Viskabacka där det är tveksamt om området fortfarande betas.

4 FELKÄLLOR

En svårighet med metoden är att avgöra hur stor del av grundytan respektive trädslag intar. Eftersom man ute i fält endast ser ett litet område av beståndet i taget kan det vara svårt att skaffa sig en helhetsbild av beståndet. Vilka arter som är dominerande respektive finns inslag av får blir uppskattningar.

Eftersom många bestånd har besökts vintertid kan beskrivningarna av fältskiktet variera, och en del växter har inte kunnat bestämmas helt. Inte heller under vegetationsperioden har alla arter i fältskiktet tagits med. Att vi inte har nämnt en art behöver inte betyda att vi inte har hittat den.

5 SAMMANFATTNING

Under 1984 har vi, som projektarbete på biologlinjens ekologgrem vid Göteborgs universitet och i samarbete med naturvårdsenheten på länsstyrelsen i Älvsborgs län, gjort en lövskogsinventering i Marks kommun. Samtliga lövskogsbestånd större än tre hektar har tagits fram. Efter flygbildstolkning, fältkontroll, beskrivning av bestånden, naturvärdesbedömning och avgränsning av bestånden på kartor har vi fått fram **238 bestånd**.

De flesta skogar vi beskrivit tillhör hedserien. Ungefär hälften av bestånden utgörs av ekskog. Åtta av bestånden har vi bedömt ha högsta naturvärde på en tregradig skala.

6 LITTERATURLISTA

- Andersson, L. 1983: Inventering av lövskog. Ulricehamns, Herrljunga och Vårgårda kommuner. Stencil, länsstyrelsen
- Carlsson, Å. 1975: Buarås. Stencil, länsstyrelsen
- Gillner, V. 1973: Några från botanisk synpunkt intressanta och skyddsvärda områden inom Marks kommunblock. Stencil. Länsstyrelsen.
- Hilldén, N-O. 1973: Bokskogar. Stencil, länsstyrelsen.
- Hilldén, N-O. 1974: Ädellövskogar. Stencil, länsstyrelsen.
- Hägglund, B. Lundmark, J-E. 1981: Bonitering, markvegetationstyper, skogsmarksflora. Jönköping.
- Ihse, M. 1978: Flygbildstolkning av vegetation i syd- och mellansvensk terräng. SNV pm 1083. Solna.
- Ingelög, T. 1981: Floravård i skogsbruket, allmän del. Jönköping.
- Krok, Th, Almquist, S. 1980: Svensk flora, fanerogamer och ormbunkar. Nacka.
- Lindgren, L. 1970: Beech Forest Vegetation in Sweden – a survey. Bot.Notiser 123:401-24.
- Länsstyrelsen i Älvsborgs län. 1976: Natur i Älvsborgs län. Kungsbacka.
- Moberg, R. Holmåsen, I. 1982: Lavar. Stockholm.
- Nihlgård, B. 1981: Översikt över Nordens vegetation. Lund.
- Nilsson, H. 1973: Översiktlig naturvårdsinventering i Marks kommun. Stencil, länsstyrelsen.
- Nord, L. 1977: Marks kommun – Markdispositionsplan Lygnernområdet.
- Nämnden för skoglig flygbildsteknik. 1980: Flygbildsteknik och fjärranalys. Solna.
- SNV pm 1587. 1982: Ädellövskog förslag till skydd och vård.
- Wallin, G. 1973: Lövskogsvegetation i Sjuhäradsbygden. Acta phytographica suecica 58. Uppsala.
- Westfeldt, G. 1966: Floristiska anteckningar från Marks härad i södra Västergötland. Uppsala.

Bilaga 1

Latinska artnamn enligt Krok-Almquist: svensk flora

<i>Acer platanoides</i>	Lönn	<i>Equisetum fluviatile</i>	Sjöfräken
<i>Aegopodium podagraria</i>	Kirskål, Kers	<i>E. silvaticum</i>	Skogsfräken
<i>Agrostis tenuis</i>	Rödven	<i>Erica tetralix</i>	Klockljung
<i>Allium ursinum</i>	Ramslök	<i>Eriophorum vaginatum</i>	Tuvull
<i>Alnus glutinosa</i>	Al, Klibbal	<i>Euonymus europaea</i>	Bened
<i>A. icana</i>	Gråal		
<i>Alopecurus pratensis</i>	Ängskavle	<i>Fagus silvatica</i>	Bok
<i>Amelanchier spicata</i>	Häggmispel	<i>Festuca ovina</i>	Fårsvingel
<i>Anemone hepatica</i>	Blåsippa	<i>F. rubra</i>	Rödsvingel
<i>A. nemorosa</i>	Vitsippa	<i>Filipendula ulmaria</i>	Älgört
<i>Anthoxanthum odoratum</i>	Vårbrodd	<i>Fragaria vesca</i>	Smultron
<i>Anthriscus silvestris</i>	Hundkex	<i>Fraxinus excelsior</i>	Ask
<i>Aquilegia vulgaris</i>	Akleja		
<i>Arctium sp</i>	Kardborre	<i>Gagea lutea</i>	Vårlök
<i>Athyrium filix femina</i>	Majbräken	<i>Galium boreale</i>	Vitmåra
		<i>Geranium silvaticum</i>	Midsommar- blomster
<i>Betula pubescens</i>	Glasbjörk		
<i>B. verrucosa</i>	Vårtbjörk	<i>Geum rivale</i>	Humle- blomster
<i>Briza media</i>	Darrgräs	<i>G. urbanum</i>	Nejlikrot
		<i>Glyceria maxima</i>	Jättegröe
<i>Calamagrostis arundinacea</i>	Piprör		
<i>Calluna vulgaris</i>	Ljung	<i>Hedera helix</i>	Murgröna
<i>Campanula rotundifolia</i>	Blåklocka	<i>Hypericum perforatum</i>	Johannesört
<i>Cardamine sp</i>	Bräsma		
<i>Carex digitata</i>	Vispstarr	<i>Impatiens glandulifera</i>	Jättebalsamin
<i>Circaea alpina</i>	Liten häxört, dvärghäxört	<i>I. noli tangere</i>	Springkorn
<i>Chrysosplenium alternifolium</i>	Gullpudra		
<i>Convallaria majalis</i>	Liljekonvalj	<i>Juncus effusus</i>	Veketåg
<i>Cornus suecica</i>	Hönsbär	<i>Juniperus communis</i>	En
<i>Corydalis fabacea</i>	Liten nunneört		
<i>Corylus avellana</i>	Hassel	<i>Larix decidua</i>	Lärkträd
<i>Crataegus oxyacantha</i>	Hagtorn	<i>Lastrea phegopteris</i>	Hultbräken
		<i>L. drypteris</i>	Ekbräken
<i>Daphne mezerum</i>	Tibast	<i>Lathyrus montanus</i>	Gökärt
<i>Dentaria bulbifera</i>	Tandrot	<i>Lonicera periclymenum</i>	Kaprifol
<i>Deschampsia caespitosa</i>	Tuvtåtel	<i>L. xylosteum</i>	Skogstry
<i>D. flexuosa</i>	Kruståtel	<i>Lycopodium annotinum</i>	Revlummer
<i>Digitalis purpurea</i>	Fingerborgsblomma	<i>L. clavatum</i>	Mattlummer
<i>Dryoteris dilatata</i>	Lundbräken	<i>L. selago</i>	Lopplummer
<i>D. filix mas</i>	Träjon	<i>Lysimachia vulgaris</i>	Videört
<i>D. spinulosa</i>	Skogsbräken		

Majanthemum biofolium	Ekorrbar	Salix caprea	Sälg
Melampyrum nemorosum	Natt och dag	Salix sp	Videbuskar
M. pratense	Ängskovall	Sambucus racemosa	Druvfläder
M. silvaticum	Skogskovall	Scrophularia nodosa	Flenört
Melandrium rubrum	Rödblära	Solanum dulcamara	Besksöta
Melica nutans	Bergslok	Solidago virgaurea	Gullris
M. uniflora	Lundslok	Sorbus aucuparia	Rönnbär
Mercurialis perennis	Skogsbingel	S. intermedia	Oxel
Molina caerulea	Blåtåtel	Stellaria nemorum	Lundstjärn- blomma
Myrica gale	Pors	Struthiopteris filicastrum	Strutbräken
Nardus stricta	Stagg	Tilia cordata	Lind
Orchis maculata	Jungfru Marie nycklar	Trientalis europaea	Skogsstjärna
Osmunda regalis	Safsa	Trollius europaeus	Smörboll
Oxalis acetocella	Harsyra	Ulmus glabra	Alm
Paris quadrifolia	Ormbär	Urtica dioica	Brännässla
Phragmites communis	Bladvass	Vaccinium myrtillus	Blåbär
Picea abies	Gran	V. oxycoccus	Tranbär
Pinus silvestris	Tall	V. uliginosum	Odon
Platanthera bifolia	Nattviol	V. vitis idaea	Lingon
Poa nemoralis	Lundgröe	Valeriana officinalis	Vänderot
P. pratensis	Ängsgröe	Veronica chamaedrys	Teveronika
Polygonatum officinale	Getrams	Viburnum opulus	Olvon
P. multiflorum	Storrams	Vicia silvatica	Skogsvicker
P. verticillatum	Kransrams	Viola palustris	Kärrviol
Populus tremula	Asp	Viola sp	Viol
Prunus domestica	Plommon	<u>Mossor:</u>	
P. padus	Hägg	Sphagnum sp	Vitmossa
P. sp	Körsbär	<u>Lavar:</u>	
P. spinosa	Slån	Lecanactis abietina	Gammel- granlav
Pteridium aquilium	Örnbräken	Lobaria pulmonaria	Lunglav
Pyrola sp	Pyrola		
Pyrus malus	Vildapel		
Quercus robur	Skogsek		
Q. petrea	Bergek		
Ranunculus acris	Smörblomma		
R. auricomus	Majsmörblomma		
R. ficaria	Svalört		
Rhamnus frangula	Brakved		
Ribes rubrum	Vinbär		
R. uva crispa	Krusbär		
Rosa canina	Nypon		
Rubus fruticosus	Björnbär		
R. idaeus	Hallon		
R. saxatilis	Stenbär		

BESKRIVNING AV BESTÅNDEN

Nr 1 Blandskog med ädellövinslag III

Trädskiktet i beståndet utgörs till hälften av lövträd. Andra hälften utgörs av gran. Björk dominerar. Dessutom finns inslag av ek. Inom ett litet område är ek det dominerande trädslaget. Alla träd är klena. Föryngringen domineras av gran som ställvis står mycket tätt. Hassel och brakved dominerar buskskiktet inom olika delar av beståndet. Fältskiktet är av frisk ristyp med kruståtel och blåbär som dominerande arter. Dessutom finns vitsippa och kaprifol. Lågor förekommer.

Nr 2 Ekskog III

Beståndet domineras av klena ekar och har ett litet inslag av gran, inslag av björk och av enstaka ask, al och rönn. Trädföryngringen domineras av ek. Dessutom finns enstaka ask-, rönn-, och lönnföryngring. Buskskiktet domineras av brakved inom största delen av beståndet. Dessutom finns hassel som även dominerar buskskiktet inom mindre områden. Fältskiktet är av frisk ristyp och domineras av blåbär. Övriga arter är ekorrbär, vitsippa, harsyra och ängskovall. Beståndet är delvis röjt och gallrat. Inom ett område, i sydvästra delen av beståndet betas marken. Busk- och trädföryngringsskikten är glesa. Granföryngring dominerar. Fältskiktet domineras av kruståtel och vitsippor.

Nr 3 Betad ekskog III

Beståndet domineras av ek. Dessutom finns inslag av björk och enstaka gran och tall. De flesta träden är klena. Föryngringen är sparsam och domineras av ek. Dessutom förekommer gran och rönn. Även buskskiktet är sparsamt, men brakved och en förekommer. Fältskiktet är av frisk ristyp och domineras av blåbär och kruståtel. Dessutom finns skogsstjärna, liljekonvalj, vitsippa och ekorrbär. Största delen av beståndet betas. Området är delvis röjt och gallrat.

Nr 4 Blandskog med ädellövinslag III

Trädskiktet domineras i största delen av beståndet av ek. Inslag av tall är mycket stort, särskilt i de högst belägna delarna. Inslag finns av björk och gran. Utmed en bäck växer även asp, al och ask. Träden är klena. Föryngringen utgörs främst av ek men även granföryngring, som ställvis är riklig, förekommer. Enstaka asp- och askföryngring finns också. Buskskiktet är sparsamt och domineras av en. Vid bäcken växer hägg. Vitsippa och harsyra dominerar fältskiktet där. I resten av beståndet är fältskiktet av frisk ristyp. Blåbär och kruståtel dominerar. Blåtåtel, lingon, kaprifol och liljekonvalj finns även.

Nr 5 Ädellövskog I

Den sydligaste delen av beståndet ligger i en brant sydsluttning ner mot Lyngern. Här domineras trädskiktet av ask men har stort inslag av ek. Dessutom finns ett stort inslag av bok, lind, alm, björk, rönn och al. Någon bok är grov, några ekar, askar och bokar är medelgrova, medan de flesta träden är klena. Föryngringen är tät och domineras av ask. Dessutom finns rönn-, lind-, och almföryngring. Buskskiktet är också tätt och utgörs till största delen av hassel. För övriga finns hagtorn, vilpapel och slån. I fältskiktet, som är av frisk örttyp, finns växter som skogsbingel, vitsippa, blåsippa, viol, harsyra, kaprifol, murgröna, lundgröe, akvileja, gökärt och ekbräken. I denna del av beståndet finns torrakor och

mycket lågor. Beståndet verkar orört och har ett högt naturvärde. Ovanför askskogen finns en ekkulle av örtristyp med inslag av enstaka lindar. Askföryngring dominerar. Dessutom finns ek- och rönnföryngring. I fältskiktet finns lundgröe, kruståtel, gökärt, skogsbingel, viol och kaprifol. I de mellersta delarna av beståndet är trädskiktet glesare, men det finns mycket buskar och föryngring. Inslaget av björk och al är större. I denna del är en semesterby placerad. Beståndet övergår åt nordväst i en ekskog där det ställvis är stort inslag av bok. Dessutom finns björk och längs en bäckravin finns sort alminslag, ask, lind och enstaka alar. Några träd är medelgrova, med de flesta är klena och höga. Föryngringen, som är sparsam, domineras av bok. Hassel dominerar buskskiktet. Dessutom finns hagtorn. Fältskiktet är av frisk örttyp med vitsippa och skogsbingel som dominerande arter. Även ramslök, blåsippa, harsyra och gökärt förekommer. I området vid bäcken täcks marken helt av ramslök. Den högst belägna delen av beståndet utgörs av hedekskog med mycket klena ekar och enstaka granar och björkar. Föryngringen domineras av gran och ek. Brakved och en dominerar buskskiktet. Kruståtel, blåbär, enstaka vitsippor och ekorrbär finns i fältskiktet. I slutningen övergår fältskiktet i mer ängsartade förhållanden. Se även bilaga 4.

Nr 6 Ekskog

I

Beståndet ligger i en blockig bergbrant ned mot Lygnern. Ek dominerar i trädskiktet. Inslag finns av björk. Enstaka lind, gran, bok och tall förekommer. Ovanför branten är inslaget av tall och gran större. Al växer i strandkanten, Träden är klena Föryngringen är mestadels sparsam och utgörs av ask, rönn och bok, Ovanför branten finns ställvis tät granföryngring. Buskskiktet domineras av hassel. Även en, skogstry och enstaka olvon förekommer. Fältskiktet varierar från frisk ristyp med blåbär och kruståtel ovanför branten, över örtristyp i branten med piprör, bergslok, lundgröe, harsyra, ekorrbär, vitsippa, vispstarr och murgröna, till örttyp nedanför branten, med bl.a. blåsippa och skogsbingel, lågor, torrakor och bohålträd finns. Största delen av beståndet är orörd och skyddsvärd. Se även bilaga 4.

Nr 7 Bokskog

II

Trädskiktet domineras helt av bok. Enstaka björkar och ekar förekommer. Alla träden är klena förutom några medelgrova bokar. Inom ett litet område utmed stranden åt nordost finns ett stort inslag av ek, björk, asp, al och enstaka granar. Här växer en, brakved, blåbär, kruståtel och harsyra. Lågor finns. Detta område betas delvis. I resten av beståndet är föryngringen sparsam och utgörs av bok. Inga buskar finns. Fältskiktet, som är sparsamt, är av frisk örtristyp. Vitsippa och kruståtel dominerar. Harsyra, ekbräken, ekorrbär, liljekonvalj och tandrot finns också. I bäckravinen norr om vägen växer bl.a. strutbräken. Delar av beståndet är röjda. Se även bilaga 4.

Nr 8 Björkhage

III

Trädskiktet domineras av björk. Ett stort inslag finns av ek. Även enstaka askar och bokar förekommer. Träden är klena och står glest. Föryngring och buskskikt, så när som på några enar, är nyligen bortröjda. Vitsippor dominerar fältskiktet som är av frisk örtristyp. Beståndet betas.

Nr 9 Ekskog

III

Ek dominerar i trädskiktet. Inslaget av bok är mycket stort. Enstaka björkar och granar förekommer, liksom alar vid bäcken. Träden är klena, förutom någon bok som är grov. Föryngringen utgörs främst av bok. Buskskiktet domineras av en. Fältskiktet är av frisk ristyp. Det domineras av kruståtel, blåbär och vitsippa. Även ekorrbär och harsyra förekommer. Beståndet betas delvis.

Nr 10 Bokskog

II

I största delen av beståndet domineras trädskiktet helt av bok. Inslag finns av ek, som ställvis är dominerande. Dessutom finns inslag av björk. Längs bäckar och fuktstråk växer al och ask. Åt norr finns ett stort inslag av tall och gran. En del bokar är medelgrova. Övriga träd är klenare men höga. Bok dominerar trädförnyringen som är rätt sparsam. I buskskiktet finns enstaka hassel, brakved, en och hägg. I fältskiktet som är av frisk örtristyp dominerar vitsippor. Dessutom finns harsyra, griståtel, ekorrhår, skogsbingel, blåbär och ekbråken. Torrakor förekommer sparsamt.

Nr 11 Ekskog

II

Beståndet utgörs av en ekskog med inslag av bok, björk och enstaka asp, al, tall och gran. Alla träd, med undantag av några medelgrova bokar, är klena och ganska låga. Förnyringen domineras av bok och ek. Buskskiktet domineras av en och har stort inslag av hassel. Dessutom finns brakved, hägg, hagtorn, vildapel och olvon. Fältskiktet är av ristyp ned kruståtel, blåbär och vitsippa som dominerande arter. Dessutom finns kaprifol och ekorrhår. På vissa ställen är fältskiktet något mer ängsartat med bl.a. skogsbingel. Här dominerar hassel i buskskiktet. Inom ett litet sankt område dominerar låga, mycket klena björkar. Både busk- och trädförnyringsskiktet är där sparsamt. Inom beståndet finns småbiotoper i form av stenblock, strandkant och lågor. Delar av beståndet betas.

Nr 12 Ekskog

II

Ek dominerar i trädskiktet. Stort inslag av björk. Enstaka bok och gran förekommer också. Al växer utmed bäckar. I ett litet område åt sydväst dominerar björk med stort inslag av gran, tall och ek. Träden är klena. Förnyringen utgörs främst av ek. Även bok- och rönnförnyring förekommer. En och brakved dominerar i buskskiktet. Fältskiktet är till största delen av frisk ristyp med blåbär, kruståtel och ekorrhår som dominerande arter. Även harsyra, liljekonvalj och lite skogsbingel och blåsippa finns.

Nr 12b Ekskog

II

Området, som vi föreslår som 2-månadersområde ligger väster om Tostareds sommarland. Närmast sommarlandet består trädskiktet av glest stående medelgrova ekar. Däremellan finns klena ekar och askar. Även enstaka lind, al och björk finns. Förnyringen domineras av ask och lind. Även almförnyring förekommer. Buskskiktet domineras av hassel, som förekommer rikligt. Även hägg och hagtorn förekommer. Fältskiktet är av örttyp. Skogsbingel dominerar. Blåsippa, harsyra och träjon finns också. I västra delen av området är fältskiktet av ristyp. Här dominerar blåbär, kruståtel och kaprifol. En och brakved finns i det sparsamma buskskiktet. Förnyringen domineras av ek. I trädskiktet växer klen ek. Lågor och block finns i beståndet. Hedekskogen verkar orörd. Detta tillsammans med den rikare vegetationen i östra delen gör området skyddsvärt.

Nr 12c Ekskog

III

Tostareds sommarland är beläget i västra delarna av området. Trädskiktet domineras av ek. Inslag av björk och gran. Träden är klena. Förnyringen utgörs av gran och ek. Även rönn- och bokförnyring förekommer. Brakved dominerar i buskskiktet. Fältskiktet är av frisk ristyp i största delen av beståndet. Blåbär och kruståtel dominerar. I östra kanten av beståndet står en mycket grov ek. I fältskiktet växer här inom ett litet område lundstjärnblomma. Se även bilaga 4.

Nr 13 Blandskog med ädellövinslag

III

Beståndet sträcker sig från Lygnerns strand och följer sedan två bäckar. I östra delen dominerar klena björkar, men även ett stort inslag av asp finns. Övriga arter där är ek, al, ask, lind och bok. I västra delen dominerar ek men inslaget av bok är stort. För övrigt finns här björk, al, asp, ask och lind. Över hela området är de flesta träden klena. Dessutom finns några medelgrova träd och enstaka ekar och björkar. Föryngringen utgörs främst av bok men även ek-, ask-, lind-, och rönnföryngring finns. Hassel dominerar buskskiktet. Hägg och brakved finns också. Fältskiktet är av örtristyp. Dominerande arter är harsyra, hallon, tuvtåtel. I västra delen är fältskiktet sparsamt. Lågor finns liksom enstaka torrakor med bohål. Ett litet område, i östra delen är röjt.

Nr 14 Ekskog

II

Beståndet domineras av ek. I västra delen av beståndet finns stort inslag av björk, inslag av bok och enstaka granar. Utmed bäcken finns även ask och al. De flesta träden är klena. En del ekar, björkar och enstaka bokar är medelgrova. Dessutom finns ett par grova ekar. I östra halvan är björk, al och ask mer framträdande. Enstaka granar och endast bokar förekommer. I den senare delen är träden klena. Föryngringen utgörs främst av ek, bok och ask. Buskskiktet är i västra delen glest, men hassel och brakved finns. I östra delen dominerar hägg. Dessutom finns hassel, brakved och enstaka hagtorn. Fältskiktet är av frisk örtristyp med bl.a. harsyra, hallon och tuvtåtel. Östra delen av området är snårigt och relativt orört. Där finns lågor och några torrakor med bohål.

Nr 15 Blandskog med ädellövinslag

III

Beståndet är mycket heterogent. Längs östra delen av beståndet rinner en bäck. Här är marken sank och blåtåtel och vitmossa dominerar i fältskiktet respektive bottenkiktet. På ett ställe växer även veketåg. Trädskiktet domineras i denna del av björk, vilken även föryngrar sig. I norra delen är inslaget av al stort, men även alföryngring förekommer. Ett litet askkär finns inom området. I hela beståndet finns ett mycket stort inslag av gran och tall. Ställvis finns tät granföryngring. På de torrare delarna dominerar ek men med stort inslag av björk. Inslag finns även av bok. I delar av beståndet dominerar ek- och bokföryngring, men även föryngring av björk finns. Alla träd är klena. Fältskiktet består på de högre belägna delarna av kruståtel, blåbär, revlumner, harsyra och hallon, och hör till hedserien. I hela beståndet domineras buskskiktet av brakved. Dessutom finns hassel, hägg och salix. Lågor finns över hela området och på sina ställen även torrakor.

Nr 16 Bokskog

III

Bok dominerar helt i trädskiktet. Inslag av ek och björk förekommer. Träden är klena. Varken föryngring eller buskar finns. Fältskiktet, som är sparsamt och domineras av kruståtel, är av frisk ristyp. Beståndet är nyligen röjt.

Nr 16 Björkskog

III

Beståndet utgörs till ungefär hälften av björk och till hälften av gran. Dessutom finns enstaka tall, asp, al, rönn och sälg. Träden är klena och står mycket tätt. Föryngringen domineras av gran. Brakved är den dominerande busken, men även salixbuskar finns. Beståndet är snårigt. Fältskiktet är av frisk ristyp med blåbär och kruståtel som dominerande arter. Dessutom förekommer vitsippa och harsyra.

Nr 18 Ekskog

III

Hedekskogen ligger som en ö i ett åkerlandskap. Mitt i beståndet ligger ett hus och en väg delar området i två delar. Den ena delen används som betesmark. Ekföryngringen är betad. Andra delen är troligen röjd för ett par år sedan. Här är stort slyuppslag av asp och rönn. Över hela området dominerar ek. Övriga trädslag är björk, asp, ask, rönn, tall och gran. Alla träd är klena. I buskskiktet finns hassel och en. Fältskiktet domineras av blåbär. Dessutom finns hallon. Lågor finns.

Nr 19 Blandskog med ädellövinslag

III

Ek och björk dominerar trädskiktet inom olika delar av beståndet. Stort inslag finns av tall och gran. Enstaka ask och lönn förekommer. Inom ett litet område växer en fuktig al-björkskog. Träden är klena. Föryngringen utgörs främst av gran, men även av ek. Brakved dominerar i buskskiktet. Även hägg förekommer. Fältskiktet är av frisk ristyp med kruståtel, blåbär och blååtel som dominerande arter.

Nr 20 Blandskog med ädellövinslag

II

Beståndet är en bäckravin vid Gäråns utlopp i Storån. Beståndets trädskikt domineras längs bäcken av al. I slänterna ned mot bäcken utgörs trädskiktet främst av ek, men inslag finns av björk, lind, asp och vildapel. Ekarna, lindar och aspar är medelgrova. Resten av träden är klena. Trädskiktet är glest och på sina ställen får området hagmarkskaraktär. Delar av beståndet betas och här är trädföryngringen sparsam. I den obetade delen utgörs föryngringen av asp, al, ek och enstaka gran. Buskskiktet domineras av hägg. Dessutom finns hassel, en och olvon. Fältskiktet består i slänterna av rik ängsvegetation med arter som tuvtåtel, vårbrodd, smörblomma, midsommarblomster, darrgräs, teveronika, lundgröe, gökärt, stenbär, skogsvicker, smörboll och jungfru Marie nycklar. Närmast bäcken domineras fältskiktet av älgört, humleblomster, vitsippa och svalört. Markfuktigheten varierar mellan frisk och fuktig. I beståndet finns några gamla träd och enstaka lågor.

Nr 21 Blandskog med ädellövinslag

III

Beståndet omges av jordbruksmark. Trädskiktet domineras av ek. Björkinslaget är stort. Ett litet inslag av asp, gran, tall respektive sälg förekommer. En del träd är medelgrova men de flesta är klena. På vissa ställen förekommer ett mycket rikligt uppslag av aspsly. Även ek-, rönn- och granföryngring förekommer. I buskskiktet dominerar brakved. Även en förekommer. Fältskiktet är av ristyp med kruståtel och blåbär som dominerande arter. I vissa delar är buskar bortröjda. Enstaka torrakor finns.

Nr 22 Ekskog

III

Trädskiktet domineras av ek. Stort inslag finns av björk och tall liksom av enstaka bok och gran. Al växer utmed en bäck. Träden är klena. Föryngringen utgörs främst av ek men även av rönn och gran. Brakved dominerar buskskiktet i största delen av beståndet, men ställvis dominerar hägg respektive hassel. Fältskiktet är dels av frisk ristyp med arter som kruståtel, blåbär, lingon och skogsstjärna. Dels av örtristyp med vitsippa, harsyra och ställvis björnbär som dominerande arter.

Nr 23 Ekhage

II

Beståndet ligger vid Lygnerns nordvästra strand. Trädskiktet domineras av glest stående medelgrova ekar. Några ekar är grova. Söderut är ekarna klena. Inslag finns av bok och björk samt al och sälg vid

bäcken och tall vid stranden. Dessa träd är klena. Föryngringen är sparsam och utgörs främst av bok. Även rönn och ställvis björkföryngring förekommer. Buskskiktet är också sparsamt och domineras av hägg. Brakved dominerar i bergsbranten åt söder. Fältskiktet går från frisk ristyp i söder med kruståtel och blåbär, över örtristyp till örtytp i bäckravinen med vitsippa, tuvtåtel, svalört, harsyra, hallon och liljekonvalj. Delar av beståndet betas. Lunglav växer på en gammal ek.

Nr 24 Ekskog

III

Beståndet ligger på en höjd och berget går i dagen på sina ställen. Största delen omges av jordbruksmark. Trädskiktet domineras av klena ekar, men några äldre medelgrova ekar finns. I de högst belägna delarna finns inslag av gran och tall. I brynet mot åkermarken finns hassel och buskartad lind. Enstaka björk och asp finns också. Buskskiktet domineras av en och brakved. Fältskiktet domineras av kruståtel och blåbär. Även ljung, lingon och kaprifol förekommer. Enstaka torrakor och lågor finns.

Nr 25 Ekskog

III

Beståndet är beläget på en höjd med berg i dagen på de högst belägna ställena. Det är omgivet av jordbruksmark. Trädskiktet domineras av klena ekar. Några medelgrova ekar finns liksom litet inslag av tall, gran, asp respektive björk. Föryngringen är riklig och domineras av ek. Buskskiktet består av några enar. Fältskiktet är av frisk ristyp. Blåbär och kruståtel dominerar. Lågor och torrakor finns.

Nr 26 Alskog

III

I trädskiktet samdominerar gamla, medelgrova ekar med yngre, klena alar. Enstaka björk och asp förekommer också. Skogen är tät. Lite föryngring av al och ek förekommer. Buskskiktet är glest och består av hassel, halvdöda enar och vide. I fältskiktet dominerar kruståtel på tuvorna och tuvtåtel i sänkorna. Skogen är troligen av våt örtristyp. En liten antydning till alsockelbildning finns. Beståndet går åt väster över i öppen betesmark och skogen utsätts därför eventuellt för ett svagt betestryck. Se även bilaga 4.

Nr 27 Ekskog

II

Ek dominerar i trädskiktet. Inslag finns av tall och enstaka rönn och lind. Björk och al växer utmed bäckar. I den smala ekskogsremsan utmed Lyngern västerut är inslaget av tall och gran stort. Inom beståndet är de flesta träden klena med många är medelgrova och några grova ekar finns. Föryngringen utgörs främst av ek men även rönn- och ställvis björk- respektive granföryngring förekommer. Hassel dominerar buskskiktet. Övriga buskar är en och slån. Fältskiktet är av frisk ristyp åt väster. Blåbär, piprör och kaprifol dominerar. Åt öster är fältskiktet av örtristyp i högre belägna delar, med följande arter: Vitsippa, blåbär, kaprifol, harsyra, bergslok, pipört och liljekonvalj. I lägre belägna delar finns bl.a. älgört, blåsippa, majsmörblomma och teveronika. Torrakor finns. Fågelholkar är uppsatta. En liten del av beståndet betas. Beståndet är delvis domänreservat. Se även bilaga 4.

Nr 28 Ekskog

II

Området ligger i en nordvästbrant. Här finns torrakor, lågor och bohål vilket ger området ett stort naturvärde. Småbiotoper finns i form av en bäck och stenblock. Beståndet domineras av klen ek. Enstaka medelgrova ekar finns. Enstaka bok, gran, björk, tall, al, asp, rönn, sälj och ask förekommer. Ekföryngringen är tät över hela området, även föryngring av bok förekommer. Åt nordväst finns ett område med tät granföryngring. Buskskiktet domineras av brakved med inslag av hassel och en. I fältskiktet

som hör till hedserien finns blåbär, kruståtel, lingon, kaprifol och pyrola.

Nr 29 Ekskog

II

Beståndet är en hedekskog och ligger i en nordvästsluttning ned mot Lygnern. Ek dominerar trädskiktet men litet inslag av björk, gran, tall respektive lönn. De flesta träden är klena, medan några är medelgrova. Föryngringen finns av samtliga i beståndet förekommande trädarter, men föryngringen av ek dominerar. Hassel är den dominerande busken, men även brakved och en förekommer. I fältskiktet finns hallon, blåbär, kruståtel, lingon och kaprifol. Längre ned i sluttningen är fältskiktet mer ängsartat och här förekommer harsyra och blåsippan. Flera små bäckar rinner genom beståndet. Se även bilaga 4.

Nr 30 Ekskog

III

Beståndet ligger på en höjd omgivet av åkermark och granplanteringar. Ett litet område åt väster betas medan den största delen är skogsmark. Trädskiktet är ganska glest och domineras av klen ek. Inslag finns av gran respektive björk. Föryngringen utgörs främst av ek och är mycket tät. Granföryngring förekommer också. Buskskiktet är glest och består av halvdöda enar och brakved. Fältskiktet är av frisk ristyp och domineras av blåbär och kruståtel. Åt öster finns en liten ekhage som betas av häst.

Nr 31 Ekskog

II

Beståndet är ganska heterogent. Åt söder finns ett område med några grova bokar. För övrigt finns här ek och enstaka granar. Största delen av området domineras av klen ek, men stort inslag av bok respektive gran. Dessutom finns inslag av björk och enstaka tall, rönn, al, asp och ask. Föryngringen utgörs av ek, bok och enstaka gran. Buskskiktet domineras av hassel med inslag av brakved och en. Buskskiktet är på vissa ställen bortröjt, på andra ställen är det mycket tätt. Blåbär dominerar i fältskiktet som är av frisk ristyp. Bäckar rinner genom beståndet. Lågor och torrakor finns inom delar områden i stort antal. Se även bilaga 4.

Nr 32 Ekskog

III

Denna ekskog ligger i en nordvästbrant vid Lygnern. Ek är det dominerande trädslaget, men inslaget av björk är stort. Tall och gran förekommer i hela beståndet. Inblandningen av dessa blir större söderut. Al och asp finns i strandkanten. Vissa medelgrova ekar förekommer. För övrigt är träden klena. Föryngring finns av ek, björk och gran. Buskskiktet består av hassel, brakved och av halvdöda enar. Ställvis är buskar och föryngring bortröjda. Fältskiktet är friskt och är dels av ristyp, med blåbär, kruståtel och lingon som dominerande arter. Dels av örtristyp med inslag av harsyra. I området med den senare typen är hasselbuskarna stora. Torrakor och lågor finns.

Nr 33 Blandskog av triviallöva

III

I beståndets största del, som ligger åt nordost, dominerar björk i trädskiktet. Inslaget av gran och tall är stort. Inslag finns av ek, al respektive asp. Alla träd är klena. Föryngring förekommer främst av ek, men även av al, gran och björk. Buskskiktet domineras här av brakved med inslag av en och hassel. I den mindre sydvästliga delen dominerar ek i trädskiktet. Inslaget av björk är stort. Enstaka alar och askar finns. Några träd är medelgrova med de flesta är klena. Föryngring finns av ek och ask. Buskskiktet domineras av hassel med inslag av en och brakved. Fältskiktet är i båda delarna av frisk ristyp. I den nordöstra delen dominerar blååtel, blåbär, lummer och lingon. I bottenskiktet finns vitmossa. I den

sydvästra delen dominerar blåbär och kruståtel. Dessutom finns harsyra, blåsippa, smultron och hallon.

Nr 34 Hage med blandade lövträd III

Trädskiktet är glest och domineras av ek. Inslaget av björk är mycket stor. Enstaka alar finns också. Träden är klena. Föryngringsskikt och buskskikt är nyligen bortröjt och riset ligger kvar på marken. Fältskiktet är av frisk ristyp och domineras av blåbär, kruståtel och lingon. Åt norr finns en liten del som inte är röjd. Där finns hassel och brakved i buskskiktet. Det röjda området skall troligen betas.

Nr 35 Ekskog III

Beståndet ligger på små kullar omgivna av bäckraviner. Trädskiktet domineras av ek. Inslaget av björk är stort. Inslag finns av al respektive lind, medan ask och asp förekommer i enstaka exemplar. Några medelgrova träd finns av samtliga arter. För övrigt är träden klena. Föryngringen utgörs främst av ek men även rönn, ask, asp, björk, bok och lind förekommer. Fältskiktet är av örtristyp. Nere i bäckravinererna dominerar harsyra. Blåsippa, fingerborgsblomma och smultron finns också där. Uppe på kullarna dominerar blåbär och kruståtel. Några lågor och torrakor med bohål finns.

Nr 36 Ekskog III

Beståndet domineras av ek. Ett stort inslag av björk och inslag av gran förekommer. Dessutom finns enstaka al och asp. Vissa ekar och björkar är medelgrova. För övrigt är träden klena. Trädföryngringen domineras av ek. Enstaka föryngring av björk och gran finns. Hassel och brakved dominerar buskskiktet och dessutom finns en. Fältskiktet är av frisk örtristyp med bl.a. harsyra, hallon och kruståtel. En liten bäck rinner tvärs genom beståndet. Lågor och torrakor finns. Ett litet område i sydvästra delen betas.

Nr 37 Blandskog med ädellövinslag III

I beståndets södra del dominerar ek. Denna del påminner mycket om bestånd nr 36, se ovan. Här finns harsyra och vitsippa. I norra delen av beståndet består trädskiktet av mycket klen slyartad björk, al, asp, ask, tall och gran. Björk dominerar. Dessutom finns ett glest skikt med äldre ekar. Beståndet ger ett mycket tätt intryck. Föryngringen utgörs av ek. Hassel dominerar buskskiktet. Fältskiktet är av örtristyp och ganska fuktigt. Här finns t.ex. älgört, harsyra och humleblomster.

Nr 38 Ekskog III

Trädskiktet domineras av ek men inslaget av björk, gran och tall är stort. Utmed bäcken som går genom beståndet växer al. De flesta träden är klena men några medelgrova ekar finns. Föryngringen utgörs av ek och litet gran. Buskskiktet domineras av hassel. Brakved och en finns också. Fältskiktet domineras av blååtel och kruståtel och är av frisk örtristyp. Lågor och torrakor med bohål finns.

Nr 39 Ekskog II

Beståndet som ligger vackert i landskapet domineras av ek. Dessutom finns gran, tall, björk, al, lind, lönn, asp o h längs bäckarna även sälj och ask. Alla träd är klena med undantag av några medelgrova ekar och granar. Föryngringen utgörs främst ek men sparsam föryngring finns även av gran och ask. Buskskiktet domineras av hassel. För övrigt finns brakved. Fältskiktet är till största delen av frisk ristyp

ned blåbär och kruståtel som dominerande arter. Dessutom förekommer blåsippan. Lågor och torrakor med enstaka bohål förekommer i beståndet. Inom beståndet finns ett kärrområde där kläna björkar och tallar dominerar. Åt öster finns ett litet område med några höga granar. Här finns en hägerkoloni om 3-5 par. I beståndet observerades även större hackspettar och en gröngöling. Åt söder finns en betad hagmark som övergår i snårig orörd tät skog.

Nr 40 Björkskog

III

Trädskiktet domineras av björk. I den norra delen är inslaget av ek stort. I den södra finns inlag av al. Tall, gran liksom enstaka asp och rönn finns i båda delarna av beståndet. I båda delarna är träden kläna men i den södra är träden slyartade. Föryngringen utgörs främst av ek men även av gran. Enstaka al och björkföryngring förekommer också. Brakved dominerar i buskskiktet. Även en, vide och enstaka hassel finns. I den södra delen finns ett litet alkärr med alsocklar. Fältskiktet är där av fuktig örtristyp med harsyra som dominerande art. I resten av beståndet är fältskiktet av frisk ristyp med blåbär, lingon, kruståtel och blååtel som dominerande arter. Ett mindre område är betat.

Nr 41 Ekskog

II

Trädskiktet domineras av ek. Inom några mindre områden finns ett stort inslag av björk och inslag av tall och gran, Utefter en bäck finns ask, al, alm och asp. Träden är kläna. Föryngringen utgörs främst av ek men även ask och enstaka gran förekommer. Hassel och brakved dominerar buskskiktet inom olika områden. Enstaka enar finns också. Största delen av beståndet tillhör hedserien. Kruståtel, blåbär och örnbräken dominerar i fältskiktet. Ett område i branten utmed bäcken är dock mer ängsartat och domineras av blåsippan och harsyra. Lågor förekommer sparsamt. Se även bilaga 4.

Nr 42 Blandskog med ädellövinslag

III

Beståndet, som är stort och heterogent, varierar från ekskog i öster med alskog i de sankare områdena till björkskog med stort barrinslag i västra delen. I ekskogen finns ett stort inslag av björk, tall och gran. Dessutom förekommer enstaka asp, ask och alm. Föryngringen domineras av ek, men även gran-, bok- och enstaka rönn- och askföryngring förekommer. Åt sydäst finns en ekhage som betas. I de sankare partierna dominerar al och björk, men även tall och gran förekommer, liksom inslag av ek och ask. Föryngringen utgörs här främst av ask och ek. Al- och granföryngring förekommer sparsamt. Buskskiktet domineras över hela området av brakved. För övrigt finns hassel och en. Fältskiktet är till största delen av frisk ristyp med bl.a. kruståtel, blåbär, harsyra, humleblomster och örnbräken. I sankare partier växer blååtel. I alskogen är fältskiktet av frisk örtristyp. Torrakor och lågor förekommer, men sparsamt. Inom ett litet område har avverkning skett.

Nr 43 Björkskog

III

Björk dominerar i trädskiktet. Inslag finns av ek, respektive gran och tall. Enstaka asp, rönn och bok förekommer också. Träden är kläna. Föryngringen utgörs främst av ek men även gran- och bokföryngring förekommer. Brakved dominerar i buskskiktet men även vide och enstaka hasselbuskar finns. Fältskiktet är av frisk ristyp. Blåbär och kruståtel dominerar. Även hallon finns. Enstaka lågor och torrakor med bohål finns. En del av beståndet är gallrad och röjd.

Nr 44 Blandskog med ädellövinslag

III

I sydväst domineras trädskiktet av ek och bok. Där finns också inslag av björk respektive gran och enstaka asp och rönn. Några medelgrova ekar och bokar finns, resten av träden är klena. Inom ett område utgörs föryngringen av bok. För övrigt domineras ekföryngring. Lite granföryngring förekommer i hela området. Buskskiktet domineras i den sydvästra delen av hassel. I den nordöstra delen och längs med sjön domineras klen björk i trädskiktet och barrinslaget är på vissa ställen stort. Buskskiktet domineras av brakved. I beståndets centrala delar finns ett litet alkärr. Fältskiktet är här av våt örttyp med älgört, brämsa och harsyra. För övrigt är fältskiktet i beståndet av frisk ristyp med blåbär, kruståtel, harsyra och blååtel som dominerande arter. Torrakor med bohål finns. En bäck rinner genom beståndet.

Nr 45 Betad ekskog

III

Ek dominerar i trädskiktet, men inslaget av andra arter är stort. Björk, asp och gran finns, liksom enstaka ask, lönn, al och tall. De flesta träden är klena förutom några medelgrova ekar. Föryngringen utgörs främst av gran men även av enstaka al, ek, björk och bok. Hassel dominerar i buskskiktet men inslaget av brakved är stort. Även en finns. Fältskiktet är av frisk ristyp och domineras av blåbär och kruståtel och andra gräs. Ett litet område utgörs av fuktig björkskog med videbuskar, veketåg, tuvtåtel och vitmossor som dominerande arter i busk-, respektive fält- och bottenskikt. En liten sjö med från rinnande bäckar finns inom beståndet. En stor del av beståndet betas av får.

Nr 46 Hage med blandade lövträd

III

Beståndet utgörs av en fårhage där trädskiktet domineras av ek. Ett mycket stort inslag finns av tall, gran och björk. Dessutom förekommer lind, asp, bok och enstaka vildapel och utmed bäcken växer al. Föryngring och buskskikt är mestadels sparsamt pga. betet och i vissa delar är det borttröjt. För övrigt domineras föryngringen av ek, bok och gran. I buskskiktet domineras en. Dessutom förekommer hägg och hassel. I beståndet sydvästra del är skogen tät och snårig. Här växer mycket brakved och bokföryngring förekommer rikligt. Fältskiktet är av frisk ristyp med blåbär och kruståtel och andra gräs som dominerande arter.

Nr 47 Bokskog

III

Beståndet utgörs på vissa ställen av ren bokskog. På andra ställen utgörs beståndet av bokskog med inslag av ek, björk och med stort graninslag. Dessutom finns partier i beståndet vilka domineras av björk som ställvis är slyartade. Enstaka bokar och ekar är medelgrova, men för övrigt är träden klena. Föryngringen utgörs främst av bok och gran. Ställvis är granföryngringen tät. Dessutom finns ekföryngring i vissa delar. I den bokdominerade delen av beståndet är buskskiktet sparsamt men hassel, hägg och brakved förekommer. Rikligt med brakved finns i området med björksly, vilket ger ett snårigt intryck. Fältskiktet är av frisk ristyp i hela beståndet. Ställvis är fältskiktet ytterst sparsamt och ställvis rikligare med kruståtel och blåbär som dominerande arter. Dessutom förekommer harsyra, vitsippa och tuvtåtel på vissa ställen. Beståndet betas delvis och är delvis gallrat. I ett område längst åt söder, med bok som dominerande trädslag, finns mycket lågor och torrakor. Skogen är där snårig och orörd. För övrigt finns i beståndet enstaka lågor, torrakor och bohål. Se även bilaga 4.

Nr 48 Bokskog

III

Största delen av beståndet domineras av björk. Björk utgör också ett stort inslag i de bokdominerade

områdena. Ett litet inslag finns av asp, ek, tall och gran i hela beståndet. Dessutom förekommer enstaka lönnar och al växer utmed bäckarna. Alla träd är klena utom några medelgrova bokar. Föryngringen utgörs främst av bok men även ek-, gran- och enstaka aspföryngring förekommer. Brakved dominerar buskskiktet. En och hassel finns också. Fältskiktet är av frisk ristyp och domineras av blåbär och kruståtel. Även lingon, ljung och harsyra förekommer. En liten del av beståndet är röjd och gallrad. Bäckar rinner genom beståndet.

Nr 49 Blandskog med ädellövinslag

III

Största delen av beståndet domineras av tät björkskog och har stort inslag av gran och inslag av asp, ek och utmed bäcken al. En del av området är inhägnad till betesmark. Alla träd är klena. Föryngringen utgörs främst av asp och riklig gran. Resten av beståndet domineras av ek och har inslag av rönn och björk. Trädföryngringen utgörs av ek, lönn, gran, ask och oxel. Buskskiktet domineras över hela området av brakved. Dessutom finns hassel, en, enstaka vildapel och hagtorn. Fältskiktet är av ristyp med bl.a. kruståtel, blåbär, tuvtåtel, björnbär, vitsippa, smultron och murgröna.

Nr 50 Betad ekskog

I

Beståndet ligger i en sydostbrant och sträcker sig ner till sjökanten. Längs sjön domineras trädskiktet av al och i buskskiktet finns hägg. För övrigt är ek det dominerande trädslaget och stort inslag finns av gran. Enstaka björk, asp och ask förekommer. Lind och alm växer i och nedanför branten. Alla träd är klena med undantag av någon medelgrov ek. I södra delen är föryngringen sparsam och utgörs av gran. I den norra delen dominerar ek trädföryngringen. I branter i södra delen finns enbuskar. I norra delen domineras buskskiktet av brakved. Ovanför branten är fältskiktet av frisk ristyp med kruståtel och blåbär som dominerande arter. Kaprifol förekommer rikligt och på ett ställe såg vi murgröna. Nedanför branten är fältskiktet av frisk örttyp med arter som tuvtåtel, harsyra, blåsippa och lundslok. I buskskiktet finns rikligt med hassel. I beståndet finns många småbiotoper, såsom lodytor, klippblock och bäckar. Lågor, torrakor och bohål tillsammans med förekomsten av alm, lind och den förmodligen långa skogskontinuiteten ger området ett högt naturvärde. En lämplig vårdåtgärd är att röja bort granföryngring. Se även bilaga 4.

Nr 51 Ekskog

III

Trädskiktet domineras av ek. Inslag finns av gran och björk. Enstaka lind, rönn och asp finns också. Skogen är tät och träden är klena. Längst ned mot St Horredssjön växer en strandskog med al. Föryngringen är sparsam och utgörs främst av ek och gran. Även buskskiktet är sparsamt och domineras av hassel. Brakved förekommer också. Fältskiktet är till största delen av frisk ristyp. Det domineras av kruståtel och blåbär. Även harsyra, blåsippa och kaprifol förekommer. Lågor finns och en liten bäck rinner genom beståndet.

Nr 52 Blandskog med ädellövinslag

III

Al dominerar i trädskiktet. Inslag finns av ask och björk. Ett litet område domineras av björk och har delvis stort inslag av tall. Alla träd är klena men höga. Inom ett mindre område är skogen ät. Föryngringen utgörs främst av ek. Dessutom finns asp, rönn och enstaka lönn- och alföryngring. Fältskiktet är ängsartat, med arter som tuvtåtel, älgört, humleblomster, harsyra och svalört. Markvegetationen är till största delen frisk men fuktig närmast sjökanten. Enstaka lågor finns. Några små områden är röjda och gallrade.

Nr 53 Betad ekskog

III

Beståndet domineras av ek men har mycket stort inslag av björk och al. Dessutom förekommer inslag av gran och enstaka tall, ask och sälg. I ett område med sank mark domineras björk i trädkiktet. Brakved och salix domineras i buskskiktet och blåtåtel i fältskiktet. Träden är klena. Föryngringen utgörs i hela beståndet av ek, gran och enstaka rönn. I sluttningen ned mot sankmarken domineras askföryngring. Buskskiktat utgörs här av hägg och hassel. I övriga delar av beståndet utgörs buskskiktet av brakved med inslag av hassel. Fältskiktet är av frisk ristyp med blåbär och kruståtel som dominerande arter. Området betas.

Nr 54 Björkskog

III

Trädkiktet utgörs främst av björk, men det finns även inslag av al, ek, tall respektive gran och enstaka asp och ask. Förutom någon medelgrov ek är alla träd klena. Föryngringen består av ek och gran. Buskskiktet domineras av brakved, men även enstaka enar förekommer. Ställvis är buskskiktet sparsamt. Fältskiktet är av ristyp med blåbär och blåtåtel som dominerande arter. En bäck rinner genom en del av beståndet och här är fältskiktet mer ängsartat. Delar av beståndet ligger troligen på gamla åkermarker. Området betas delvis.

Nr 55 Ekskog

III

Beståndet domineras av ek och inslag finns av björk respektive gran och enstaka alar. Alla träd är klena men höga. Föryngringen, som är sparsam, består av ek, enstaka björk, rönn och gran. Buskskiktet domineras på vissa ställen av en och på andra av brakved. Dessutom finns hassel. Fältskiktet är av frisk ristyp med blåbär, kruståtel och harsyra som dominerande arter. Ställvis finns rikligt av hallon. Delar av beståndet är nyligen röjda och gallrade.

Nr 56 Ekskog

III

Halva beståndet domineras av ek och halva av björk. I det björkdominerade området finns stort inslag av al, ett litet inslag av ask och enstaka ek och gran. I det ekdominerade området finns ett stort inslag av björk och enstaka asp, gran och tall. De flesta träden är klena. Några medelgrova björkar och askar finns dock. En del av ekskogen betas. En annan del är röjd och gallrad. Föryngringen är där sparsam och domineras av ek och gran. Även buskskiktet är sparsamt och domineras av en och brakved. I det björkdominerade området finns föryngring av ask och enstaka granföryngring. Brakved domineras i buskskiktet, en och hassel finns också. Fältskiktet är i största delen av beståndet av frisk ristyp. Blåbär, kruståtel och blåtåtel domineras. Ett mindre område utmed bäcken har ängsartad vegetation. Där domineras harsyra. Blåsippa och älgört finns också. Lågor, torrakor och en bäck finns i det björkdominerade området.

Nr 57 Ekskog

II

Ek domineras helt i trädkiktet, Ett litet inslag finns av björk, al, ask, gran och tall. I södra delen finns även enstaka lind, alm och lönn. Träden är klena. Föryngringen utgörs främst av ek. Enstaka lind-, lönn- och granföryngring förekommer också. I sydvästra delen är det tätt med askföryngring. I detta område är hassel den dominerande busken. Brakved och en domineras i resten av beståndet. Fältskiktet är till största delen av frisk örttyp. Blåbär och kruståtel domineras. I sydvästra delen är fältskiktet av örttyp och domineras av tuvåtel och harsyra. Några delar av beståndet betas, bland annat ett område

närmast Horreds samhälle. Här finns ett glest trädskikt av medelgrova ekar. En liten bäck rinner genom beståndet. Några mindre granplanteringar finns också.

Nr 58 Ekskog

I

Beståndet ligger i en delvis brant östsluttning. Trädskiktet domineras helt av ek. Inslag finns av björk. Al och ask växer främst utmed bäckar. Enstaka lönn, bok, asp, alm, gran och tall förekommer också. De flesta ekarna är medelgrova och står glest. Några grova ekar finns. Föryngringen utgörs främst av ek. Lite ask och granföryngring finns på vissa ställen. Skogen ger ett snårigt intryck på grund av de stora hasselbuskar som dominerar buskskiktet. Även brakved, hägg och en förekommer. Fältskiktet varierar från frisk hedserie högst upp, med blåbär som dominerande art, till ängsartad vegetation längst ned med tuvtåtel och harsyra som dominerande. Här finns också svalört, vitsippa, hallon och kaprifol. En bäck rinner i beståndets norra kant. Beståndet har ett högt naturvärde eftersom det verkar orört. Det finns mycket lågor och torrakor, bohål och äldre träd. Tyvärr går en skogsbilväg genom beståndet upp till ett hygge. Även ett par små granplanteringar finns. Se även bilaga 4.

Nr 59 Ekskog

III

Denna ekskog har stort inslag av björk respektive asp. Dessutom förekommer enstaka granar. Med undantag av enstaka medelgrova ekar är alla träd klena. Trädföryngringen är sparsam och utgörs av ek och asp. Brakved dominerar buskskiktet. För övrigt finns en och enstaka hassel. Fältskiktet är av frisk örtristyp med bl.a. tuvtåtel, vitsippa, harsyra och blåbär.

Nr 60 Blandskog med ädellövinslag

III

I västra delen av beståndet dominerar ek i trädskiktet. Där finns också ett stort inslag av gran. Träden är medelgrova och klena och står glest. Området betas. Åt öster finns en ung skog med klena träd av ek, björk och asp. Buskskiktet är av frisk örtristyp med kruståtel och tuvtåtel och harsyra som dominerande arter.

Nr 61 Ekskog

II

Trädskiktet domineras över hela beståndet av ek. Inom vissa områden är inslaget av gran och tall stort. I östra delen av beståndet finns inslag av bok. Enstaka asp, alm, björk, rönn och lönn finns inom beståndet. Al och sälg finns utmed bäckar. De flesta träden är klena men det finns en del medelgrova bokar och ekar, särskilt i den östra delen. Föryngringen utgörs främst av ek men riklig bok och granföryngring finns på en del ställen. Hassel är den dominerande busken. Brakved förekommer också särskilt i högre belägna delar. Enstaka en och hägg finns också. Fältskiktet är till största delen av frisk ristyp och domineras av blåbär och kruståtel. I lägre belägna delar och i bäckraviner finns ett mer ängsartat fältskikt med harsyra, tuvtåtel, hallon och ormbunkar. Lågor och torrakor med bohål förekommer rikligast i beståndets västra del. Vissa delar är betade.

Nr 62 Blandskog med ädellövinslag

III

Norra delens trädskikt domineras av ek. Åt söder dominerar björk. I hela beståndet är inslaget av tall och gran stort. Inslag av asp och enstaka rönn, sälg och al förekommer också. Träden är klena. Föryngringen är sparsam i norra delen och utgörs där främst av ek. Granföryngringen förekommer och på vissa ställen är det tätt med aspföryngring. Brakved dominerar i buskskiktet men även hassel och en

finns. Fältskiktet är av frisk ristyp med blåbär och kruståtel som dominerande arter. Även tuvtåtel, hallon, harsyra och lingon finns. Lågor och klena torrakor finns.

Nr 63 Ekhage III

Beståndet utgörs av en ekhage på en kulle omgiven av åkermark. Ek dominerar, dessutom finns ett litet inslag av gran, björk, rönn respektive tall. Gles föryngring finns av ek och enstaka ask. I blockiga avsnitt växer brakved. Övriga buskar är en, vildapel och hägg. Fältskiktet domineras av kruståtel och örnbräken o h är av ristyp.

Nr 64 Ekskog III

Beståndet domineras av ek och har stort inslag av björk. De flesta ekarna är medelgrova, någon ek är grov och björkarna är klena. Ett litet inslag finns av sälg och asp. Åt ena hållet kantar beståndet till Storån och åt andra hållet till en betesmark. Fältskiktet utgörs av gräsvegetation.

Nr 65 Blandskog med ädellövinslag III

Beståndet utgörs av en blandskog i hedserien som domineras av ek och björk. Enstaka gran, tall, rönn, asp och sälg förekommer. De flesta träden är klena med undantag av några medelgrova björkar och ekar. I norra delen av beståndet finns mycket tät föryngring av gran. För övrigt finns föryngring av ek. En och brakved samdominerar i buskskiktet. Brakveden ger beståndet ett snårigt intryck. Ställvis är döda enbuskar bortröjda. Fältskiktet domineras av kruståtel, blåbär och lingon. Södra delen används troligen till betesmark och stängsel finns. I denna del går berget i dagen på vissa ställen. Beståndet omges av åkermark.

Nr 66 Betad blandskog med ädellövinslag III

Öudden i Härsjön utgörs huvudsakligen av betade marker. Nordöstra delen av udden består av blandskog. Ungefär halva beståndet utgörs av lövträd där ek och björk dominerar och enstaka al, rönn och sälg förekommer. Björkarna och ekarna är klena. Föryngringen utgörs främst av betad ek men också av björk, tall och gran. I buskskiktet dominerar en, dessutom finns brakved och hassel. På ömse sidor om åkermarken finns ekhagar. Eken dominerar, men inslag finns av björk, gran och tall. De flesta träden är klena. En del ekar är krattartade. Föryngringen utgörs av ek och av rönn och enstaka granar. I buskskiktet som är mycket glest finns en, hassel och brakved. Ekhagens nordvästra del är gallrad och röjd. Hela beståndet hör till hedserien och fältskiktet domineras av blåbär. Marken betas av ungdjur på våren och av får på höst och vår. I ett område i blandskogen finns många gamla stormfällor, torrakor och bohål.

Nr 67 Ekskog III

Beståndet omges till största delen av barrskog. Trädskiktet domineras av klen och någon medelgrov ek. Inslaget av tall och gran är mycket stort. Även inslag av bok, björk och enstaka asp förekommer. Föryngringen består främst av ek men även björk-, rönn-, gran-, bok- och lönnföryngring förekommer. Brakved dominerar i buskskiktet. Fältskiktet är av frisk ristyp och domineras av blåbär. Gamla stubbar, enstaka torrakor och lågor finns. En väg går genom beståndet.

Nr 68 Björkskog

III

Beståndet är en fuktig björkskog i hedserien. Blåtåtel dominerar fältskiktet som också har inslag av hallon och blåbär. I trädskiktet finns stort inslag av tall och enstaka ekar och aspar. Alla träd är klena. Föryngringen utgörs av björk, gran och rönn och i de torrare delarna av ek. Salix dominerar i buskskiktet. Åt nordost gränsar beståndet mot åker. Där på de högre belägna partierna växer enbuskar. Åt söder gränsar beståndet mot en bäck.

Nr 69 Ekskog

III

Beståndet omges dels av jordbruksmark och dels av barrskog. Trädskiktet domineras av klena ekar. Inslag av björk respektive tall och enstaka gran förekommer också. Ekföryngringen ser ut att vara uppkommen som stubbskott och är på sina ställen tät. Föryngring av björk, rönn, gran och tall förekommer också. Buskskiktet är glest och består av en och brakved. Fältskiktet är av frisk ristyp med blåbär och pors som dominerande arter. Beståndet är på åt ställe röjt. Två vägar går genom beståndet. Se även bilaga 4.

Nr 70 Ekskog

III

Beståndet ligger i en nordsluttning och begränsas i öster av en kraftledningsgata, i söder av barrskog och i norr av bebyggelse och jordbruksmark. Trädskiktet domineras av klen ek, men inslaget av björk respektive gran och tall är stort. Dessutom finns inslag av al och rönn. Föryngringen utgörs av ek, rönn, al, gran, ask och björk. Buskskiktet domineras av brakved och hassel. Hägg förekommer också. Nordöstra delen är röjd. För övrigt är det tätt med buskar och föryngring. Fältskiktet är av frisk ristyp med blåbär och kruståtel som dominerande arter. Dessutom förekommer hallon. I bäckravinen är det dock troligen mer ängsartat. Lågor liksom torrakor med bohål finns. En bäckravin och en skogsväg går genom beståndet.

Nr 71 Blandskog med ädellövinslag

III

Beståndet består dels av en blockig brant som är hårt betad av får, dels av ett område ovanför branten som ej är betad. Den betade delen har ett glest trädskikt som helt domineras av medelgrova almar. I det obetade området dominerar ek och björk. Inslag finns av ask, gran och tall. Dessutom finns enstaka sälg och rönn. I det betade området finns varken buskar eller föryngring. Fältskiktet är av frisk örttyp. I det obetade området finns föryngring av asp, ask, en, rönn och gran. Buskskiktet domineras av brakved och hassel. Fältskiktet är här av frisk ristyp. En damm och en bäck finns i det obetade området.

Nr 72 Ekskog

III

Ek är det dominerade trädslaget. Inslaget av björk är lock stort. Inslag av gran och tall förekommer också. Utmed en liten bäck som rinner genom beståndet växer al, asp och rönn. De flesta träden är klena, men en del medelgrova träd finns. Föryngringen utgörs främst av ek och asp. Enstaka granföryngring förekommer också. Buskskiktet domineras av hassel och har inslag av brakved. Fältskiktet är av frisk ristyp. Skogen är tät. Mycket lågor och torrakor med bohål finns. Ett litet område är dock röjt. Närmast gården finns ett område med glesare trädskikt. Detta område betas troligen.

Nr 73 Ekskog II

Beståndet ligger omgivet av jordbruksmark och barrskog. Ek dominerar i trädskiktet, men i vissa områden är bok dominerande. Asp, tall, gran och björk förekommer också. Föryngringen utgörs av bok, ek, asp och lite gran. En är den dominerande busken. Blåbär dominerar i fältskiktet som är av ristyp.

Nr 74 Ekskog II

Beståndet ligger i en östsluttning ned mot ån Surtan. Ek dominerar i trädskiktet. Ett litet inslag finns av björk, al, sälg, gran respektive tall. De flesta träden är medelgrova men en del är klena. Hassel dominerar buskskiktet. Den del av beståndet som ligger öster om vägen är nyligen gallrad. Här ligger mycket grenar och ris kvar efter avverkningen. Fältskiktet är av örtristyp med inslag av bl.a. blåsippan. Väster om vägen är fältskiktet av ristyp, Norrut längs ån växer bitvis al. En bäckkravin går genom beståndet. Se även bilaga 4.

Nr 75 Ekskog II

Det glesa trädskiktet domineras av klen ek. På en del ställen är dock inslaget av gran stort. I norra delen finns också inslag av björk, rönn och al. Här dominerar hassel i buskskiktet. I övrigt är buskskiktet sparsamt och består av en och brakved. Gles föryngring av ek förekommer över hela beståndet. På en del ställen finns mycket granföryngring. Fältskiktet är av frisk ristyp och domineras helt av blåbär. En lämplig vårdåtgärd i detta bestånd är att röja bort den på en del ställen rikliga granföryngringen.

Nr 76 Ekskog III

Beståndet ligger i en blockig västbrant. Ek dominerar i trädskiktet men ett stort inslag av björk finns. Även inslag av al och tall finns. De flesta träden är klena, men några medelgrova träd finns. Föryngringen utgörs främst av ek och rönn, Lite granföryngring finns i de norra och västra delarna av beståndet. Hassel är den dominerande busken men inslag av brakved förekommer. Fältskiktet är av frisk ristyp med blåbär, kruståtel och hallon som dominerande arter. Lågor finns och en bäck rinner genom beståndet. I beståndet ligger en mindre granplantering som är cirka tio år gammal.

Nr 77 Ekskog II

Trädskiktet domineras av klen ek. I norra delen är inslaget av björk, gran och tall stort. Ekföryngringen är riklig men även granföryngring förekommer. Buskskiktet domineras av brakved och hassel med inslag av en. Fältskiktet är av frisk ristyp och domineras av blåbär. Beståndet ligger i östsluttningen av Gärdsåsdrumlinen. Det har ett högt naturvärde på grund av sin relativt sett stora areal av hedekskog. En lämplig vårdåtgärd är att röja bort de uppväxande granar som är rikligt förekommande i norra delen av beståndet. Se även bilaga 4.

Nr 78 Hagmark med blandade lövträd III

I trädskiktet samdominerar ek och björk. Ett litet inslag finns av al. Trädskiktet är glest och flesta träden är klena. Hassel är den dominerande busken. Dessutom finns en. Fältskiktet består av gräsvegetation. Även björnbär förekommer. Området betas av häst.

Nr 79 Ekskog

III

Den ena halvan av beståndet ligger i en brant ned mot åkermark. Här dominerar ek och ett litet inslag finns av björk, rönn, asp, tall respektive gran. Alla träd är klena. Föryngringen består av ek och rönn. Buskskiktet består främst av hassel men även av brakved. I den andra halvan av beståndet glesare och inslaget av björk och tall är stort, Här är gallrat och buskröjt, varför ett kraftigt slyuppslag av asp finns. Denna del är inhägnad och betas troligen. Fältskiktet är av ristyp i hela beståndet, bl.a. finns blåbär och örnbräken.

Nr 80 Björkskog

III

Björk dominerar i beståndet. Dessutom finns ett stort aspinslag och inslag av tall, gran och ek. Alla träd är klena. Föryngringen utgörs av gran. I buskskiktet finns brakved vilket ger ett snårigt intryck. Dessutom förekommer en. Fältskiktet är av frisk ristyp med bl.a. blåbär, lingon, hallon, blåtåtel och krus-tåtel. Lågor förekommer. En liten del av beståndet är röjd och gallrad.

Nr 81 Betad björkskog

III

Beståndet domineras av björk och har ett stort aspinslag. Litet inslag finns av ek och enstaka gran och sälg förekommer. Alla träd är klena. Föryngringen, som är mycket sparsam, består av aspsly och ek. Buskskiktet domineras av hassel, men även brakved finns. I fältskiktet som är av frisk ristyp domineras blåtåtel. För övrigt finns bl.a. kruståtel, blåbär och lingon. Lågor finns. Området är inhägnat med högt stängsel. Åt öster är inslaget av ek stort och här finns inget buskskikt och ingen föryngring. Denna del används troligen som beteshage åt häst.

Nr 82 Ekskog

III

Beståndet är en hedekskog med stort inslag av björk och inslag av asp. Enstaka gran och tall förekommer. De flesta träden är klena men några medelgrova ekar finns. Föryngringen utgörs av ek, asp och rönn. Buskskiktet domineras i norr av brakved och i söder av hassel, för övrigt finns enbuskar. I fältskiktet, som är av frisk ristyp, finns blåbär, lingon, hallon, björnbär, kruståtel, tuvåtel, blåtåtel och harsyra. Lågor, torrakor och några bohål finns. En liten del av beståndet är stängslat med fårstängsel. Här dominerar klena björkar och aspar. Denna del är röjd.

Nr 83 Ekskog

II

Beståndet ligger i en östbrant som på några ställen är blockig. Ek dominerar trädskiktet, men inslaget av gran är stort på vissa ställen. Vidare finns enstaka asp, björk och al samt några askar och lindar. I ett litet område åt öster finns även tall och enstaka bokar i trädskiktet. Några ekar och granar är medelgrova medan de flesta träden är klena. Föryngringen utgörs främst av ek men på en del ställen finns ganska mycket granföryngring. Hassel dominerar i buskskiktet som dock är gles i största delen av beståndet. Enbuskar dominerar i högre belägna delar. Fältskiktet är i största delen av beståndet av frisk ristyp och domineras av blåbär och kruståtel. I branten växer piprör. Nedanför branten är fältskiktet av örttyp. Där finns rikligt ned blåsippan, skogsbingel, smultron och ekbräken. Inom ett litet område åt öster har man nyligen gallrat och röjt. Stora delar av beståndet är dock orörda och där finns rikligt ned lågor.

Nr 84 Blandskog med ädellövinslag

III

Cirka hälften av beståndet är ekskog och hälften är björkskog. Ek skogen växer i en västsluttning och björkskogen nedanför på ett flackare område utmed en bäck. Utmed bäcken växer en del sälg och al. I hela beståndet finns ett inslag av ek och gran. Brakved dominerar buskskiktet inom största delen av beståndet, men vissa partier domineras av hassel. Fältskiktet tillhör hedserien och domineras av kruståtel, blåbär och harsyra. I björkskogen finns även blåståtel och veketåg. Marken är där fuktig. Torrakor och lågor förekommer. Ett mindre område åt söder är röjt.

Nr 85 Ekskog

III

Beståndet är helt omgivet av åkermark. Högst upp går berget i dagen och där växer inga träd. Runt om bergknallen växer främst ek men även alm, ask, lönn, björk, gran, lärk och tall. De flesta träden är klana. Föryngringen är sparsam men lite ek och askföryngring finns. Buskskiktet är också sparsamt men lite en och hassel förekommer. Beståndet är delvis röjt.

Nr 86 Ekskog

III

I största delen av beståndet domineras trädskiktet av klen ek. Här finns också ett inslag av björk, bok och lönn. Åt väster finns ett litet område med ung, tät björkskog. Föryngringen är sparsam och domineras av ek. Även enstaka rönn- och granföryngring förekommer. Brakved dominerar i buskskiktet, som är sparsamt. Fältskiktet är av frisk ristyp och domineras av kruståtel, örnbräken och blåbär. Största delen av beståndet är röjd och stickvägar finns genom beståndet.

Nr 87 Björkskog

III

Trädskiktet domineras av björk. Inslag finns av ek respektive tall och gran. Ett litet inslag av asp finns också. Alla träd är klana. Föryngringen är sparsam och utgörs av ek och gran. Buskskiktet domineras av snåriga brakvedsbuskar. Några enbuskar finns också. Östra delen av beståndet är nyligen röjd och gallrad. Där finns varken föryngring eller buskar. Trädskiktet är där ganska glest och domineras helt av björk. Fältskiktet är av frisk ristyp och domineras av blåbär och blåståtel. Enstaka lågor och torrakor finns. En bred kraftledningsgata går genom beståndet.

Nr 88 Ekskog

III

Största delen av beståndet utgörs av ekskog. Förutom ek i trädskiktet finns det inslag av björk, al, gran respektive tall. Trädföryngringen som är sparsam domineras av gran. Hassel är den dominerande busken men även brakved finns. Fältskiktet är i ekskogen av ristyp med blåbär, kruståtel och vitsippa som dominerande arter. I ett område där marken är fuktigare växer tät alskog med stort inslag av björk och älg och enstaka ask, ek och gran. De flesta alarna står på alsocklar. Trädföryngringen är sparsam. Buskskiktet domineras av hägg och har inslag av hassel. Fältskiktet är något mer ängsartat med bl.a. tuvtåtel. Alla träd i beståndet är klana.

Nr 89 Ekskog

I

Beståndet ligger i en nordostsluttning. Trädskiktet utgörs till största delen av medelgrova ekar. Dessutom finns stort inslag av klana björkar. Flera gamla grova ekar finns i norra delen. Längs bäcken växer alar, dessutom förekommer enstaka asp, lönn, lind, alm, ask och gran. Föryngringen utgörs främst av

ek. I ett litet område åt norr har man planterat bok som nu är cirka två meter höga. Buskskiktet domineras av stora, höga hasselbuskar. För övrigt finns enbuskar. Fältskiktet är i en stor del av beståndet av frisk örttyp. Bland annat finns tuvtåtel, harsyra, liten häxört, skogsbingel, strutbräken, lundstjärnblomma, älgört, kransrams, springkorn, blåsippa och kruståtel. Nötkråka noterades. Överst i slutningen finns mycket stenblock. Enstaka lågor och torrakor förekommer. De gamla grova ekarna och den rika örtvegetationen ger området ett högt naturvärde.

Nr 90 Ekskog

II

I största delen av beståndet domineras trädskiktet av klen ek. Över hela området finns enstaka björk, asp, sälg, gran och tall. Åt söder blir inslaget av bok, ask, al, lönn och alm allt större. Några mindre områden domineras av ask och lönn respektive ask och al. I denna del finns både klena och medelgrova träd. Föryngringen utgörs främst av ek men ask-, bok- och lönnföryngringen är stor där dessa träd dominerar. Enstaka gran- och rönnföryngring finns inom hela beståndet. Brakved dominerar buskskiktet i norra delen. I södra delen dominerar hassel och hägg. I största delen av området är fältskiktet av frisk ristyp med kruståtel, blåbär och harsyra. I södra delen är fältskiktet av örtristyp. Där växer bland annat tuvtåtel. Några mindre områden är röjda och gallrade. Åt norr är beståndet betat av häst. Några bäckar rinner genom beståndet. På vissa ställen är det stenigt och blockigt. Ställvis är det snårigt. Se även bilaga 4.

Nr 91 Blandskog med ädellövinslag

III

Beståndet domineras åt norr av ek och åt söder av al och ask. Dessutom finns björk-, rönn- och sälginslag och enstaka tall och gran över hela området. De flesta träden är klena. Några alar är medelgrova. Föryngringen utgörs främst av ask, men även gran- och alföryngring finns. Buskskiktet domineras av hassel i norr och av brakved i söder. För övrigt finns en. Fältskiktet, som på sina ställen är sparsamt, är av frisk örtristyp. Bl.a. finns vitsippa, tuvtåtel, smultron, harsyra, björnbär och fyrkantig johannesört. Ett område i mitten av beståndet är betat, och ett litet område är röjt och gallrat. På andra ställen är beståndet snårigt. Enstaka torrakor, bohål och lågor finns, En bäck rinner genom beståndet.

Nr 92 Alskog

III

Beståndet utgörs av en tät alskog med stort inslag av ask. I trädskiktet finns dessutom inslag av ek, björk, asp och enstaka granar. Förutom några medelgrova alar är träden klena. Trädskiktets föryngring utgörs av ask och enstaka gran. Hägg är den dominerande busken, vilket ger beståndet ett snårigt intryck. Dessutom förekommer enstaka olvon. Fältskiktet tillhör ängsserien och här finns t.ex. tuvtåtel, älgört, humleblomster harsyra och lopplummer. Inom ett litet område i beståndet har man röjt och sparat ask. Enstaka klena lågor och torrakor finns.

Nr 93 Blandskog med ädelövinslag

III

Beståndets trädskikt utgörs till största delen av al, björk och ask. Resterande del består av lönn, rönn, asp och sälg. Dessutom finns enstaka ek, bok, tall och gran, Övervägande delen av träden är klena. Några bokar, aspar och ankar är medelgrova och några aspar är grova. De grova asparna bor absolut undantas från skogsbruk. Föryngringen utgörs främst av ask. Dessutom finns gran-, bok- och alföryngring. I buskskiktet, som delvis är sparsamt dominerar hägg. För övrigt finns inslag av brakved och hassel. Åt norr finns ett område med stort inslag av hassel, Fältskiktet är av frisk örtristyp och domineras av harsyra. Dessutom finns vitsippor, tuvtåtel och hallon. Lågor och enstaka torrakor och bohål

finns. Genom beståndet går en bäck. Området är inom en liten del röjt. En del av beståndet betas. I sydvästra delen av beståndet finns ett område som domineras av klen bok. Några medelgrova och ett par grova bokar finns dessutom.

Nr 94 Björkskog

III

Björk är det dominerande trädslaget i beståndet. Inslag finns av asp, ek, sälg och bok. Dessutom finns ett stort graninslag. Träden är klena förutom enstaka medelgrova bokar. Gran och bok utgör trädförnyringen. Buskskiktet domineras av brakved. Dessutom finns enstaka hassel. Blåbär dominerar fältskiktet som är av frisk ristyp.

Nr 95 Ädellövsog

II

I norra delen dominerar ek och bok i trädskiktet. Åt öster och söder dominerar björk. Där finns inslag främst av ek men även av sälg, bok, tall och al. Inom beståndet finns enstaka grova och några medelgrova bokar. Resten av träden är klena. Förnyringen, som är sparsam i norra delen, domineras av bok. I södra delen finns det rikligare med förnyring och den utgörs av gran och bok. Hassel dominerar det sparsamma buskskiktet i norra delen. I söder dominerar brakved. Inslag finns av en och hassel. Fältskiktet är i hela beståndet av frisk ristyp. Kruståtel, tuvtåtel, lingon, blåbär, harsyra och vitsippa är de dominerande arterna. Enstaka lågor och torrakor med bohål finns. En stor del av södra delen är betad. Här är också en del träd märkta, troligen för gallring.

Nr 96 Ekhage

II

Beståndet ligger i en sydost-sluttning. I de brantaste delarna finns lodytor och stenblock. I branten är fältskiktet hedartat med kruståtel som dominerande art. Där finns också kaprifol. Nedanför branten är fältskiktet av örttyp med skogsbingel, kirskål, vitsippa, harsyra och smultron. Inom ett litet område finns lågor, torrakor och bohål. Över hela området finns ett glest trädsikt av klena ekar. Åt söder nedanför branten finns inslag av många andra ädla lövträd som ask, alm, lind, lönn och bok. De flesta träden är klena men något medelgrovt träd finns av de flesta arterna. Åt norr har beståndet allt större inslag av björk. I närheten av en bäck växer al och sälg. Största delen av området betas vilket ger ett sparsamt busksikt och sparsamt med trädförnyring. Förnyringen domineras på vissa ställen av bok och på andra ställen av ask. Dessutom förekommer förnyring av rönn och asp. Buskskiktet domineras av hassel. Dessutom finns brakved, enstaka en, och i det näringsrikare området nedanför branten finns hägg. Se även bilaga 4.

Nr 97 Ädellövsog

I

Största delen av beståndet domineras av ask med stort inslag av ek respektive al. Enstaka rönn, asp och alm förekommer också. Åt nordost finns ett mindre område som domineras av al och har ett stort inslag av björk. Dessutom finns där enstaka gran, ek, ask, asp och rönn. De flesta träden är klena med undantag av enstaka medelgrova ekar. Förnyringen domineras av ask men även rönn-, gran-, al-, ek-, lönn- och almförnyring finns. Buskskiktet domineras av hägg i den askdominerade delen, vilket ger ett snårigt intryck. Där finns även hassel. I den al-björkdominerade delen utgörs buskskiktet främst av brakved men hägg förekommer även här. Dessutom finns enstaka vildapel i beståndet. Fältskiktet är av frisk örttyp och dominerande arter är tuvtåtel, harsyra, vitsippa, hultbräken och lundbräken. Lågor och torrakor förekommer sparsamt i beståndet. En mycket liten del av beståndet är gallrad.

Nr 98 Ekskog

III

Trädskiktet domineras av ek utom vid bäcken och i den östra delen där al dominerar. Ett stort inslag finns av björk, ask, lönn och enstaka gran. Träden är klena. Föryngringen utgörs främst av ask och ek, men även enstaka lönnföryngring förekommer. Hassel dominerar buskskiktet. Brakved och hägg förekommer också. Fältskiktet är sparsamt och av örtristyp. Vitsippa och kaprifol dominerar. Östra delen är fuktigare och där växer brakved, tuvtåtel, älgört, harsyra och vekeå. Enstaka lågor och torrakor finns. En bäck rinner genom beståndet.

Nr 99 Blandskog med ädellövinslag

III

Beståndets trädskikt domineras av björk och har inslag av ek, al, asp respektive gran. Skogen är tät och träden är klena. Föryngringen domineras av gran. Dessutom finns ek-, rönn- och enstaka bokföryngring. Brakved är den dominerande busken, men även hassel, hägg och en förekommer. Fältskiktet är av frisk till fuktig örtristyp med vitsippa, tuvtåtel, harsyra, ekorrhår, blåbär och kruståtel. På marken ligger mycket nedfallna grenar. Delvis är skogen slyartad och snårig.

Nr 100 Hage med blandade lövträd

III

Beståndet domineras av ek och har stort inslag av björk. Dessutom förekommer tall och asp. Många ekar är medelgrova. Resten av träden är klena. Föryngringen är mycket sparsam, men enstaka rönnföryngring finns. I buskskiktet som även det är mycket sparsamt, förekommer en och hassel. Fältskiktet är av frisk örtristyp med vitsippor och gräs, såsom tuvtåtel och kruståtel med flera gräsarter, som dominerande. På sina ställen går berget i dagen och stenblock finns. Området är betesmark för kor.

Nr 101 Blandskog med ädellövinslag

III

Björk dominerar trädskiktet som även har ett stort inslag av ek, asp, inslag av al och enstaka sälg, tall och gran. I beståndet är någon ek medelgrov och resten av träden är klena och står tätt. Föryngringen domineras av gran. Dessutom finns ek-, asp- och lönnföryngring. Hassel och brakved dominerar buskskiktet, men enstaka hägg, en- och olvonbuskar förekommer. Fältskiktet är av frisk till fuktig örtristyp med vitsippa och kruståtel som dominerande arter. Övriga förekommande arter är bl.a. blåbär, ekorrhår, harsyra, liljekonvalj, tuvtåtel och viol. Enstaka torrakor finns.

Nr 102 Ekskog

III

Beståndets trädskikt domineras av ek, men det finns ett mycket stort inslag av björk. Dessutom förekommer asp och enstaka lind, gran och tall. Alla träd är klena. Föryngringen domineras av ek, men även enstaka lind och gran förekommer. På ett ställe i beståndet finns en liten granplantering. Buskskiktet domineras på högre belägna delar av brakved och en. Där är fältskiktet av frisk ristyp med blåbär och kruståtel. I lägre belägna partier dominerar hassel i buskskiktet och liljekonvalj, vitsippa, harsyra, svalört och humleblomster finns i fältskiktet, som här är mer ängsartat. Enstaka torrakor med bohål finns. En liten del av området betas.

Nr 103 Ekskog

III

Trädskiktet dominerat inom vissa delar av ek och inom andra av björk. Dessutom finns inslag av tall och gran och enstaka asp och sälg. En del ekar är medelgrova medan övriga träd är klenare. Föryngring

ringen domineras av ek, även rönn-, lönn- och enstaka granföryngring finns. Buskskiktet domineras av brakved men även hassel, hägg, en, olvon och vildapel förekommer. Fältskiktet är av frisk hedtyp med blåbär, kruståtel, vitsippa, ekorrbär, liljekonvalj och kaprifol. Enstaka torrakor med bohål finns. Ett litet område är röjt och gallrat, vilket ger ett parkliknande intryck.

Nr 104 Blandskog med ädellövinslag

III

Beståndets trädskikt domineras i sänkor av björk, i sluttningar av ek och på höjder av tall och gran. Dessutom finns inslag av al och asp. Alla träd är klena. Föryngringen domineras av ek och har inslag av asp och rönn, Ställvis finns tät granföryngring. Buskskiktet domineras av brakved, men även hassel förekommer. I fältskiktet om är av frisk till fuktig ristyp, växer blåbär, kruståtel, blåtåtel, vitsippa och liljekonvalj. Torrakor och lågor finns i området. Bäckar rinner genom beståndet.

Nr 105 Ekhage

III

Beståndet ligger på kullar omgivna av åkermark. Största delen av beståndet betas. Bitvis är trädskiktet glest. Trädskiktet domineras av medelgrova ekar. Dessutom finns lind, björk, lönn, ask, rönn, vildapel och körsbär. De flesta träden är medelgrova men några är klena. Föryngringen utgörs huvudsakligen av ek, men även rönn-, lind-, ask- och körsbärsföryngring finns. Buskskiktet domineras av hassel. Därutöver finns brakved, en och enstaka krusbär, Fältskiktet är av ristyp med kruståtel och andra gräs som dominerande.

Nr 106 Ekskog

III

Beståndet ligger på en kulle omgivet av jordbruksmark och en liten granplantering. Högst upp går berget i dagen. Ek dominerar i trädskiktet. Inslaget av gran och tall är stort, särskilt på de högst belägna delarna. Inslag finns av björk liksom av enstaka ask, lönn, alm och asp. Träden är klena. Föryngringen utgörs främst av ek, men även gran-, ask-, lönn-, rönn- och lindföryngring finns. I buskskiktet dominerar en högst upp, brakved dominerar i branter och sluttningar och hassel i de lägst belägna delarna. Där växer också hägg, olvon och vildapel. Fältskiktet är av frisk ristyp högst upp, där dominerar blåbär, kruståtel och vitsippa. Längst ned är fältskiktet av frisk örttyp. Där finns harsyra, ekorrbär, skogsbingel, svalört, viol, blåsippa och majsmörblomma. Lågor, torrakor och en liten damm finns.

Nr 107 Ekskog

III

Största delen av området domineras av ek och har ett stort inslag av gran. Där finns också inslag av asp respektive björk. Åt söder dominerar al, men inslag av björk, asp och ek finns. Denna del betas liksom troligen ett område åt väster där ask, al och björk samdominerar. I denna senare del finns också ett mycket stort inslag av tall och gran samt inslag av ek. Alla träden är klena, utom några medelgrova askar. Föryngringen utgörs främst av ek och gran och på vissa ställen av ask respektive asp. Brakved dominerar buskskiktet i första delen av beståndet. Även hägg, druvfläder, en, hassel och slån förekommer. Fältskiktet är till största delen av frisk ristyp med blåbär, kruståtel, ljung och tuvtåtel som dominerande arter. Mindre områden finns med fältskikt av örtristyp där harsyra dominerar.

Nr 108 Blandskog med ädellövsinslag

III

Björk och ek dominerar i trädskiktet. Ett stort inslag finns av tall. Enstaka gran, al, sälg, alm och ask förekommer också. Träden är klena. Föryngringen utgörs främst av ek. Gran-, rönn- och askföryngring

förekommer också. Buskskiktet domineras av brakved, men även en, hägg och vildapel finns. Fältskiktet är av frisk ristyp. Kruståtel, blåbär och vitsippa dominerar. Ekorrhör växer på några ställen. Enstaka torrakor med bohål finns. Beståndet är omgivet av åkermark.

Nr 109 Alskog

III

Största delen av beståndet består av alskog med inslag av björk. Även enstaka ask, ek, gran och vildapel finns. Alla träd är klana. Hägg dominerar buskskiktet. Dessutom finns brakved. Fältskiktet är av fuktig örttyp med tuvtåtel, älgört, vitsippa, harsyra och hallon som dominerande arter. En del av beståndet används som betesmark. Här liksom i beståndets östra del, som domineras av björk, finns i trädskiktet inslag av asp, rönn och sälg. I den björkdominerande delen är fältskiktet hedartat med bl.a. inslag av blåbär och kruståtel. Buskskiktet domineras där av brakved.

Nr 110 Ekskog

III

Trädskiktet domineras av ek. Inslaget av tall är stort, särskilt i högt belägna delar. Inslag finns av björk och gran och enstaka ask, lönn, asp, rönn och bok. De flesta träden är klana, men någon medelgrov ek finns. Föryngringen utgörs främst av ek. Även ask, lönn-, bok-, gran- och rönnföryngring förekommer. En och brakved dominerar i buskskiktet. Även hägg finns. Fältskiktet är till största delen av frisk ristyp med blåbär, kruståtel och vitsippa som dominerande arter. Enstaka lågor och en blockig brant finns. En liten del åt sydväst är betad.

Nr 111 Ekskog

III

Trädskiktet domineras av ek. Inslaget av gran och tall är stort. Även al, björk, ask, lind, lönn och bok förekommer. De flesta träden är klana men enstaka medelgrova och grova ekar och bokar finns. Föryngringen utgörs främst av ek men även ask-, lönn-, bok-, al-, rönn- och granföryngring förekommer. Brakved och hassel dominerar buskskiktet inom olika delar av beståndet. Fältskiktet är till största delen av ristyp med blåbär som dominerande art. I lägre belägna delar åt söder är vegetationen mer ängsartad med tuvtåtel, harsyra, vitsippa och hallon som dominerande arter. Lågor finns. En del av beståndet är röjd och gallrad.

Nr 112 Ekskog

III

Största delen av beståndet domineras av ek. Resten domineras av björk, al, asp och ask. Dessutom finns över hela beståndet inslag av gran, tall och rönn. Träden är klana. Föryngringen utgörs främst av ek, gran och rönn. Bitvis är det rikligt med askföryngring. Brakved är den dominerande busken. Dessutom finns en och hassel. Fältskiktet är till största delen av frisk ristyp med blåbär och kruståtel som dominerande arter. Harsyra och tuvtåtel dominerar inom ett område. Ett litet alkärr finns också med hägg, älgört och majbräken. Beståndet är delvis röjt och delvis betad. Fågelholkar finns uppsatta.

Nr 113 Blandskog med ädellövinslag

III

Beståndets norra del är en ekhage med medelgrova ekar, klana björkar och alar och enstaka granar. Här är trädskiktet glest. Varken föryngring eller buskskikt finns. I fältskiktet finns gräs och örnbräken. I beståndets södra del dominerar klen björk. Föryngringen utgörs av ek och björk. Brakved dominerar buskskiktet. Blåtåtel och blåbär dominerar fältskiktet som är av frisk ristyp. Södra delen är röjd och gallrad, troligen avsedd för bete.

Nr 114 Betad ekskog

III

Ek dominerar i trädskiktet. Inslag finns av björk, gran respektive tall. Men enstaka rönn, lind, bok och alm förekommer. Några ekar och björkar är medelgrova. Resten av träden är klena. Södra halvan av beståndet betas. Där finns några områden med glest trädskikt. Föryngringen utgörs främst av ek men även enstaka lind-, ask-, rönn- och granföryngring förekommer. Hassel och brakved dominerar buskskiktet i olika områden av beståndet. I den betade delen är det sparsamt med buskar. Fältskiktet är av frisk ristyp i de högre belägna delarna. I nedre delen av sluttningarna är vegetationen mer ängsartad med vitsippa, harsyra och smultron som dominerande arter. Enstaka torrakor och lågor finns.

Nr 115 Ekskog

III

Beståndet ligger i en brant östsluttning. I trädskiktet samdominerar ek och gran. Dessutom finns enstaka bokar. De flesta träden är klena och höga, dock finns några medelgrova ekar och granar. Föryngringen utgörs av ek och gran. Buskar finns ej. Fältskiktet är av frisk ristyp med blåbär och kruståtel som dominerande arter. Några torrakor finns. Gammelgranlav finns i beståndet.

Nr 116 Björkskog

III

Beståndet domineras av björk men har ett mycket stort inslag av ek. Dessutom finns asp, ask, sälg, al och enstaka gran. Alla träd är klena. Föryngringen utgörs främst av ek men även rönn och enstaka granar förekommer. Buskskiktet domineras i norr av stora hasselbuskar. I ett litet gallrat område, med björk som enda trädslag, domineras buskskiktet av brakved och en. Här är fältskiktet av ristyp med växter som blåbär, kruståtel och björnbär. I resten av beståndet är fältskiktet mer ängsartat och här växer tuvåtel, vitsippa och harsyra. Norra delen av beståndet betas.

Nr 117 Björkskog

III

Beståndet utgörs av en trädbevuxen mosse. Trädskiktet, som är glest, utgörs av lågvuxna, klena björkar och tallar. Föryngring finns av tall, björk och gran. Enstaka enar finns i buskskiktet. Fältskiktet är av våt ristyp med tuvull, blååtel och klockkljung.

Nr 118 Ekskog

III

Beståndet domineras av ek och har mycket stort inslag av björk. Dessutom förekommer enstaka gran, bok, lind och alm. Björkar och en del ekar är klena, för övrigt är träden medelgrova. Föryngringen utgörs främst av ek. Dessutom finns enstaka bok-, gran-, rönn- och askföryngring. Hassel är den dominerande busken. Inslag finns även av brakved och en. I fältskiktet, som är av örtristyp, dominerar blåbär. Även kruståtel, tuvåtel, lingon, harsyra och vitsippa finns. En del områden är gallrade och röjda. Där dominerar björk och där finns stort inslag av al.

Nr 119 Ekhage

III

Beståndet utgörs huvudsakligen av ett glest trädskikt av medelgrova ekar. Dessutom finns björk, lind, gran, ask, körsbär och enstaka alm. Utmed bäcken växer det alar. De flesta träd är medelgrova, men några ekar och björkar är klena. På vissa ställen växer ung, tät björkskog. Hela området betas. Trädföryngringen, som är sparsam, domineras av gran och ek. Dessutom finns björk, rönn och lind. Buskskiktet domineras av en, men även hassel och brakved förekommer. Fältskiktet består huvudsakligen av

gräs, bl.a. tuvtåtel, men även björnbär och smultron finns. Små områden i beståndet är röjda.

Nr 120 Ekskog

III

Beståndet utgörs av en lövskogsduge som omges av åkermark. I beståndet finns gamla träd, enstaka lågor, torrakor och bohål samt stenblock. Ek är det dominerande trädslaget men även inslag av björk finns. För övrigt finns enstaka ask, asp, lind, rönn, al, gran och tall. Några ekar är medelgrova men de flesta träden är klana. Buskskiktet domineras av hassel, men inslag av hägg, brakved, druvfläder och en finns. Fältskiktet består av blåbär, lingon, harsyra och viol och är av frisk hedtyp.

Nr 121 Ekskog

III

Trädskiktet domineras av klana ekar och medelgrova björkar. I beståndets norra del finns enstaka asp, Lönn, al och ask. Skogen är tät. Föryngringen utgörs främst av gran men ställvis är askföryngringen mycket tät. Buskskiktet domineras av brakved och i norra delen även av hassel. Fältskiktet är av frisk örtristyp. Området är delvis röjt.

Nr 122 Blandskog med ädellövinslag

III

I sluttningen domineras trädskiktet av ek. Utmed Fävren domineras al. I hela beståndet finns ett stort inslag av björk och enstaka gran, ask och lönn. Föryngring förekommer av gran, rönn och lönn. Där buskskikt finns domineras det av hassel. I den ekdominerade delen är fältskiktet av frisk ristyp och domineras av blåbär. I den aldominerade delen är fältskiktet av fuktig till frisk örttyp. Tuvtåtel, harsyra, lundbräken och älgört domineras där. Småfågelholkar finns uppsatta. Bäckar rinner genom beståndet. En stor del av beståndet är röjd.

Nr 123 Ekskog

III

Beståndet, som ligger i en sluttning, domineras av ek och har litet inslag av vardera björk, asp, rönn och gran. Skogen är tät och alla träd är klana. Trädföryngringen domineras av ek. Dessutom finns rönn-, gran och aspföryngring. Inom ett litet område längst ned i sluttningen domineras björk och hassel i träd- respektive buskskiktet. För övrigt är brakved den dominerande busken. Fältskiktet är av frisk hedtyp med blåbär och kruståtel som dominerande arter. Dessutom finns ängskovall och liljekonvalj. I de nedre delarna domineras fältskiktet av harsyra, vitsippa, ekbräken och ekorrbar. Ungefär halva beståndet betas.

Nr 124 Bokskog

I

Beståndet domineras helt av bok. Enstaka björk och ek förekommer. Träden är klana. Föryngringen domineras av bok men enstaka granföryngring finns. Buskskiktet, som är sparsamt, utgörs av brakved. Fältskiktet är av frisk ristyp och domineras av blåbär och kruståtel. Dessutom finns ekbräken, harsyra, liljekonvalj, ekorrbar och vitsippa. Småbiotoper finns i form av branter, lodytor, enstaka lågor. Pga. den stora arealen av sammanhängande bokskog har området mycket högt naturvärde. Se även bilaga 4.

Nr 125 Ekskog

III

Trädskiktet domineras av ek. Inslag finns av björk respektive bok samt enstaka tall och gran. Träden är klana. Föryngringen utgörs främst av bok, gran, ek och rönn. Hassel är den dominerande busken, men

brakved finns också. Fältskiktet är i största delen av beståndet av frisk ristyp. Där växer bl.a. kruståtel, ekorrbar, harsyra, vitsippa, blåbär och hallon. Utmed en bäck växer ask och al. Där finns i fältskiktet bl.a. majbräken, harsyra och vitsippa. Delar av beståndet betas. Insprängt i beståndet finns öppna betesytor. Lodytor, lågor och enstaka torrakor med bohål finns i beståndet.

Nr 126 Ekskog

III

Trädskiktet domineras av ek. Det finns ett stort inslag av asp och gran och ett litet inslag av tall, lönn och bok. Även rönn och alm förekommer. Träden är klena. Föryngringen utgörs främst av ek men även gran-, bok-, rönn- och lönnföryngring förekommer. Buskskiktet är tätt och består av stora hasselbuskar och brakved. Fältskiktet är till största delen av frisk ristyp och domineras av vitsippa, kruståtel och blåbär. För övrigt finns ekorrbar, harsyra, ekbräken, skogsbräken och blåsippa. Delar av beståndet betas. Vi såg ett rovfågelbo med ungar i.

Nr 127 Bokskog

III

Bok dominerar i trädskiktet. Enstaka asp, björk, ek och gran förekommer också. Träden är klena. Föryngringen utgörs främst av bok, men även asp- och askföryngring finns. Buskskiktet är sparsamt och av frisk örtristyp. Vitsippa, harsyra och ekbräken är de dominerande arterna. Ett litet sankt område finns där det bl.a. växer majbräken. Lodytor, lågor och bohål finns. En del av beståndet är gallrad och röjd. En del betas av får och en del av kor. I de betade områdena utgörs buskskiktet främst av hassel och fältskiktet domineras av olika gräsarter.

Nr 128 Blandskog med ädellövinslag

III

Beståndet domineras av björk och har ett stort inslag av asp, bok och enstaka gran. Alla träd är klena. Föryngringen utgörs av bok och rönn, Buskskiktet domineras av brakved. Dessutom finns oxel. Fältskiktet domineras av blåbär, kruståtel och vitsippa. Enstaka lågor finns. En liten del betas. Inom en liten del har man gallrat bort bok och sparat bokföryngring. Åt öster är björkskogen mycket gles och har stort graninslag. I buskskiktet finns salix och en. Fältskiktet domineras av blåbär, kruståtel, ängskovall och örnbräken.

Nr 129 Blandskog med ädellövinslag

III

Björk dominerar i trädskiktet. Inslag finns av gran. Ett litet inslag finns av ek respektive av ask och lönn. Enstaka tall, rönn, asp, sälj och apel förekommer också. Träden är klena. Föryngringen domineras på vissa ställen av ask och på andra av gran. Dessutom finns asp-, ek- och lönnföryngring. Buskskiktet domineras av hassel. Brakved och hägg förekommer också. Fältskiktet är av frisk och gå några ställen fuktig örtristyp. Harsyra dominerar. Dessutom finns tuvtåtel, hultbräken, blåbär, vitsippa, hallon, örnbräken, ängskovall, kärrviol, älgört och majbräken. Öppna gläntor finns i och en markerad stig går genom beståndet.

Nr 130 Ekskog

II

Beståndet domineras av ek och har stort inslag av björk och inslag av lind. Dessutom finns inslag av lönn, asp och tall. Några aspar är medelgrova men för övrigt är träden klena. Ställvis dominerar lind- och ekföryngring och ställvis dominerar rönnföryngring, Dessutom förekommer enstaka lönn-, bok- och granföryngring, Hassel är den dominerande busken. Dessutom finns brakved och hägg. Fältskiktet

varierar från frisk ängsserie, med vitsippa, liljekonvalj, tuvtåtel, ekbräken, stenbär, ormbär, blåsippa och skogsbingel, till hedserie med kruståtel och blåbär. Enstaka lågor och bohål finns. Småbiotoper som stenblock, lodytor och bäck finns. De buskar och föryngringar som finns är relativt höga. Delar av området betas.

Nr 131 Ekskog

III

Beståndet utgörs främst av ek, men inslag finns av björk, gran, enstaka tall, lind och rönn. Någon ek är medelgrov och övriga träd är klena. Det finns rikligt med föryngring i beståndet. Ek dominerar föryngringen med det finns även mycket granföryngring. Buskskiktet är däremot sparsamt. Endast enstaka hassel och brakved förekommer, Fältskiktet är av ristyp med kruståtel, blåbär, ekorrbär, liljekonvalj och harsyra. Lågor finns i beståndet bl.a. uppe på en kulle där det finns många nya vindfällan, Se även bilaga 4.

Nr 132 Ekskog

III

Beståndet domineras av ek och har stort inslag av björk. Enstaka gran och asp förekommer och längs bäcken växer al. Ungefär halva beståndet är betesmark för häst. Alla träd är klena. I hagen finns ingen föryngring och inga buskar. I den obetade delen dominerar ekföryngring, men även rönnföryngring finns. Buskskiktet domineras av brakved men innehåller även hägg, hassel och enstaka enbuskar. I en lummig bäckravin finns stora hasselbuskar, hägg och olvon. I fältskiktet finns här skogsbingel och blåsippa. För övrigt är fältskiktet av frisk ristyp med vitsippa, liljekonvalj, blåbär och kruståtel och dominerande arter.

Nr 133 Ekskog

II

Trädskiktet domineras av ek. Inslag finns av björk och al. Dessutom förekommer enstaka rönn och gran. De flesta träden är klena men det finns några medelgrova ekar. Föryngringen utgörs främst av ek men även av gran. Hassel dominerar buskskiktet i den östra delen av beståndet. Brakved dominerar i den västra delen. Enstaka en och hägg förekommer. I den östra delen är fältskiktet av frisk örttyp med vitsippa, majsmörblomma, svalört, kirskål, älgört och blåsippa som dominerande arter. I västra delen är fältskiktet av frisk ristyp med blåbär och kruståtel som dominerande arter. Ett litet område väster om vägen betas. Här står ekarna glest och buskar förekommer sparsamt. Bäcker rinner genom beståndet. Många stigar genomkorsar beståndet. Fågelholkar är uppsatta. Se även bilaga 4.

Nr 134 Alskog

I

I beståndet, som växer i mycket branta bäckraviner, finns ek högst upp i branten. De flesta ekarna är medelgrova. Längre ner växer gråal, som dominerar i beståndet. Enstaka lind, ask, lönn, säl, björk, asp, tall och gran förekommer. I buskskiktet finns förutom hägg som dominerar, hassel och vinbär. Fältskiktet är av frisk till fuktig ängstyp. Jättebalsamin förekommer rikligt. Dessutom finns bl.a. skogsbingel, brännässla, älgört, vitsippa, humleblomster, besksöta och jättegröe. På grund av den speciella naturtyp anser vi att området har mycket högt naturvärde. Se även bilaga 4.

Nr 135 Ekskog

III

Beståndet domineras av ek. Dessutom finns stort inslag av björk, inslag av tall och enstaka rönn. Någon ek och björk är medelgrov. Övriga träd klena. Föryngringen domineras av rönn men även ek- och en-

staka lönnföryngring finns. Fältskiktet varierar från ängsserie till hedserie och innehåller växter som blåbär, vitsippa, liljekonvalj, skogsbingel, ekorrbar och kruståtel. I den ängsartade delen dominerar hassel och häggbuskar och i den hedartade delen dominerar brakved i buskskiktet. Norr om vägen är beståndet röjt och ekdominansen är större här. I fältskiktet finns här även storrams och ställvis tätt med hallon. Inom beståndet finns småbiotoper i form av en blockig brant. Fågelholkar finns uppsatta.

Nr 136 Ekskog

II

Beståndet domineras av ek och har mycket stort inslag av björk. Dessutom finns ett litet inslag av ask och enstaka lönn, alm, och rönn. Trädens grovlek varierar i beståndet från någon grov ek, några medelgrova ekar, askar och björkar till klena träd. I ena halvan av beståndet dominerar ekföryngring. Buskskiktet är här glest och fältskiktet är av örtristyp med kruståtel som dominerande art. Här finns även andra gräs, vitsippor och getrams. Denna del betas. I andra halvan är föryngringen sparsam och utgörs av rönn-, ask-, lönn- och lindföryngring. Buskskiktet utgörs av stora hasselbuskar, hägg och någon olvonbuske. Fältskiktet är av örtyyp med vitsippa, skogsbingel, liljekonvalj, blåsippa, ekbräken, harsyra och getrams. I beståndet finns småbiotoper om lågor, åkant och blockig, brant sluttning.

Nr 137 Betad ekskog

III

Största delen v beståndet betas. Ek dominerar i trädskiktet. Ett stort inslag finns av björk och asp och enstaka lind, lönn, alm, al och rönn. Träden står glest och de flesta är klena. Någon medelgrov ek finns dock. Föryngringen utgörs främst av ek och rönn. Enstaka gran-, asp-, vildapel- och lindföryngring finns också. Hägg och hassel dominerar buskskiktet. En förekommer också. Fältskiktet är dels av frisk örtyyp, med vitsippa, harsyra, skogsbingel, getrams, tuvtåtel, bergsslok och blåsippa, dels av örtristyp med liljekonvalj, blåbär och kruståtel som dominerande arter. Den obetade delen utgörs av en blockig brant. Där är snårigt och tätt med stora buskar. Enstaka lågor finns där.

Nr 138 Ekhage

II

Beståndet är domänreservat. Trädskiktet domineras av ek. Inslag finns av lind, lönn, alm, ask, bok, björk och vildapel. Längs åstranden växer inom ett parti al, sälj och tall. Träden står glest. De är klena och medelgrova. Trädföryngring förekommer inte. Buskskiktet är sparsamt och domineras av hassel. Hägg finns också. Fältskiktet är av frisk örtyyp. Gräs dominerar, t ex tuvtåtel och lundgröe. Även vitsippa, vårlök, svalört, skogsbingel och liten nunneört finns. Området betas. En markerad stig går genom beståndet. Se även bilaga 4.

Nr 139 Ekskog

III

Beståndet ligger i en blockig sydbrant. Ek dominerar i trädskiktet. Inslaget av gran är stort. Även lind förekommer. Träden är klena förutom några medelgrova ekar. Föryngringen utgörs av gran och enstaka lind. Hassel dominerar i buskskiktet men även enstaka brakvedsbuskar finns. Fältskiktet är till största delen av frisk örtyyp. Vitsippa, skogsbingel, harsyra och blåsippa är de dominerande arterna. Enstaka bohål finns.

Nr 140 Betad ekskog

III

Största delen av beståndet betas. Ek dominerar i trädskiktet men inslaget av björk, al och asp är mycket stort. Enstaka granar finns också. De flesta träden är klena men några medelgrova ekar och aspar finns.

Föryngringen är sparsam och domineras av ek. Även någon granföryngring förekommer. Buskskiktet är också sparsamt inom största delen av beståndet. Hassel är dominerande men även hägg förekommer. Fältskiktet är av frisk örtristyp. Kruståtel, tuvtåtel, vitsippa och harsyra dominerar. Även blåsippa finns.

Nr 141 Alskog

III

Beståndet domineras av al och har inslag av björk. Dessutom förekommer tall och gran i beståndet. Skogen är tät och träden är klena. Föryngringen utgörs av gran. Beståndet kantas av granplanteringar. Buskskiktet domineras av hägg och har inslag av brakved och olvon. Beståndet ger ett snårigt intryck. Fältskiktet är av fuktig till våt örtristyp med tuvtåtel, harsyra, vitsippa och älgört. Dessutom finns på vissa ställen vitmossa i bottenkiktet. Genom beståndet går en bäck. Östra delen av beståndet utgörs av ren alskog och bör undantas från skogsbruk.

Nr 142 Blandskog med ädellövinslag

III

Den ena delen av beståndet domineras av ek och har stort inslag av gran, tall, björk och asp. Föryngringen domineras av ek. I buskskiktet finns en. Fältskiktet är tv frisk ristyp med kruståtel och blåbär som dominerande arter. Den andra delen av beståndet domineras av björk och har stort inslag av al, gran respektive ek. Dessutom finns asp. Skogen är här tätare och delvis slyartad. Buskskiktet domineras åt öster av höga hasselbuskar och här är trädskiktet mycket glest. Dessutom finns hägg i buskskiktet. Fältskiktet är av frisk till fuktig örtristyp med vitsippa som dominerande art. Dessutom finns harsyra, skogsbingel och älgört. Över hela beståndet finns granföryngring som ställvis är tät. Delar av beståndet betas, troligen av får, och på vissa ställen finns öppna betesmarker i beståndet.

Nr 143 Björkskog

III

Trädskiktet domineras av björk. Inslaget av tall och gran är stort. Även ett litet inslag av vardera al, ek och asp förekommer. Träden står tätt och är klena och många är slyartade. Föryngringen utgörs främst av björk men även gran-, ek- och alföryngring förekommer. Brakved dominerar buskskiktet. Fältskiktet är av fuktig ristyp med blååtel, blåbär, harsyra och vitsippa som dominerande arter. Åt väster finns en liten betad ekhage. Där finns sparsamt med enbuskar samt ett glest fältskikt.

Nr 144 Ekhage

III

Beståndet domineras av ekar som står glest. Inslag finns av björk och av enstaka al och ask. Förutom några medelgrova ekar är träden klena. Föryngringen är mycket sparsam. På vissa ställen finns hårt betad ekföryngring. Buskskiktet är sparsamt i största delen av beståndet, men enstaka nyponbuskar finns. Längs en bäck växer det alar, här finns enstaka hägg och hassel. Åt öster finns ett litet område som är ängsartat. Där finns hasselbuskar och i fältskiktet finns blåsippor, skogsbingel och älgört. För övrigt är fältskiktet av ristyp med vit sippa, kruståtel, tuvtåtel och andra gräs. Ett par vägar går genom beståndet.

Nr 145 Betad ekskog

III

Inom beståndet finns fuktigare områden där trädskiktet domineras av al och torrare områden där ek dominerar. Inom hela beståndet finns stort inslag av björk, gran och tall. Även enstaka asp och sälg finns. Träden är klena. Alskogen är tät. Ekskogen är till stor del betad. Föryngringen utgörs främst av gran men även asp och ek förekommer. Granföryngring förekommer rikligt på vissa ställen. I den

aldominerade delen dominerar hassel i buskskiktet. Även rikligt med hägg och brak ved förekommer, vilket ger ett snårigt intryck. Fältskiktet är här av örtristyp och förkommande arter är bl.a. vitsippa, hallon, harsyra, tuvtåtel och älgört. I ekskogen och ekhagen dominerar stora hasselbuskar i buskskiktet. Där finns även brakved. Fältskiktet är i denna senare del av frisk örtristyp med följande arter: vitsippa, harsyra, kruståtel, blåbär, tuvtåtel, hallon och blåsippa. Alsocklar och lågor finns. Ett dike går genom beståndet. Se även bilaga 4.

Nr 146 Blandskog av triviallö

III

Trädskiktet domineras av björk, men har ett stort inslag av al. Inslag finns av ek och asp och dessutom förekommer enstaka tall och gran. Träden är klena. Föryngringen utgörs främst av ek och gran men även asp och rönnföryngring förekommer. Brakved dominerar buskskiktet men även hägg finns. Fältskiktet är av frisk ristyp med blåtåtel och Vitsippa som dominerande arter. Även hallon, björnbär och kruståtel förekommer. Lågor finns.

Nr 147 Blandskog av triviallö

III

Största delen av beståndet utgörs av en blandskog av triviallö. Trädskiktet domineras av björk och har ett stort inslag av tall och gran. Dessutom förekommer ek, asp, säl, al och någon bok. Träden är mycket klena, på sina ställen nästan slyartade. Föryngringen utgörs främst av gran men även av björk. Brakved dominerar i buskskiktet. Fältskiktet är av frisk ristyp med blåbär, lingon, ljung, blåtåtel och vitsippa. I en del av beståndet finns myrmarker med bl.a. tuvull. Här har man troligen tidigare brutit torv. I beståndets södra del växer en klen ekskog. Några små öppna marker och åkertegar i igenväxningsstadium ligger insprängda i beståndet.

Nr 148 Ekskog

III

Beståndets trädskikt domineras av ek och har inslag av bok och litet inslag av björk respektive gran. Alla träd är klena. Trädföryngringen domineras av ek och bok. Dessutom finns enstaka lönn-, asp-, gran- och oxelföryngring. Buskskiktet är sparsamt men brakved och en förekommer. Fältskiktet som är av frisk ristyp, är sparsamt. Dominerande arter är kruståtel och blåbär. Inom ett litet område finns mycket vitsippor. Enstaka lågor finns och på vissa ställen går berget i dagen. Beståndet omger en badplats.

Nr 149 Ekskog

II

Ek dominerar i trädskiktet i största delen av beståndet. Men beståndet är heterogent och inom mindre områden dominerar andra trädslag som björk, al respektive bok. Dessutom finns ett litet inslag av gran och enstaka asp, ask, alm, lönn, tall och lind. I västra delen av beståndet är träden klena och står tätt. I resten av beståndet varierar trädgrovleken från klen till medelgrov. Skogen är ställvis gles. Föryngringen, som domineras av ek, är ställvis tät. Även rönn-, ask-, björk och bokföryngring förekommer. Brakved dominerar i buskskiktet. Dessutom finns hassel, hägg och en. Fältskiktet är i största delen av beståndet av frisk ristyp. Blåbär, kruståtel, ängskovall och örnbråken dominerar. Inom mindre områden förekommer arter som skogsbingel, harsyra, liljekonvalj, hallon, vitsippa, lundgröe, tuvtåtel, älgört och nattviol. Beståndet ligger vid Västra Öresjöns norra strand i en brant sluttning med lodytor, block och lågor och på utskjutande uddar och halvöar. Fågelholkar finns uppsatta inom ett litet område. En liten granplantering ligger insprängd i beståndet. Beståndet är varierat och delvis orört. Det ligger omgivet av planterad granskog vilket motiverar ett två-månadersområde. Se även bilaga 4.

Nr 150 Ekskog

III

Trädskiktet domineras av ek men inom stora delar av beståndet, i fuktiga partier, dominerar björk med stort inslag av al. För övrigt finns enstaka granar och tallar. Träden är klena. Föryngringen utgörs främst av ek. Det finns också rönn- och enstaka bok- och björkföryngring. En och brakved dominerar buskskiktet på olika ställen. För övrigt finns hassel. I de ekdominerade delarna är fältskiktet av frisk ristyp. Där växer kruståtel, blåbär och liljekonvalj. I de björkdominerade områdena är fältskiktet av fuktig örtristyp med tuvåtel, harsyra och ekorrbär som dominerande arter. Beståndet gränsar till jordbruksmark, Östra Öresjö och naturreservatet Seatons kulle.

Nr 151 Ekskog

III

Ek dominerar trädskiktet på kullarna och björk i sänkorna. Inslag finns av gran, tall och enstaka asp. Träden är klena. Föryngringen utgörs främst av ek men även av rönn, gran och ek. En respektive hassel och brakved dominerar buskskiktet på olika ställen. Fältskiktet är dels av frisk ristyp med kruståtel, liljekonvalj och blåbär. Dels av örtristyp med harsyra, hallon, ekorrbär och vitsippa. Dessutom finns ett litet område med myrmark där det bl.a. växer tuvull och tranbär. Där är dikat. Delar av beståndet betas.

Nr 152 Blandskog med ädellövinslag

III

I trädskiktet samdominerar al och björk. Inslag finns av ek och enstaka gran, tall, ask, sälg, lönn och apel förekommer. Träden är klena. Föryngringen är sparsam och utgörs främst av ek och rönn. Även vildapel- och rönnföryngring förekommer. Hassel dominerar i buskskiktet. Det finns också hägg, brakved och olvon. Fältskiktet är delvis sparsamt. Det är av fuktig örtristyp. Bl.a. finns harsyra, vitsippa, kruståtel, blåbär, ekbräken, skogsbingel, liljekonvalj och ekorrbär. En kanal och gamla bäckfåror går genom beståndet. Cirka halva beståndet betas. I denna del finns små öppna gräsmarker.

Nr 153 Betad ekskog

III

Trädskiktet domineras av ek men inslaget av björk är mycket stort. Inslag finns av gran. För övrigt finns enstaka al, asp, ask, bok och rönn. Några medelgrova ekar finns men resten av träden är klena. Stora delar av beståndet betas och där är skogen ställvis gles föryngringen är sparsam och utgörs främst av gran. Även oxelföryngring finns. Buskskiktet domineras av hassel. Det finns även en och brakved. Fältskiktet är av frisk ristyp med bl.a. följande arter: harsyra, vitsippa, ekbräken, kruståtel, ekorrbär och blåbär. Beståndet är delvis röjt och gallrat.

Nr 154 Ekskog

III

Största delen av beståndet domineras av ek. Inom några små områden som är fuktiga dominerar björk och al. Inom ett annat litet område är inslaget av bok stort. I hela beståndet finns inslag av gran och tall och enstaka asp, ask, vildapel och oxel. Inom vissa delar av beståndet finns ett glest skikt av äldre något grövre ekar. För övrigt är träden klena. Föryngringen utgör främst av eken ställvis är det rikligt med granföryngring. Även rönn-, oxel-, lönn- ask- och bokföryngring förekommer. Buskskiktet domineras av brakved men det finns också hassel, en och hägg. Fältskiktet är dels av frisk ristyp med kruståtel, blåbär och vitsippor och dels av örtristyp med harsyra, ekorrbär, liljekonvalj, kaprifol, ek och hultbräken. Lågor och enstaka torrakor med bohål finns. En kraftledning går genom beståndet, liksom en körväg till ett hygge.

Nr 155 Blandskog med ädellövinslag

III

Trädskiktet domineras av björk. Det finns ett stort inslag av främst gran men även av tall. Inslag finns också av ask, asp respektive al. Alen växer utmed stranden och i fuktiga partier. Enstaka rönn, lönn och bok finns också. Några träd är medelgrova men de allra flesta är klena. Föryngring finns av rönn, ek, bok och gran. Granföryngringen är ställvis tät. Brakved dominerar i buskskiktet, hassel och hägg förekommer också. Fältskiktet är dels av frisk och fuktig örtristyp med harsyra, vitsippa och älgört som dominerande arter: dels av frisk ristyp där blåbär och kruståtel dominerar. Lågor finns på några ställen. Bäckar rinner genom beståndet. Delar av beståndet betas.

Nr 156 Ekskog

III

Ek dominerar i trädskiktet, men i det finns ett stort inslag av björk respektive tall och gran. Även asp förekommer. Trälen är klena. Efter röjning har det en tät föryngring av främst ek och asp men även gran-, rönn- och enstaka tallföryngring förekommer. Brakved är den dominerande busken. Även en finns. Fältskiktet är av frisk ristyp med kruståtel, blåbär och ängskovall som dominerande arter. Lingon och vitsippa finns också. Stickvägar går genom beståndet.

Nr 157 Ekskog

III

Trädskiktet domineras av k. Inslaget av björk är nyckat stort. Asp, rönn, vildapel, gran och tall förekommer också. Träden står tätt och är klena. På några ställen växer tät mycket klen björkskog. Föryngringen består främst av ek men även asp, rönn- och enstaka granföryngring förekommer. Brakved dominerar det sparsamma buskskiktet. Fältskiktet är av frisk ristyp. Blåbär och kruståtel dominerar. För övrigt finns blååtel, ängskovall, liljekonvalj, odon och ljung. Små öppna gläntor finns här och var.

Nr 158 Ekskog

II

Beståndet domineras av ek och har inslag av björk och gran. Även enstaka bok, asp, sälj och tall förekommer. Många ekar är medelgrova, resten är klena. Föryngringen domineras av ek. Dessutom finns rönn-, lönn-, något björk-, oxel- och granföryngring. Buskskiktet domineras i högre belägna delar av brakved och i sluttningar och lägre belägna delar av hassel. För övrigt förekommer häggmispel och hägg. I de högre delarna är fältskiktet av frisk ristyp med kruståtel, blåbär, ängskovall och örnbräken. I de lägst belägna delarna är fältskiktet av frisk örttyp med skogsbingel, kirsål, liljekonvalj och kransrams. Däremellan växer bl.a. vitsippor, kaprifol och piprör. Lodytor och några lågor finns. Delar av beståndet är tämligen orörda. En del av beståndet betas. Inom ett område åt nordväst utgörs beståndet av ett skikt med glest stående klena ekar, däremellan växer tät slyskog av ek.

Nr 159 Ekskog

III

Beståndet domineras av ek men har ett stort inslag av björk respektive tall. Alla träd är klena. Föryngringen domineras av ek men även rönnföryngring finns. Buskskiktet domineras av brakved men även enstaka enbuskar finns. Fältskiktet är av frisk ristyp med kruståtel och blåbär som dominerande arter. Dessutom förekommer ängskovall, liljekonvalj och örnbräken.

Nr 160 Blandskog med ädellövinslag

III

Beståndet ligger i anslutning till tätbebyggt område. Trädskiktet domineras av björk och har stort inslag

av ek samt inslag av alm, asp, rönn och sälg. Föryngring domineras av ek och rönn men även asp, alm, gran och enstaka lönn förekommer. Buskskiktet domineras av brakved, övriga buskar är hägg och olvon. Inom vissa delar står träden, som är kläna, tät och här domineras fältskiktet av blåbär, kruståtel, ekorrbar, hultbräken och vitsippor. Inom andra delar av beståndet är trädskiktet glesare och träden något grövre. Här tillkommer rödblåra och ängskovall i fältskiktet. Ett litet område är röjt och gallrat.

Nr 161 Hagmark med blandade lövträd

III

Beståndet utgörs av en beteshage för kor. Trädskiktet domineras av björk och har mycket stort inslag av ek och enstaka rönn. Träden är kläna och står glest. Både trädföryngringskikt och buskskikt är sparsamt. Enstaka rönn, gran och en finns. Fältskiktet är av frisk ängstyp med rödven, ängskavle, rödsvingel, örnbäken, vitmåra och smörblomma.

Nr 162 Alskog

II

Gråal och klibbal är de helt dominerande träden i beståndet, som växer i en bäckravin. Enstaka rönn och asp finns också. Trädskiktet är tät och träden är medelgrova. Föryngringen domineras av gråal och klibbal. I buskskiktet finns hägg, som är den dominerande busken, hassel, skogstry och många vinbärsbuskar. Fältskiktet är av frisk till fuktig örttyp med brännässla och skogsbingel som dominerande arter. Dessutom finns älgört, ormbär, vänderot, kardborre, nejlikrot, ridblåra, vitsippa, flenrört och jättebalsamin. Beståndet är delvis betat. Enstaka lågor och torrakor finns. På grund av sin speciella karaktär med bl.a. gråal och rik örtvegetation har beståndet ett högt naturvärde.

Nr 163 Ekskog

III

Trädskiktet domineras av ek och har inslag av björk, litet inslag av rönn och asp och enstaka gran och tall. Några ekar är medelgrova men de flesta träden är kläna. Föryngringen utgörs av rönn, asp och enstaka ek. Buskskiktet domineras av brakved. Övriga buskar är hassel, hägg och olvon. Trädföryngringskiktet och buskskiktet är tät i största delen av beståndet. Fältskiktet är av frisk örttyp med harsyra och vitsippa som dominerande arter. Dessutom finns inslag av ekorrbar, liljekonvalj, ekbräken, hultbräken, hallon, nattviol, tuvåtel, stenbär och blåbär. Enstaka lågor finns. Ett litet område är tidigare röjt och gallrat.

Nr 164 Björkskog

III

I beståndet, som kantar till ett villaområde, går många stigar. Trädskiktet domineras av björk och har inslag av asp, ek, tall och gran och enstaka sälg, rönn al. Alla träd är kläna. Föryngringen domineras av rönn men även ek- och enstaka asp-, ask- och lönnföryngringar finns. Buskskiktet domineras av brakved. Övriga buskar är hassel, hägg och häggmispel, som alla förekommer enstaka. Fältskiktet är av frisk hedtyp. På vissa ställen är fältskiktet sparsamt. För övrigt dominerar följande arter inom små områden: örnbäken, vitsippa, blåbär, ängskovall, liljekonvalj, hallon och björnbär. Dessutom finns inslag av ekorrbar, harsyra, nattviol, skogsstjärna, kruståtel, blålocka, lundgröe och fyrkantig johannesört. Lågor finns.

Nr 165, 166 och 167 Ekhage

III

Bestånd nr 165 och 166 utgörs av beteshagar för kor och häst. Trädskiktet domineras av ek och har inslag av björk. Enstaka rönn, oxel, tall och gran förekommer också. I nr 166 är trädskiktet glest och

några ekar är medelgrova och grova. Resterande träd och träden i de andra bestånden är klena. I de betade delarna är föryngringsskikt och buskskikt sparsamt. Enstaka rönn-, ask-, och aspföryngring och någon hassel, en och enstaka vildapel förekommer. I den obetade delen utgörs föryngringen av framförallt ek men även rönn och enstaka ask finns. Buskskiktet domineras här av brakved. Fältskiktet är i alla delarna av frisk ristyp med kruståtel som dominerande art. Dessutom finns blåbär, ängskovall, vitsippa, örnbräken, lundgröe och liljekonvalj.

Nr 168 Ekskog

III

En liten del av beståndet växer på en gravkulle. Trädskiktet domineras av klena ekar och har stort inslag av klena björkar. Inget buskskikt eller trädföryngringsskikt finns och fältskiktet består av en klippt gräsmatta. Resten av beståndet domineras av klen ek. Föryngringen, som är sparsam, består av ek, rönn och enstaka gran. Brakved dominerar buskskiktet, som även innehåller enbuskar. Fältskiktet är av frisk hedtyp med kruståtel, blåbär, ängskovall och örnbräken.

Nr 169 Björkskog

III

Björk dominerar beståndet och litet inslag finns av asp, enstaka ek och sälg. Utmed sjökanten växer al. Träden är klena. Föryngringen domineras av rönn och enstaka asp och gran. I buskskiktet dominerar brakved, men även salix finns. Fältskiktet är av frisk till fuktig hedtyp med följande arter: hallon, vitsippa, skogsfräken, lundgröe, örnbräken, blåtåtel, veketåg, tuvtåtel och videört. I sankare partier åt öster växer vitmossa i bottenskiktet. Enstaka lågor finns. Åt öster går ett dike genom beståndet.

Nr 170 Ekskog

III

Trädskiktet domineras av ek och har stort inslag av björk, inslag av al och enstaka tall och gran. De flesta träden är klena. Föryngringen domineras av ek men det finns även rikligt av rönnföryngring. Enstaka björk-, oxel- och granföryngring förekommer. Brakved dominerar buskskiktet, men enstaka hasselbuskar finns. Fältskiktet är av frisk till fuktig hedtyp. I den friska delen dominerar blåbär och kruståtel, men här finns även inslag av lingon, vitsippa, liljekonvalj, ekorrbär, ängskovall, blåtåtel, skogsstjärna och örnbräken. Inom fuktigare delar domineras trädskiktet av al och björk och fältskiktet av skogsfräken och älgört. Ett litet område är gallrat och röjt. Många fritidshus och vägar finns i beståndet.

Nr 171 Ekskog

III

Ek är det dominerande trädslaget, men det finns nästan lika mycket björk. Dessutom finns ett mycket litet inslag av gran och tall och enstaka asp och rönn. Utmed stranden och bäcken växer al och sälg. Träden är klena. I övre delen av sluttningen dominerar brakved i buskskiktet. Dessutom finns enstaka en och hassel. Fältskiktet är här av frisk ristyp. Kruståtel och blåbär dominerar. Liljekonvalj, ängskovall, stenbär, harsyra och ekbräken finns också. Vid stranden och i bäckravinen dominerar hägg, men även vinbär och olvon förekommer. Fältskiktet är där av fuktig örttyp med älgört, humleblomster och hultbräken som dominerande arter. Lågor finns inom detta område.

Nr 172 Alskog

II

Beståndet ligger på båda sidor om Slottsån. Trädskiktet domineras av al. Stort inslag finns av björk. Enstaka ekar finns också. Träden är klena. Skogen är tät och snårig. Hägg förekommer rikligt. Även

enstaka hassel och benved finns. Fältskiktet är av frisk örttyp och sparsamt. Dominerar gör vitsippa och harsyra.

Nr 173 Ekhage

II

Beståndet utgörs av en beteshage för kor. Trädskiktet består av medelgrova och grova hagmarksekar som står glest. I buskskiktet finns en, nyponbuskar och enstaka hasselbuskar. Fältskiktet är av frisk ängstyp där gräs, som tuvtåtel och ängsgrö, dominerar. Bland örterna märks hundkex, smörblomma, midsommarblomstor och nattviol. Inom ett fuktigt parti dominerar klena björkar och alar. Se även bilaga 4.

Nr 174 Ekskog

III

Beståndet domineras helt av ekskog och har ett litet inslag av björk respektive gran. Åt beståndets ytterkanter blir graninslaget allt större. Beståndet ligger i en ren nordsluttning och kantar på en sida till sjön Kalven och på de andra sidorna till granskog. De flesta träd är klena. I mitten av beståndet dominerar ekföryngring och har inslag av rönnföryngring. Åt kanterna blir inslaget av granföryngring dominerande. Brakved är den dominerande busken men även hassel finns. Fältskiktet är av frisk ristyp med blåbär och kruståtel som dominerande arter. Inslag finns även av ängskovall, liljekonvalj, ekorrbar, harsyra, örnbräken, blåsippan och ormbär. Några lågor finns.

Nr 175 Blandskog med ädellövinslag

III

En del av beståndet domineras av björk och har inslag av enstaka ek, rönn, ask och gran. Utmed bäcken och stranden växer al. Trädskiktet är glest men buskskiktet och föryngringsskiktet är mycket tätt. Brakved är den dominerande busken, men även hassel och hägg förekommer. Utmed sjön växer även salix. Ek och rönn dominerar föryngringen. Fältskiktet är dels av frisk hedtyp med kruståtel och blåbär som dominerande arter, dels av fuktig örtristyp med älgört, majbräken, humleblomster, skogsfräken och sjöfräken som dominerande arter. I den friska delen finns dessutom vitsippa, harsyra, ängskovall, stenbär och enstaka hallon. En gammal apel, lågor, några torrakor och enstaka bohål finns i beståndet. I anslutning till badplatsen är beståndet röjt. Den andra delen av beståndet domineras av hedekskog med krus-tåtel, blåbär och ängskovall. Buskskiktet och trädföryngringsskikt innehåller samma arter som den björkdominerade delen av beståndet. Se även bilaga 4.

Nr 176 Ekskog

III

Ek dominerar trädskiktet i största delen av beståndet. Björk och ek samdominerar på några ställen. Graninslaget är stort inom några mindre områden. Inslag av al finns inom fuktiga partier. Trädgrovleken varierar från klena till medelgrova träd. De flesta är dock klena. Dessutom finns en grov ek. Föryngringen är riklig och utgörs främst av ek. Den rikliga föryngringen beror troligen på en tidigare röjning. Även rönn- och fläckvis granföryngring förekommer. Buskskiktet är i största delen av beståndet sparsamt. Hassel och brakved dominerar på olika ställen. Även en och hägg förekommer. Fältskiktet är av frisk ristyp. Kruståtel, blåbär, ängskovall och vitsippa dominerar. Liljekonvalj, harsyra, stenbär och örnbräken förekommer också. En liten del betas. Fågelholkar är uppsatta. En eventuell vårdåtgärd är att röja runt den grova och de medelgrova ekarna.

Nr 177 Betad björkskog

III

Beståndet domineras helt av björk. Enstaka al, gran och tall förekommer. Träden är klena. Inget buskskikt finns och föryngringen är sparsam. Detta ger genomsikt i beståndet. Hagen har tiligare troligen betats av får. I föryngringen finns björk, salix och enstaka gran. Fältskiktet är av fuktig örtristyp ned tuvåtäl, blååtäl och älgört som dominerande arter. Dessutom förekommer majbräken, blåbär, videört, kärrviol, veketåg, hallon och i bottenskiktet finns vitmossa.

Nr 178 Blandskog med ädellövinslag

III

Beståndet utgörs dels av en björkskog dels av en ekskog. I ekskogen finns även enstaka lind, lönn, ask och bok. Föryngringen utgörs främst av ek men även rönnföryngring finns. Buskskiktet domineras av brakved. Det finns rikligt både med föryngring och buskar. Fältskiktet är av frisk hedtyp med blåbär, kruståtel, liljekonvalj och harsyra. I björkskogen finns inslag av ek, gran och enstaka asp och ask. Träden är klena. Föryngringen domineras av ek och gran. Dessutom finns rönn, vildapel- och ställvis askföryngring. Här är fältskiktet av frisk till fuktig hedtyp med blåbär, blååtäl och kruståtel som dominerande arter. En liten del betas.

Nr 179 Betad ekskog

II

Största delen av beståndet domineras helt av ek. Inom ett litet område dominerar björk. Ställvis finns ett stort inslag av gran och tall. Dessutom förekommer enstaka bok, asp, al och ask. De flesta träden är klena. Föryngringen domineras av ek med ställvis finns mycket granföryngring. Även asp- och askföryngring förekommer. Buskskiktet domineras av ek men även hasselbuskar finns. Fältskiktet varierar mellan torr ristyp på kullarna och frisk ristyp för övrigt. Kruståtel, blåbär och ängskovall är de dominerande arterna i fältskiktet. I sydvästra delen finns ett ekbevuxet stup ner mot Ö Öresjön. Genom beståndet går en markerad stig. Området betas troligen av får. Norra delen av beståndet utgörs av hagmarker med ek i trädskiktet och gräsvegetation i fältskiktet.

Nr 180 Ekhage

II

Beståndet utgörs av en stor fårbetesbage där trädskiktet domineras av klena och några medelgrova ekar. Dessutom finns stort inslag av björk och litet inslag av gran och enstaka tall, rönn, ask och lönn. Utmed hela sjökanten och vid några fuktstråk växer al. Föryngringsskikt och buskskikt är sparsamt. Föryngringen består av gran och enstaka rönn, oxel och bok. I buskskiktet finns enar och några hasselbuskar. Där trädskiktet är glest domineras fältskiktet av gräsarter. Där träden står tätare domineras fältskiktet av kruståtel och blåbär men även örnbräken och blååtäl finns. Ett område i beståndet är röjt. En markerad led går genom beståndet. Fågelholkar finns uppsatta.

Nr 181 Blandskog med ädellövinslag

III

Beståndet domineras av ek men har ett stort inslag av björk, gran och litet inslag av rönn. Skogen är tät och de flesta träden är klena. Några ekar och granar är medelgrova. Föryngringen domineras av ek men även rönn- och granföryngring finns. Föryngringen är högvuxen. På vissa ställen är buskskiktet sparsamt men för övrigt förekommer hassel och brakved. Fältskiktet som är av frisk örtristyp, är ställvis mycket sparsamt. Kruståtel och harsyra dominerar inom olika delar. Dessutom dominerar liljekonvalj, skogsbingel och örnbräken fläckvis. Delar av området betas av får och här dominerar gräs och ängskovall. En liten del av området är röjd. Småbiotoper finns i form av strandkant och stenblock.

Nr 182 Ekskog

III

Beståndet domineras av ek och har inslag av björk, gran och enstaka rönn. Ner mot vattnet och vid bäcken växer al. De flesta träden är klena men någon ek är medelgrov. Trädföryngringen utgörs av ek, rönn och gran. Buskskiktet, som är tätt och ger ett snårigt intryck, domineras av brakved. Dessutom finns hägg och i lägre belägna delar växer många stora hasselbuskar. Fältskiktet är av frisk hedtyp med kruståtel, blåbär och ängskovall som dominerande arter. I fältskiktet finns även inslag av liljekonvalj, harsyra, bergslok och örnbräken. Ett litet område vid stranden är fuktigare och här växer kärrviol, majbräken och tuvtåtel. I området går en markerad led. En liten bäck rinner genom beståndet och enstaka lågor finns. På ett ställe finns skador från skogsbruksmaskiner.

Nr 183 Ekskog

III

Ek dominerar i trädskiktet. Inslaget av gran respektive björk är stort. Enstaka lind förekommer. Al och sälg växer utmed stranden. Träden är klena. Föryngringen utgörs främst av ek. Även asp- och gran och enstaka rönn-, tall-, oxel- och lindföryngring förekommer. En och hassel dominerar i buskskiktet. Även brakved finns. Fältskiktet är av frisk ristyp. Blåbär och kruståtel är de dominerande arterna. Även vitsippa, stenbär, ängskovall, harsyra, natt och dag, bergslok och liljekonvalj förekommer. Några öppnare ytor finns i beståndet. Ett område betas. Där är trädskiktet glest.

Nr 184 Ekskog

III

Ek dominerar i trädskiktet. Inslaget av björk är stort. Ett litet inslag finns av gran, tall, asp och rönn. De flesta träden är klena. Föryngringen utgörs främst av ek. Även rönn-, asp-, gran-, lind- och lönnföryngring förekommer. Hassel dominerar i buskskiktet i lägre belägna delar. En och brakved dominerar i de högre belägna delarna. Fältskiktet är i största delen av beståndet av frisk ristyp. Kruståtel dominerar. Ängskovall, blåbär, harsyra, liljekonvalj och piprör finns där. Inom ett litet område dominerar vitsippa, stenbär och blåsippa. En brant sluttning med lodytor och block finns. Enstaka lågor och bohål finns. En liten del betas.

Nr 185 Ekskog

II

Ek dominerar i trädskiktet. Inslaget av bok är mycket stort. Enstaka granar och björkar finns också. De flesta träden är klena. Några medelgrova träd och någon grov bok finns också. Bokföryngringen är riklig. Även gran- och ekföryngring förekommer. Buskskiktet är sparsamt. Enstaka hassel och enbuskar finns. Fältskiktet är till största delen av frisk ristyp. Kruståtel dominerar. I övrigt finns harsyra, vitsippa, piprör, liljekonvalj, blåbär, ekorrbär, ängskovall och enstaka blåsippor. Högst upp är fältskiktet av torr ristyp. Där är ekarna låga och klena. Beståndet ligger i en brant sluttning med lodytor och block. Gamla träd, lågor och torrakor med bohål finns. Spillkråka noterades.

Nr 186 Ekskog

III

Trädskiktet domineras i största delen av beståndet av ek. På några ställen är inslaget av gran stort. För övrigt finns inslag av björk och enstaka asp och tall. Inom ett litet område längs sjön dominerar al. Där finns ett stort inslag av björk och ett litet inslag av sälg. I kanten mot en åker växer alm och lind. Träden inom beståndet är klena. Föryngringen utgörs främst av ek men ställvis är granföryngringen riklig. Enstaka asp-, rönn och oxelföryngring förekommer också. En är den dominerande busken i de högre belägna delarna av beståndet, men även brakved finns. Här går berget på sina ställen i dagen och

fältskiktet är av torr till frisk ristyp med kruståtel och blåbär som dominerande arter. Även fårsvingel, ekorrbar och bergsslok förekommer. I lägre belägna delar är fältskiktet av örtristyp och domineras av stenbär, vitsippa, liljekonvalj och harsyra. Hassel är där den dominerande busken. Tibast och hägg förekommer också. Branter med lodytor och stenblock finns. En granplantering ligger insprängd i beståndet. En del av beståndet åt öster betas.

Nr 187 Blandskog med ädellövinslag

II

Trädskiktet domineras av björk och al och har stort inslag av ek och dessutom inslag av ask och enstaka rönn, sälg, lind och gran. Några ekar är grova resp. medelgrova. Övriga träd är klena. Ek och ask dominerar föryngringen som även har inslag av rönn, lönn och lind. I buskskiktet finns förutom stora, höga hasselbuskar, hägg, olvon, brakved och tibast. Fältskiktet varierar mellan fuktig ängstyp med älgört och brännässla som dominerande arter och frisk ängstyp med vitsippa och harsyra som dominerande och med inslag av stenbär, storrams, ormbär och besksöta. Genom beståndet går flera bäckfåror. I ett par av dessa växer safsa. Lågor och ett par gamla ekar finns i beståndet. På vissa ställen har man ”städat” skogen genom att samla ihop döda kvistar och grenar i högar. Se även bilaga 4.

Nr 188 Ekskog

III

Beståndet domineras av ek och har stort inslag av björk, litet inslag av gran och enstaka rönn. Några ekar är nästan medelgrova men de flesta träden är klena, Föryngringen är ställvis mycket tät och utgörs av stubbskott uppkomna efter tidigare röjning. På vissa ställen finns aspföryngring och även enstaka björk- och rönnföryngring. I buskskiktet, som är sparsamt, förekommer någon brakvedsbuske. Fältskiktet är av frisk hedtyp med blåbär och kruståtel som dominerande arter. Dessutom finns ängskovall, blååtel, lingon, hönsbär och ljung.

Nr 189 Betad ekskog

III

Trädskiktet domineras av ek men inslaget av asp respektive björk är stort. Enstaka rönn och lind förekommer också. Några ekar finns som nästan är medelgrova. Resten av träden är klena. På grund av tidigare röjning finns nu rikligt med stubbskott av ek och rönn. Även lind- och granföryngring förekommer. Buskskiktet är sparsamt. Enstaka enar och hasselbuskar finns dock. Kruståtel och vitsippor dominerar i fältskiktet som är av frisk ristyp. För övrigt växer bl.a.: blååtel, ekorrbar, ängskovall, harsyra, skogsstjärna och lundgröe. Beståndet betas av får.

Nr 190 Blandskog med ädellövinslag

III

Beståndet domineras av björk och har stort inslag av ek och inslag av al. Enstaka gran, tall, lind, rönn och asp finns också. Skogen är tät och de flesta träden är klena Föryngringen domineras av ek. Dessutom finns asp-, rönn och lindföryngring. I buskskiktet, som är sparsamt, finns hassel och brakved. Ett litet område är ängsartat med älgört och brännässla. Resten är av frisk hedtyp med kruståtel, blåbär, vitsippor ekorrbar, harsyra, skogsstjärna, hult- och ekbräken, skogskovall och liljekonvalj. En del lågor finns och ett litet område är röjt.

Nr 191 Björkskog

III

Trädskiktet domineras av björk. Inslag finns av tall och enstaka rönn, sälg, ek och lönn. Föryngringen utgörs främst av ek och rönn men även björk-, lönn- och enstaka granföryngring förekommer. Busk-

skiktet är sparsamt och domineras av en, brakved och salix sp. Fältskiktet är av frisk ristyp med kruståtel, blåbär ort örnbräken som dominerande arter. Övriga förekommande arter är: harsyra, vitsippa, ängskovall, ljung och odon. På några ställen går berget i dagen. Öppna ytor finns insprängda i form av igenväxande hagmark. Utmed stranden dominerar björk med ett stort inslag av al, i trädskiktet. Efter röjning har ett tätt slyuppslag av ek, rönn och al uppkommit. Brakved och salix sp. dominerar i buskskiktet längs stranden. I fältskiktet växer där bl.a. hallon, ängskovall, vecketåg, björnbär, nejlikrot och vass.

Nr 192 Betad björkskog

III

Största delen av beståndet domineras av björk och har ett litet inslag av asp och ek och enstaka rönn. Träden är klana. Föryngringen utgörs av ek, björk, asp och gran. Brakved dominerar buskskiktet. Här finns även en och salix sp. Fältskiktet är av frisk ristyp med kruståtel som dominerande art. Dessutom finns blåbär, blååtel, vitsippa, ängskovall och liljekonvalj. Marken betas av kor. Inom ett litet område växer tät, ung ekskog med inslag av björk, säl, rönn, asp, oxel och ask. Denna del betas av häst.

Nr 193 Betad björkskog

III

Beståndet utgörs dels av en liten kulle som ej betas och dels av en fårbetesbage. Björk dominerar trädskiktet men det finns ett stort inslag av asp, inslag av tall och gran och enstaka ek och rönn. Träden står tätt och är klana. Föryngringen utgörs främst av gran. Någon rönn- och aspföryngring förekommer också. Buskskiktet är sparsamt. Endast enstaka en, salix sp. och brakved förekommer. Fältskiktet är av frisk hedtyp med kruståtel och andra gräs som dominerande i hagen och blåbär och liljekonvalj som dominerande arter på kullen. Beståndet kantar till ett dike.

Nr 194 Blandskog med ädellövinslag

III

Beståndet domineras av björk men har ett stort inslag av ek och inslag av asp, rönn, säl, al och lönn. Dessutom finns enstaka gran och tall. Träden är klana. I föryngringen som är sparsam förekommer gran, ek, rönn, björk och asp. Brakved är den dominerande busken men även hassel och salix sp. finns. Fältskiktet varierar från frisk till fuktig ristyp med kruståtel och blååtel som dominerande arter. Dessutom förekommer blåbär, kärrviol, harsyra och ekorrhör.

Nr 195 Ekskog

III

Beståndet utgörs av en kulle som helt domineras av ekskog. Inslag av björk och enstaka asp, säl, tall och gran förekommer. Alla träd är klana. Trädföryngringen domineras av ek och rönn. Ställvis förekommer aspföryngring och enstaka tall- och granföryngring. Buskskiktet är sparsamt. En, brakved, hassel ort enstaka häggmispel förekommer. Fältskiktet är av frisk ristyp med blåbär, kruståtel och ängskovall som dominerande arter. Dessutom finns piprör och örnbräken. Några torrakor och enstaka lågor finns. En del stenblock finns och på några ställen går berget i dagen.

Nr 196 Ekskog

III

Ek är det dominerande trädslaget i beståndet. Dessutom finns stort inslag av björk och inslag av asp, tall och enstaka ask, lönn och gran. En ek är mycket grov, någon ek är medelgrov men de flesta träden är klana. Föryngringen är sparsam men enstaka gran-, rönn- och askföryngring förekommer. I slutningarna är fältskiktet av frisk örtristyp med kruståtel, harsyra och lundgröe. Hassel dominerar här i

buskskiktet. I högre belägna delar är fältskiktet av frisk ristyp med blåbär och kruståtel som dominerande arter. Buskskiktet domineras här av brakved. Enstaka lågor finns. Åt söder övergår beståndet i en betesmark med hasselbuskar som helt dominerande. En lämplig vårdåtgärd i beståndet är att röja bort sly och träd runt den grova eken så att dess grenar ej dör.

Nr 197 Blandskog med ädellövinslag

III

Beståndet utgörs till hälften av lövträd och till hälften av tall. Av lövträden är ek det dominerande trädet, dessutom finns inslag av björk, asp, rönn och enstaka vildapel. De flesta träden är klena men några tallar är medelgrova. Föryngringen domineras av rönn. För övrigt finns även asp, ek och enstaka gran. I buskskiktet dominerar hassel. Dessutom finns brakved och hägg. Fältskiktet är av frisk ristyp med blåbär, harsyra och hallon som dominerande men även kruståtel och örnbräken finns. Enstaka torrakor förekommer. Många stigar genomkorsar beståndet. Åt söder är ek helt dominerande i trädskiktet. Ekarna är här klena och några är medelgrova. Denna del betas delvis och föryngringen är sparsam, Rönn-, lönn-, ask-, alm- och ekföryngring förekommer. I buskskiktet finns hägg och hassel. I fältskiktet finns vitsippor, hallon, lundgröe och getrams.

Nr 198 Betad ekskog

III

Trädskiktet domineras av ek, dessutom finns inslag av björk och enstaka asp, lind, alm, lönn, tall och gran. Några träd är medelgrova men de flesta träden är klena. I trädföryngringen, som är sparsam, dominerar rönn och asp men även ek, lind och lönn förekommer. Buskskiktet domineras av hassel. Dessutom finns brakved och olvon. Fältskiktet varierar från hedartat, i de övre delarna, med kruståtel och blåbär som dominerande arter, till mer ängsartat i de nedre delarna, med blåsippa, skogsbingel och harsyra. Dessutom finns ekorrbär, ängskovall, örnbräken, liljekonvalj, vitsippa, stenbär och blåklocka i övergången mellan de båda ovan nämnda typerna. På vissa ställen finns stenblock och berg i dagen.

Nr 199 Ekhage

III

Största delen av beståndet utgörs av en beteshage för kor. Resterande del är obetad och är under igenväxning. I denna senare del finns björk, asp, rönn, ek, sälj och lönn. I fältskiktet finns här fyrkantig johannesört, teveronika och lundgröe. I den betade delen domineras trädskiktet av ek. Inslag finns av björk och enstaka asp. Någon ek är grov men de flesta träden är klena. Några träd är medelgrova. Föryngringen är sparsam men rönn-, lönn- och enstaka lindföryngring förekommer. I buskskiktet som är sparsamt finns hassel och enstaka en. Fältskiktet är av frisk örtristyp med kruståtel, lundgröe, ekorrbär och blåsippa. Se även billaga 4.

Nr 200 Ekskog

III

Ek dominerar i trädskiktet. Inslag finns av både tall och björk. En staka lind, asp och gran finns också. De flesta träden är klena. Föryngringen är sparsam och utgörs av rönn och ek. Buskskiktet är sparsamt. På toppen av kullen växer en. Nedanför växer lite hassel. Fältskiktet är av torr och frisk ristyp. Kruståtel, örnbräken, ängskovall och liljekonvalj dominerar. På toppen går berget i dagen. Öppna gläntor finns i beståndet. Delar av beståndet betas.

Nr 201 Blandskog med ädellövinslag

III

Ek och björk dominerar i trädskiktet inom olika delar av beståndet. Inslag finns av gran och tall och

enstaka asp, rönn och lind. Al växer utmed bäcken. De flesta träden är klena. Föryngringen utgörs främst av ek och rönn men ställvis dominerar asp- respektive granföryngring. Buskskiktet domineras av hassel och brakved. Övriga buskar är hägg, salix sp. och olvon, Fältskiktet varierar från frisk ristyp med blåbär, kruståtel, piprör och stenbär som dominerande arter, till frisk och fuktig örtristyp med arter som harsyra, liljekonvalj, blåsippa, getrams och bergsslok, respektive kärrviol, hallon och älgört. Några lågor och torrakor finns. Bohål finns i en lind. En bäck rinner i kanten av beståndet.

Nr 202 Ekskog

II

Ek dominerar trädskiktet i största delen av beståndet. Björk dominerar i en mindre del. På vissa ställen finns ett stort inslag av tall och gran och enstaka aspar. I en brant växer lind. Al och sälg växer utmed en bäck. Träden är klena. Föryngringen utgörs främst av ek men även rönn-, asp- och lindföryngring förekommer. Buskskiktet domineras av brakved. Övriga buskar är hassel, en, hägg och druvfläder. Fältskiktet är i största delen av beståndet av frisk ristyp. Blåbär, kruståtel, örnbräken och piprör dominerar. Även liljekonvalj och ängskovall finns. I en bäckravin växer harsyra, hultbräken, vitsippa, älgört och humleblomster. Enstaka lågor, torrakor och bohål finns. Beståndet ligger delvis i branter ned block och lodytor. En liten del betas av häst.

Nr 203 Betad björkskog

III

Björk är helt dominerande i trädskiktet. Dessutom finns enstaka sälg, rönn, ask, asp, tall och gran. Träden är klena. Föryngringen är sparsam och består av rönn, asp, ek och oxel. Buskskiktet är sparsamt och består av brakved. Fältskiktet är av frisk ristyp. Örnbräken och harsyra dominerar. Kruståtel, blåbär och ängskovall finns också. Allra största delen av beståndet betas. Troligen av häst.

Nr 204 Ekhage

III

Trädskiktet domineras av ek non har ett stort inslag av björk. Dessutom finns enstaka asp, al, gran, lind, alm och ask. Träden står glest. Några ekar är medelgrova. De flesta träden är dock klena. Föryngringen är sparsam och utgörs främst av gran. Även enstaka ekföryngring finns. Även buskskiktet är sparsamt. Det domineras av hassel och enstaka enar. Fältskiktet är av frisk örtristyp med harsyra och örnbräken som dominerande arter. Brännässla dominerar inom ett mindre område. Dessutom finns kruståtel, fårsvingel, ängsgröe och hallon. Enstaka lågor och odlingsrösen finns. Största delen av beståndet betas. Ett litet område som betas av får saknar hagmarkskaraktär.

Nr 205 Betad björkskog

III

Trädskiktet domineras av björk. Inslag finns av asp. Enstaka rönn, ek, gran, tall och vildapel förekommer också. Skogen är mestadels tät men några mindre områden har ett glesare trädskikt. Små öppna ytor finns. De flesta träden klena. Föryngringen är sparsam och utgörs av gran och björk. I buskskiktet finns endast enstaka enar. Fältskiktet är sparsamt och domineras av olika gräs t.ex. kruståtel, rödven, ängsgröe och tuvtåtel. Största delen av beståndet betas av får. Bohål fanns i en asp.

Nr 206 Björkskog

III

Området domineras helt av ett glest, klen björkbestånd. Ett litet inslag finns av gran respektive tall och enstaka lönn och asp. Även föryngringen är gles och domineras av björk men även rönn, gran, asp och enstaka tall och oxel förekommer. Buskskiktet domineras av brakved men även hägg och en finns.

Fältskiktet är av frisk ristyp med blåbär, kruståtel och ljung som dominerande arter.

Nr 207 Ekhage

III

Ek dominerar trädskiktet. Inslag finns av björk. Ett litet inslag av ask och enstaka bok, rönn, asp, al, tall, vildapel och plommon finns. Träden står glest och är klena, med undantag av några medelgrova ekar och askar. I hagen åt öster finns några glest stående medelgrova hamlade askar. Fältskiktet är här av fattig örtristyp med gräsvegetation, harsyra, humleblomster och älgört. I resten av beståndet varierar fältskiktet mellan torr och frisk örtristyp med ängskovall, teveronika, kruståtel, vårbrodd, rödsvingel, ängsgröe, rödven och stagg m.fl. gräs. Något buskskikt finns inte och föryngringen är sparsam. Asp-, lite gran-, björk- och ekföryngring förekommer. I hagen finns en del stenrösen. Marken används som betesmark.

Nr 208 Hage med blandade lövträd

II

Ek dominerar trädskiktet inom största delen av beståndet. Björk dominerar i övriga delar. Al växer utmed sjön och vid en bäck. Dessutom finns enstaka lind, lönn, rönn, asp, lärkträd och gran. I en del av beståndet står träden i grupper och ekarna är vidkroniga och medelgrova. För övrigt är träden klena. Föryngringen utgörs främst av björk och gran. Även ekföryngring finns. Buskskiktet är sparsamt och domineras av en. Några stora hasselbuskar finns också. Fältskiktet är av frisk örtristyp. Olika gräs dominerar t.ex. rödsvingel, rödven och ängsgröe. Dessutom finns darrgräs, örnbräken, kruståtel, ljung, blåbär och kärrviol. Största delen av beståndet betas av får.

Nr 209 Björkskog

III

Björk dominerar i trädskiktet inom den största delen av beståndet, men ek dominerar inom en liten del. Inslag finns av gran och al. Dessutom finns enstaka asp, sälg och ask. Skogen är tät. De flesta träden är klena men några ekar är medelgrova. Föryngringen utgörs främst av gran men även asp-, rönn-, och ekföryngring förekommer. Inom ett litet område finns tät askföryngring. Brakved dominerar i buskskiktet. Dessutom finns hägg, hassel och olvon. Fältskiktet är i största delen av beståndet av fuktig örtristyp. Här dominerar älgört. Övriga arter är majbräken, skogsfräken och humleblomster. Andra delar av beståndet har ett friskt fältskikt. Där dominerar kruståtel, blåbär och harsyra. En liten del av beståndet är gallrad och röjd. En liten del betas.

Nr 210 Blandskog med ädellövinslag

III

Trädskiktet domineras av björk. Ett stort inslag finns av ek. På vissa ställen finns ett litet inslag av gran. Al växer främst längs bäcken och utmed sjöstranden. För övrigt finns enstaka asp, ask, rönn och sälg. Skogen är ställvis tät. De flesta träden är klena, men några ekar är medelgrova. Föryngringen som är riklig och högvuxen, domineras av rönn. Asp-, ask-, lönn- och granföryngring förekommer också. Hassel och brakved dominerar i buskskiktet på olika ställen. Dessutom finns hägg och olvon. Buskskiktet är tätt. Fältskiktet är av fuktig örtristyp utmed bäcken. Därefter växer älgört, majbräken och hultbräken. I övriga delar av beståndet är fältskiktet av frisk örtristyp. Där växer bl.a. ekorrbär, harsyra, stenbär, liljekonvalj, krutåtel, blåbär och ängskvall. Lågor finns. Stenblock finns i bäckravinen. En damm ligger vid sjön. Beståndet verkar orört.

Nr 211 Blandskog med ällövinslag

III

Björk och gran samdominerar i trädskiktet. Inslag finns av al respektive ek och ask. Enstaka rönn och tall förekommer också. De flesta träden är klena. Ett område finns med ung och mycket klen björkskog. Föryngringen utgörs främst av rönn. Även ek och askföryngring förekommer. Brakved är den dominerande busken. Lite hägg och hassel finns också. Fältskiktet är till största delen av frisk örtristyp. Vitsippa, harsyra och blåbär dominerar. Hultbräken, majbräken och kärrviol finns också. En bäck rinner genom beståndet. Enstaka torrakor och lågor finns. Delar av beståndet betas.

Nr 212 Björkskog

III

Björk dominerar i trädskiktet. Ett stort inslag finns av al. Enstaka ek, gran, ask och alm finns också. Träden står tätt och är klena. Föryngringen är sparsam men enstaka gran-, ask- ek- och rönnföryngring förekommer. Buskskiktet är sparsamt och domineras av hassel. Övriga buskar är hägg och vildapel. Fältskiktet är av frisk örtristyp. Vitsippa dominerar. För övrigt finns bland annat kärrviol, smultron, videört, liljekonvalj, hallon, smörblomma, harsyra och blåbär.

Nr 213 Blandskog med ädellövinslag

III

Al, ask och björk samdominerar i trädskiktet. Dessutom finns enstaka gran och tall. Några träd är medelgrova men de flesta är klena. Föryngringen utgörs främst av ask. Dessutom finns ek-, al och någon granföryngring. Brakved dominerar i buskskiktet. Även olvon finns. Skogen ger ett snårigt intryck av buskar, föryngring och höga örter. Fältskiktet är av frisk och fuktig örttyp. Älgört, vitsippa och hultbräken dominerar. Övriga arter är bland annat storrams, ormbär, stenbär, kärrviol, harsyra och blåbär. Strömsån rinner genom beståndet som i södra delen verkar orört. Ett litet område åt norr är röjt. Se även bilaga 4.

Nr 214 Björkskog

III

Björk dominerar trädskiktet. Inslag finns av asp respektive tall. Enstaka ek, rönn och gran finns också. Träden är klena. Föryngringen utgörs främst av ek och asp. Även rönn- och granföryngring förekommer. Brakved är den dominerande busken. Enstaka enar finns också. Ställvis är det tätt med föryngring och buskar. Fältskiktet är av frisk och fuktig ristyp. Blåbär, kruståtel och blåtåtel dominerar. Ängskovall och örnbräken förekommer också.

Nr 215 Hage med blandade lövträd

III

Beståndet utgörs dels av beteshagar för kor där ek dominerar det glesa trädskiktet. Stort inslag finns av björk och inslag av ask, asp, lind och enstaka lönn, rönn och vildapel. Några ekar är medelgrova, ett par gamla hamlade askar med bohål är medelgrova och övriga träd är klena. Föryngringen domineras av ek men även lönn- och rönnföryngring finns. Hassel är den vanligast förekommande busken men även hägg, tibast, olvon och en förekommer. Fältskiktet hör till ängsserien med olika gräs som dominerande arter t.ex. lundgröe, men även kruståtel och fårsvingel. Dessutom finns arter som ängskovall, gökärt, smörblommor, hundkex, vitsippa och liljekonvalj. Markfuktigheten varierar från torr till frisk. Dels finns inom beståndet ett björkkärr, där lågvuxen björk är helt dominerande, Graninslag finns. Av trädföryngring finns björk och mycket gran. Fältskiktet är fuktigt till vått och hör till hedserien. Dominerande arter är skogsfräken, kärrviol, tuvtåtel, kruståtel och veketåg.

Nr 216 Blandskog med ädellövinslag

III

Beståndet domineras av björk och har stort inslag av ek, inslag av asp och enstaka rönn, sälg och gran. Trälen är klena. Föryngringen utgörs främst av ek, men även rönn, lönn- och enstaka granföryngring förekommer. Brakved dominerar buskskiktet. Dessutom finns hassel och olvon. I sluttningarna är skogen tät och fältskiktet är av frisk hedtyp med blåbär och kruståtel som dominerande arter. Dessutom finns vitsippa, ekbräken, ekorrbär, harsyra, ängskovall, skogskovall och liljekonvalj. Nedanförl sluttningarna är skogen gles och marken något fuktigare. Här öppnar sig små ängar.

Nr 217 Ekskog

III

Trädsiktet domineras av ek men har ett mycket stort inslag av björk, inslag av asp och enstaka lind, rönn och gran. En del av beståndet växer i en vacker brant med lodytor och stenblock. I denna del växer lunglav på en ek. Träden o beståndet är klena. Föryngringen domineras av ek men även rönn-, lind-, asp- och granföryngring finns. Busksiktet domineras av hassel. Övriga buskar är brakved och enstaka en. Fältsiktet är av frisk ristyp med kruståtel och blåbär som dominerande arter, men även ängskovall, harsyra, ekbräken och liljekonvalj förekommer.

Nr 218 Blandskog med ädellövinslag

III

Stora delar av beståndet betas av kor och får. Trädsiktet domineras i stora delar av ek. Andra områden domineras av björk. Ställvis finns ett mycket stort inslag av asp, gran och tall. Enstaka lind förekommer också. Träden är klena. Föryngringen utgörs främst av asp. Även rönn-, ek- och granföryngring förekommer. Brakved är den dominerande busken. En, hassel och salixbuskar finns också. Fältsiktet är till största delen av frisk ristyp. Några fuktiga områden finns också. Blåbär och kruståtel dominerar. Även blååtel och ängskovall förekommer. En kraftledningsgata går genom beståndet.

Nr 219 Ekskog

III

Trädsiktet domineras av ek. Ett stort inslag finns av björk och inslag av asp. Dessutom finns enstaka gran och tall. Utmed en bäck växer al. De flesta träden är klena. Någon medelgrov asp finns. Föryngringen utgörs främst av ek men det finns också rikligt med rönn- och aspföryngring. Hassel dominerar i busksiktet. Brakved och enstaka enbuskar finns också. Fältsiktet är av frisk ristyp och domineras av blåbär och kruståtel. Ängskovall, harsyra, liljekonvalj och stenbär finns också. Ett fuktigt område finns runt bäcken. Beståndet går ner till sjön. Knappt halva beståndet betas.

Nr 220 Betad ekskog

III

Trädsiktet domineras av ek. Inslag finns av gran och tall liksom av björk och asp. Träden är klena. Föryngringen utgörs främst av ek, men även rönn-, oxel- och granföryngring förekommer. Busksiktet domineras en och brakved. Fältsiktet är av frisk ristyp och domineras av kruståtel och blåbär. Övriga arter är bl.a. ängskovall, örnbräken och liljekonvalj. En del av beståndet ligger i en blockig brant. Beståndet betas delvis.

Nr 221 Björkskog

III

Stora delar av beståndet utgörs av mark under igenväxning. En del av beståndet utgörs av tät björksumpskog. För övrigt är trädsiktet glest. Björk är dominerande i trädsiktet men ett mycket stort

inslag av gran och tall, enstaka ek, sälg och rönn finns. Ett mindre område domineras av ek. Någon asp är medelgrov, men de flesta träden är klana. Föryngringen domineras av asp men även rönn- och granföryngring finns. Brakved domineras av buskskiktet. Övriga förekommande buskar är salix, hassel och enstaka en. I björksumpskogen domineras fältskiktet av skogsfräken och kärrviol. I resten av beståndet är fältskiktet av frisk hedtyp med arter som liljekonvalj, piprör, blåbär och kruståtel. Ställvis är blååtel dominerande.

Nr 222 Ekskog

III

Trädskiktet domineras av ek och har stort inslag av björk och inslag av gran respektive tall. Dessutom finns enstaka lind, asp och sälg i beståndet. Träden är klana. Föryngringen utgörs främst av ek men även rönn-, gran-, asp- och enstaka lindföryngring förekommer. Buskskiktet domineras av brakved. Blåbär dominerar fältskiktet som är av frisk ristyp. Övriga arter i fältskiktet är bl.a. kruståtel, blååtel, örnbräken, ängskovall och tallört. Småbiotoper finns i form av strandkant och små öppna ytor med gräsvegetation.

Nr 223 Betad blandskog med ädellövinslag

III

I beståndet samdominerar asp, björk och ek. Dessutom förekommer enstaka sälg, rönn och gran. Träden är klana. Största delen av beståndet betas. Här utgörs föryngringen av asp, rönn, ek och gran. Hassel är den dominerande busken. Fältskiktet varierar från frisk örtristyp med viol, gökärt, liljekonvalj, kruståtel och harsyra till frisk ristyp med kruståtel, blåbär, odon, blååtel och ängskovall. I den obetade delen är trädskiktet tätare och utgörs främst av asp. Även trädföryngringsskikt och buskskikt är tätare och domineras av ek och rönn respektive brakved. I fältskiktet dominerar liljekonvalj. Små öppna ytor med gräsvegetation och strandkanten utgör småbiotoper.

Nr 224 Björkhage

III

Beståndet utgörs av en björkhage där träden står i grupper, vilket ger små öppna ytor mellan trädgrupperna. Förutom björk finns stort inslag av gran, litet inslag av asp, enstaka tall och längs bäcken växer al. Någon asp och någon björk är medelgrov. För övrigt är träden klana. De öppna ytorna har gräsvegetation och de håller på att växa igen med björksly. För övrigt utgörs föryngringen av gran, asp och enstaka tall. I buskskiktet dominerar brakved men även en förekommer. Fältskiktet är av frisk ristyp med kruståtel, örnbräken och blåbär som dominerande arter. Dessutom finns harsyra och ängskovall. En liten del av beståndet är gallrad. Beståndet betas.

Nr 225 Blandskog med ädellövinslag

III

I beståndet domineras trädskiktet av ek och inom vissa delar av björk. Dessutom finns enstaka asp, rönn och stort inslag av gran och tall. Träden är klana. I den ekdominerade delen dominerar ekföryngring men även rönn och gran finns. I den björkdominerade delen är föryngringen sparsam men björk och rönn förekommer. Buskskiktet utgörs av brakved. Enstaka enar förekommer också. Fältskiktet är av frisk till fuktig ristyp. Med blåbär, kruståtel och ängskovall i den friska delen och med pors och vitmossa i den fuktiga delen. Enstaka lågor finns. Ett litet område med björk är gallrat. Stora delar av beståndet betas.

Nr 226 Ekskog

III

Beståndets trädskikt domineras till största delen av ek. Bl.a. finns ett orört område med hedekskog och en betad hagmark där träden står i grupper och ekarna är medelgrova och vidkroniga. Andra delar domineras av björk. Här finns dels betade och dels obetade områden. Inom hela beståndet finns också enstaka gran, asp och oxel. De flesta träd är klena. Föryngringen domineras av ek. Rönnföryngring finns också. Brakved är den dominerande busken. Även en och enstaka hasselbuskar förekommer. Fältskiktet är till största delen av frisk ristyp. Blåbär, kruståtel och ängskovall dominerar. Örnbräken, ekorrbar och harsyra finns också. Inom fuktiga partier växer bl.a. skogsfräken, videört, blååtel, odon och hönsbär. Här finns också videbuskar. Lågor finns. En bäck rinner genom beståndet. Inom ett område finns många stora mossbevuxna stenblock. En kraftledningsgata går genom beståndet. En mindre del av beståndet betas av får.

Nr 227 Blandskog med ädellövinslag

III

Ek och björk samdominerar i trädskiktet. Inslag finns av gran och tall. Ett litet inslag av asp och enstaka rönn finns också. På några ställen står träden glest. Träden är klena. Föryngringen utgörs främst av rönn och ek. Även asp- och granföryngring förekommer. Brakved dominerar i buskskiktet. En förekommer också. Fältskiktet är av frisk ristyp. Blåbär dominerar. Kruståtel, ängskovall och örnbräken förekommer också. Berget går i dagen på vissa ställen. En konstig bur och ett högt torn finns i området.

Nr 228 Ekskog

III

Ek dominerar i trädskiktet. Ett stort inslag finns av björk och ett litet inslag av gran. Enstaka asp finns också. Träden är klena. Föryngringen utgörs främst av rönn men även ek- och granföryngring förekommer. Brakved är den dominerande busken. Enbuskar finns också. Fältskiktet är av frisk ristyp. Kruståtel dominerar. Blåbär och ängskovall finns också.

Nr 229 Blandskog med ädellövinslag

III

Beståndet är uppdelat i tre olika naturtyper. Den största delen utgörs av hedekskog med stort björkinslag och stort inslag av gran och tall och enstaka asp. Föryngringen domineras av ek men även rönnföryngring finns. I buskskiktet dominerar brakved. Dessutom finns enbuskar. Blåbär, kruståtel och örnbräken utgör fältskiktet.

Den sydvästliga delen av beståndet ligger i en brant. Denna del domineras helt av ek. Enstaka lind, asp och björk förekommer. Föryngringen utgörs även här främst av ek och rönn. Brakved dominerar i buskskiktet. Fältskiktet är av frisk ristyp med blåbär och kruståtel som dominerande arter. Ställvis dominerar dock liljekonvalj. Inslag finns av örnbräken, ängskovall, ekorrbar, harsyra, tallört m.fl.

Den tredje delen utgörs av en fuktig björkskog med inslag av al, gran och enstaka asp och sälg. Buskskiktet domineras av hassel men även enstaka olvon finns. Fältskiktet är av fuktig örtristyp med älgört, videört, skogsfräken och vekeåtg.

Nr 230 Björkskog

III

Trädskiktet domineras av björk. Inslag finns av gran. Ett litet inslag av asp och enstaka ek och tall förekommer också. Träden är klena. Föryngringen utgörs främst av rönn och gran. Ek-, och aspföryngring förekommer också. I buskskiktet finns brakved. Fältskiktet är till största delen av frisk ristyp. Ett litet fuktigt område finns. Kruståtel dominerar i fältskiktet. Dessutom finns blåbär, örnbräken, harsyra,

ekorrbar och skogsstjärna. Stenrösen finns i beståndet.

Nr 231 Ekskog

III

Beståndets trädskikt domineras av ek, men har ett mycket stort inslag av björk och litet inslag av tall, gran respektive al. Någon ek är medelgrov medan de flesta träden är klena. Föryngringen utgörs främst av ek, men även rönnföryngring förekommer. Ställvis finns riklig granföryngring. Buskskiktet domineras av brakved. Enstaka en förekommer dessutom. Fältskiktet är av frisk ristyp med blåbär och kruståtel som dominerande. Övriga växter i fältskiktet är harsyra, örnbräken, ekorrbar och ängskovall.

Nr 232 Ekskog

III

Ek dominerar i trädskiktet. Ett stort inslag av björk och inslag av asp. Dessutom finns enstaka gran, tall och lönn. En liten betad hagmark finns, där träden står glest. Några träd är medelgrova, men de flesta är klena. Föryngringen utgörs främst av rönn och ek. Enstaka lin-, ask- och granföryngring förekommer. Hassel är den dominerande busken. Fältskiktet är av frisk örtristyp. Ställvis dominerar kruståtel, blåbär och örnbräken och ställvis liljekonvalj, harsyra och gullris. Brännässla växer i hagen. Ett grävlingsgryt finns.

Nr 233 Blandskog med ädellövinslag

III

I ett litet område runt bäcken dominerar al i trädskiktet. I övrigt dominerar ek. Inslaget av björk är mycket stort i hela beståndet. Ställvis finns ett stort inslag av gran och tall. Enstaka ask och lönn förekommer också. I mindre del av beståndet är trädskiktet glest. De flesta träden är klena. Föryngringen utgörs främst av ask, men även rönn-, gran- och lönnföryngring förekommer. Buskskiktet domineras av hassel. Dessutom finns hägg, brakved och enstaka olvon. Fältskiktet är i området runt bäcken av våt och fuktig örttyp, där älgört dominerar. Humleblomster, gullpudra, majbräken och hultbräken förekommer också. I resterande delar av beståndet är fältskiktet av frisk örtristyp. Harsyra och liljekonvalj dominerar. Dessutom finns blåsippan, ormbär och tuvtåtel. Området utmed bäcken är orört. Se även bilaga 4.

Nr 234 Ekskog

III

Trädskiktet domineras av ek. Inslaget av björk är stort. Dessutom finns enstaka ask, lönn, oxel, rönn och gran. Några ekar är medelgrova. De flesta är klena. Föryngringen utgörs främst av rönn och ek, men även asp-, lönn- och granföryngring förekommer. Hassel och brakved dominerar i buskskiktet. Fältskiktet är av frisk ristyp. Blåbär, kruståtel, harsyra, ängskovall och liljekonvalj dominerar. Midsommarblomster och stenbär förekommer inom ett litet område.

Nr 235 Hage med lövträd

II

Beståndet utgörs till största delen av hagmark. I det glesa trädskiktet samdominerar ek och björk, dessutom finns enstaka lind och gran. Någon ek är medelgrov. Alla träd är klena. Både föryngring och buskskikt är mycket sparsamt. Endast enstaka lindföryngring och enstaka, stora hasselbuskar förekommer. Även fältskiktet är sparsamt. Det utgörs av gräsvegetation, bl.a. kruståtel. Småbiotoper finns såsom öppna gräsytor och odlingsrösen. En liten del i beståndet är obetad. Där förekommer granföryngring tämligen rikligt. Ett litet inslag av brakved och enstaka en finns i buskskiktet. Fältskiktet utgörs av blååtel, kruståtel och ängskovall.

Nr 236 Ekskog

III

I beståndet finns dels ett område där ek dominerar helt och dels ett med glest stående björkar med tät granföryngring. I det förstnämnda beståndet finns inslag av björk och enstaka lönn, ask, asp och tall. Några ekar är medelgrova, men de flesta är klena. Föryngringen utgörs, förutom av gran, av ek, rönn och björk. Buskskiktet domineras av brakved men även enbuskar och enstaka hasselbuskar finns. Fältskiktet domineras i ekdalen av blåbär och kruståtel. Som övriga växter förekommer stenbär, liljekonvalj och ekbräken. I den björkdominerade delen är fältskiktet lite fuktigare och domineras av blååtel och pors. Ett litet område i den björkdominerade delen är gallrat. Småbiotoper finns i form av strandkant och lågor. Beståndet har tidigare betats.

Nr 237 Blandskog med ädellövinslag

III

Beståndet består av två delar och två olika skogstyper. Den norra delen utgörs av ekskog med stort inslag av björk. Inslag av gran och enstaka rönn, sälg, asp, lönn, lind och tall. Alla träd är klena. Föryngringen domineras av gran. Dessutom finns björk- och rönnföryngring. I buskskiktet, som är sparsamt, finns en och brakved. Fältskiktet är av frisk hedtyp med blåbär, kruståtel och ängskovall som dominerande arter. Ställvis är denna del av beståndet något betad. Den södra delen av beståndet domineras av björk och har inslag av asp, litet inslag av ek respektive al och enstaka lönn, rönn, sälg och gran. På andra ställen gles med små öppna ytor med riklig, låg föryngring. Någon björk är medelgrov och övriga träd är klena. Föryngringen utgörs främst av asp, men även björk- och gran-, ek- och rönnföryngring förekommer. Fältskiktet är till största delen av frisk hedtyp med blåbär, kruståtel, harsyra och ängskovall. Inom några små öppna ytor är gräsvegetation dominerande. På vissa ställen är markfuktigheten högre och här växer bl.a. blååtel och odon.

Nr 238 Ekskog

III

Trädskiktet domineras av ek. Inslag finns av björk och asp. Enstaka gran och lind förekommer också. Träden är klena. Föryngringen utgörs främst av ek och rönn. Även asp- och enstaka granföryngring förekommer. Buskskiktet är sparsamt och domineras av brakved. Enstaka hasselbuskar finns också. Fältskiktet är av frisk ristyp med kruståtel och blåbär som dominerande arter. Ängskovall och blååtel finns också.

FÄLTSKIKTSARTER I TIDIGARE INVENTERINGAR

Nedan följer en lista på fältskiktsarter som finns med i inventeringar som tidigare gjorts i kommunen, och som inte finns med i beståndsbeskrivningarna i denna inventering.

Inventeringarna har utförts av:

Vilhelm Gillner:	Några från botanisk synpunkt intressanta och skyddsvärda områden inom Marks kommunblock
Hans Nilsson:	Översiktlig naturvårdsinventering av Marks kommun
Göran Wallin:	Lövskogsvegetation i Sjuhäradsbygden
Nils-Ove Hildén:	Bokskogar
Nils-Ove Hildén:	Ädellövskogar
Åke Karlsson:	Buarås

Listan följer nummerordningen i beståndsbeskrivningarna (se bilaga 2).

Bestånd nr 5

Gillner: Skogsviol (*Viola riviniana*), lundslok (*Melica uniflora*), stor blåklocka (*Campanula persicifolia*), stinksyska (*Stachys silvatica*), mellanhäxört (*Circaea intermedia*), stor häxört (*Circaea lutetiana*).

Wallin: Korallhagtorn (*Crataegus calycina*), rundhagtorn (*Crataegus oxyachantha*), nejlikrot (*Geum urbanum*), älgört (*Filipendula ulmaria*), majbräken (*Athyrium filix femina*), tvåblad (*Listera ovata*), lundstjärnblomma (*Stellaria nemorum*), svalört (*Ranunculus ficaria*), nässelklocka (*Campanula trachelium*), sårläka (*Sanicula europaea*), getapel (*Rhamnus cathartica*), pipört (*Calamagrostis arundinacea*), sötvedel (*Astragalus glycyphyllus*), bergmynta (*Satureja vulgaris*), vispstarr (*Carex digitata*)

Bestånd nr 6

Gillner: Lundslok, bergjohannesört (*Hypericum montanum*), trollsmultron (*Potentilla rupestris*), bergmynta, kaprifol (*Lonicera periclymenum*), liljekonvalj (*Convallaria majalis*), ormbär (*Paris quadrifolia*), ramslök (*Allium ursinum*), slån (*Prunus spinosa*).

Wallin: Kungsmymta (*Origanum vulgare*), vippärt (*Lathyrus niger*), backvicker (*Vicia cassubica*), skogsstarr (*Carex silvatica*). Lundlosta (*Brachypodium silvaticum*), gullris (*Solidago virgaurea*), skogsviol, ekbräken (*Lastrea dryoperis*), majbräken, träjon (*Dryopteris filix-mas*), hultbräken (*Lastrea phegopteris*), gökärt (*Lathyrus montanus*).

Bestånd nr 5 och 6

Nilsson: Flenört (*Schrophularia nodosa*), springkorn (*Impatiens poliflora*), skogsvicker (*Vicia silvatica*), trolldruva (*Actaea spicata*), stenbär (*Rubus saxatilis*).

Bestånd nr 7

Nilsson: Lundstjärnblomma, mellanhäört, dvärghäört (*Circaea alpina*), springkorn, skogsbingel (*Mercurialis perennis*).

Hilldén: Skärmstarr (*Carex remota*), vårfryle (*Luzula pilosa*), midsommarblomster (*Geranium silvaticum*), gullris, teveronika (*Veronica chamaedrys*), skogsviol, majbräken, träjon, hultbräken.

Bestånd nr 12 c

Gillner: Älgört, stinknäva (*Geranium robertianum*), skogsbingel, harsyra (*Oxalis acetocella*), kransrams (*Polygonatum verticillatum*), blåsippan (*Anemone hepatica*).

Bestånd nr 26

Gillner: Kabbeleka (*Caltha palustris*), bäckbräsma (*Cardamine amara*), revsmörblomma (*Ranunculus repens*), älgört, kärrviol (*Viola palustris*), kärtistel (*Cirsium palustre*), skogsfräken (*Equisetum silvaticum*), harsyra, kärrslilja, (*Peucedanum palustre*), hultbräken, lundbräken (*Dryopteris dilatata*).

Bestånd nr 27

Gillner: Skogsbingel, björnbär, (*Rubus fruticosus*), trollsmultron, hackvicker, sötvedel, blodnäva (*Geranium sanguineum*), bergjohannesört, stor fetknopp (*Sedum rupestre*).

Nilsson: Mellanhäört, knärot (*Goodyera repens*), murgröna (*Hedera helix*).

Carlsson: Stenmåra (*Galium saxatile*), lundgröe (*Poa nemoralis*), gaffelbräken (*Asplenium septentrionale*), stenbräken (*Cystopteris fragilis*), svartbräken (*Asplenium trichomanes*), kungsmymta, bergmymta, tallört (*Monotropa hypophaea*).

Bestånd nr 29

Gillner: Skogsbingel, ormbär.

Bestånd nr 31

Hilldén: Kruståtel (*Deschampsia flexuosa*), blåsippan, stor häxört, midsommarblomster, ekorrhör (Majanthemum bifolium), harsyra, gullris, skogsstjärna (*Trientalis europaea*), majbräken, ekbräken.

Bestånd nr 41

Gillner: Vitsippa (*Anemone nemorosa*), vårfryle, ekbräken, ängskovall (*Melampyrum pratense*), Skogsviol, liljekonvalj, blååtel (*Molinia caerulea*), ängsvädd (*Succisa pratensis*), kärrviol, tuvtåtel (*Deschampsia caespitosa*).

Nilsson: Stenbär, skogsbingel.

Wallin: Kransrams.

Bestånd nr 47

Gillner: Ekorrhör, ängskovall, vårfryle, skogsviol, hultbräken, ekbräken, revlumner (*Lycopodium annotinum*), loppelumner (*Lycopodium selago*), tallört (*Monotropa hypopitys*).

Bestånd nr 50

Gillner: Olvon (*Viburnum opulus*), häckvicker (*Vicia sepium*), stor blåklocka, trolldruva, ekbräken.

Wallin: Såråla, skogssallad (*Lactuca muralis*), träjon, lundgröe, piprör, stinksyska.

Bestånd nr 58

Nilsson: Murgröna.

Bestånd nr 69

Gillner: Kruståtel, hallon (*Rubus idaeus*), brännässla (*Urtica dioica*), mjölkört (*Epilobium angustifolium*), örnbräken (*Pteridium aquilinum*), skogsstjärna, ängskovall, ekorrhör.

Bestånd nr 74

Hilldén: Skogsfräken, örnbräken, träjon.

Bestånd nr 77

Gillner: Blåsippan, vitsippa, harsyra, ekbräken, vårfryle, bergslok (*Melica nutans*), stenbär.

Nilsson: Murgröna.

Bestånd nr 90

Gillner: Tuvtåtek, skogsfräken, humleblomster (*Geum rivale*), älgört, harsyra, ormbunkar, hallon, kransrams, kirskål (*Aegopodium podagraria*).

Bestånd nr 96

Gillner: Stinksyska, bergdunört (*Epilobium montanum*), nejlikrot, häckvicker, bergsslok, skogsklöver (*Trifolium medium*), nässelklocka, hundkäx (*Anthriscus silvestris*), hundäxing (*Dactylis glomerata*), akleja (*Aquilegia*)

Bestånd nr 124

Gillner: Vårfryle, skogsviol, revlumner.

Hilldén: Lingon (*Vaccinium vitis idaea*), björnbär, tuvtåtel, blåsippa, skogskovall (*Melampyrum silvaticum*), gullris, teveronika, majbräken, hultbräken, stensöta (*Polypodium vulgare*).

Bestånd nr 131

Hilldén: Träjon, örnbräken.

Bestånd nr 133

Hilldén: Örnbräken, skogskovall.

Bestånd nr 134

Nilsson: Ormbär, träjon, hultbräken, strutbräken (*Struthiopteris filicastrum*), liljekonvalj, hallon.

Bestånd nr 138

Gillner: Brännässla, vägtistel (*Cirsium vulgare*).

Nilsson: Gulsippa (*Anemone ranunculoides*), skelört (*Chelidonium majus*).

Bestånd nr 145

Gillner: Skogsbingel, häckvicker, skogsviol, liljekonvalj, ekbräken.

Wallin: Ekorrbar, ängskovall, stenbär, ormbär, nejlikrot, rödblåra (*Melandrium rubrum*), lundelm (*Agropyron caninum*), flenört.

Bestånd nr 149

Gillner: Blåsippa, skogsviol, bergsslok, piprör, ekbräken.

Nilsson: Flenört.

Bestånd nr 154

Gillner: Skogsviol, lundbräken, teveronika, hallon, stenbär, olvon.

Nilsson: Skogsbingel.

Bestånd nr 173

Gillner: Kruståtel, rödven (*Agrostis tenuis*), fårsvingel (*Festuca ovina*), gulmåra (*Galium verum*), stenmåra, rölleka (*Achillea millefolium*), grästjärnblomma (*Stellaria graminea*), blodrot (*Potentilla erecta*), liten blåklocka (*Campanula rotundifolia*), gökkärt, fyrkantig johannesört (*Hypericum maculatum*), vitklöver (*Trifolium repens*), harsyra.

Bestånd nr 175

Gillner: Liljekonvalj, ekbräken, skogsviol, hässlebrodd (*Milium effusum*), bergsslok, vårtryle, Ekorrhär.

Hilldén: Träjon.

Bestånd nr 187

Gillner: Ängsruta (*Thalictrum flavum*), springkorn, ekorrhär, hultbräken, bergsslok, piprör, lundstarr (*Carex montana*), björnbär.

Bestånd nr 199

Gillner: Skogsbingel, vitsippa, harsyra, nejlikrot, ekbräken, bergdunört, midsommarblomster, bergslok.

Bestånd nr 213

Gillner: Smörboll (*Trollius europaeus*), humleblomster, bergslok.

Bestånd nr 233

Gillner: Vispstarr (*Carex digitata*), midsommarblomster, kärrfibbla (*Crepis paludosa*), borstistel (*Cirsium heterophyllum*).